

ទំនៀមទម្លាប់ និង

ពិធីបុណ្យចេ្នងៗ

ចំណេះនឹងគ្រប់វិទ្យា

របស់ជនជាតិខ្មែរ

ខំក្បែរខំលាប

និង

ពិធីបុណ្យផ្សេងៗ

របស់ជនជាតិខ្មែរ

មាតិកា

១_	អារម្ភកថា	ទំព័រ
២_	ទំនៀមទំលាប់សង្គម និងឡើងផ្ទះថ្មីបែបខ្មែរ	១
៣_	ល្បែងអារក្ខក្នុងវេលាមានជំងឺ	៩
៤_	ពិធីឡើងអ្នកតាក្នុងខែពិសាខជាដើម	១៧
៥_	កូនហៅព្រលឹង	២៦
៦_	ពិធីលើកអាសី	៣៦
៧_	ទំនៀមសូត្រមន្តរំដោះគ្រោះ	៣៧
៨_	ពិធីពលិការព្រះពិស្ណុការជាគ្រូដើមខាងវិជ្ជាជាង	៣៩
៩_	ព្រះរាជពិធីគង់ន្ទ្រាសុពាស្ថាន	៤៣
១០_	ព្រះរាជពិធីពិភទ្ទសច្ចាភីធីកទិកសម្បទលាងអារុធ	៤៨
១១_	បទពំនោលអំពីឧត្តរាទចង្រៃ	៥៣
១២_	សេចក្តីអធិប្បាយអំពីឧត្តរាទ	៦៨
១៣_	ពាក្យសូត្របូជា	៧៣
១៤_	ព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល	៧៧
១៥_	កំណត់ហេតុ	៨៥
១៦_	អត្ថបទសែនក្រុងពាលី	៨៧

អារម្ភកថា

មានសេចក្តីបញ្ជាក់ពីទស្សនវិទ្យាថា៖ ក្នុងលោកនេះគ្មានអ្វីរមតៈទេសូម្បីតែ « អារ្យធម៌ ទាំងឡាយដែលមានជីវិតរស់រៀនកកើតឡើងក៏រលត់សាបសូន្យទៅវិញដែរ (les civilisations sont mortelles) ។

ប្រសិនបើយើងលើកគំនិតនេះ យកមកភ្ជាប់នឹងបញ្ហាទាក់ទងនូវសង្គមខ្មែរ យើងអាចសន្និដ្ឋានថាទស្សនៈនេះប្រាកដត្រឹមត្រូវមែន ។

ការពិតគឺតាំងពីសម័យអាណានិគមបារាំង « ឆ្នាំ១៨៦៣»រហូតដល់បច្ចុប្បន្នកាលនោះសង្គមខ្មែរ បានទទួលនូវការវិវឌ្ឍន៍គ្រប់វិស័យទាំងអស់ ។ ការផ្លាស់ប្តូរនេះ សំរេចយើងឃើញថាលក្ខណៈនៃវប្បធម៌អារ្យធម៌ខ្មែរក៏ដូចវប្បធម៌អារ្យធម៌នៃប្រទេសនានាក្នុងសកលលោកដែរមានដំណើរប្រែប្រួលពីភាពយូរអាយុភាពយូរជាដាច់ខាត ។

ទ្រឹស្តីរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើនេះ ធ្វើអោយយើងមានគំហើញមួយថាថ្វីត្បិត តែទំព័រប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ បានផ្លាស់ប្តូរទ្រង់ទ្រាយយ៉ាងណាក៏ដោយ ពីសម័យមុនក្នុងចូលស្រុក ពេលគឺសម័យបុរេប្រវត្តិរហូតដល់សម័យប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានចាប់ ផ្តើមឡើងនៅដើមសតវត្សទី ១ ក្រោមឥទ្ធិពលនៃវប្បធម៌ក្នុង ហើយពីសម័យនោះមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ដែលខ្មែរទទួលបានអានុភាពវប្បធម៌របស់ពួកអឺរ៉ុប លក្ខណៈនៃប្រភពវប្បធម៌ដើមរបស់ខ្មែរ ក៏ពុំទាន់រលត់សាបសូន្យដែរដោយ ហេតុថាវប្បធម៌ខ្មែរ បច្ចុប្បន្ននេះជាការរួបរួមសង្វាសរវាងវប្បធម៌ខ្មែរ_មន និងវប្បធម៌បរទេសជាពិសេសវប្បធម៌ឥណ្ឌា_ចិននិងអឺរ៉ុប ជាដើម ។ ជាឧទាហរណ៍ការនិយមពុទ្ធសាសនាពីសំណាក់ជនជាតិខ្មែរក៏មិនអាចលុបបំបាត់ស្មារតីនៃជំនឿលើទេវតានៃព្រហ្មញ្ញសាសនាឬក៏ជំនឿដូនតាខ្មែរ_មន ដែលមានអាយុច្រើនពាន់ម៉ឺនឆ្នាំមុនសម័យប្រវត្តិសាស្ត្រ ។ លើសពីនេះ

លើសពីនេះទៀត ទេពកោសល្យរបស់ជនជាតិខ្មែរ គឺការចេះក្រឡែវិធីដែលខ្ចីពីអរណេ អោយស្របតាមមនោសញ្ចេតនារបស់ខ្លួន ឬ លក្ខណៈវប្បធម៌ប្រចាំជាតិ ។ ពេលគឺខ្មែរគ្រាន់តែខ្ចីពីបរទេស ដែលខ្លួនត្រូវការតែប៉ុណ្ណោះ ពិសេសគឺវិធីដែលអាច នាំមកចំពោះខ្លួននូវផលប្រយោជន៍ ។

ម៉្យាងទៀត ការសិក្សាឈ្មោះទេវតាក្នុងក្បួនជំរះឧត្តរាត ឬក្បួនព្រះរាជពិធីភទសច្ចារាច បង្ហាញអោយយើងដឹងដែរថា ប្រពៃណីទាំងពីរនេះជាសំណល់នៃវប្បធម៌នាសម័យបុរេរង្គរ និងរង្គរ ។ ក្នុងសម័យនេះហើយ ការទ្រទ្រង់ថែរក្សាវប្បធម៌ អារ្យធម៌ខ្មែរជាការចាំបាច់បំផុតប្រឈមបុរេ និង ការវិវឌ្ឍន៍មិនឈប់ឈរនាសម័យនេះ ។

ម៉្យាងទៀតអ្នកមានគំនិតផ្នែកស្រាវជ្រាវណា ក៏ដូចជាប្អូនណាសុទ្ធសឹងជា មានគោលគំនិតចម្រើនតែមួយខាងលើនេះដែរ ។ ឧត្តមគតិនេះហើយដែលធ្វើអោយ យើងពុទ្ធពារឧបសគ្គគ្រប់ប្រភេទ ខិតខំប្រមែលប្រមូលកំណត់ហេតុនានា ដែលបានចងក្រងឡើងដោយក្រុមជំនុំទំនៀមទំលាប់ខ្មែរនាឆ្នាំ១៩៣៣ ហើយយកមកបោះពុម្ពជាសៀវភៅ ដើម្បីបន្សល់ទុកជាកេរ្តិ៍ ដល់កុលបុត្រកុលធីតាជំនាន់ក្រោយគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ។ ក្នុងសម័យនេះហើយកូនឯកសារនេះដែល អ្នកកំពុងរកទាំងអស់គ្នា ជាកំរងអត្ថបទនានាស្តីពីលក្ខណៈផ្សំនៃវប្បធម៌ខ្មែរ-ឥណ្ឌាដែលជាបូលដ្ឋាននៃខេមរជាតិ។ ទន្ទឹមគ្នានេះ ដើម្បីជាគំនិតចំពោះមិត្តអ្នកអានយើងគ្រាន់តែបន្ថែមព័ត៌មានខ្លះនូវទំព័រចុងក្រោយបង្អស់ នៃកូនឯកសារតូចនេះ ដោយគ្មានកែប្រែអ្វី ទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងសំណៅដើម ។

ជាអវសាន យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅផងដែរដល់នាយកមជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវផងដែល វប្បធម៌ អារ្យធម៌ខ្មែរនូវទីក្រុងប៉ារីសដែលបានផ្តល់អត្ថបទនានាជូនខ្ញុំ ដើម្បីបំពេញគោលបំណងពីមិត្តអ្នកអានជាមិត្តមេត្រីទាំងឡាយ ។

ទំនៀមទម្លាប់សង់ផ្ទះនិងឡើងផ្ទះថ្មី

បែបបទខ្មែរ

កាលនឹងសង់ផ្ទះថ្មីត្រូវរករោងរៀបរចនា ដែលមានលក្ខណៈមិនល្អតាមដែលបូរាណ ចារ្យធ្លាប់កាន់បកដូច្នេះ

ប្រការ១ - រើសលក្ខណៈសាធារណៈ « ក » ឈើសសរ ដែលកាប់រំលំទៅបាក់ដកទាំង បណ្តាលបកផងហៅថា ដករណ្តាត ។ « ខ » សសរដែលមានថ្នាំង ឬ ភ្នែកនៅគល់ កាលយក ទៅសង់កប់លប់ទៅនៅលើញថ្នាំង ឬ ភ្នែកនោះនៅក្បែរដី ហៅថាមាន់កកាយ « គ » សសរ ដែលមានថ្នាំងឬភ្នែកនៅគល់ខ្ពស់ពីដីឡើងប្រមាណ១ហត្ថហៅថា ជ្រូកដុស។ « ឃ » សសរដែល ថ្នាំង ដប្រង់ទៅលើកណ្តាលបណ្តាលត្រង់កន្លែងឯណាមួយហៅថា ធ្លាយបណ្តាល ។

« ង » សសរដែលថ្នាំងឈូសទៅឃើញសំបកកប់នៅក្នុងសាច់ឈើហៅថា ពាំសំបក ។ សសរដែលមានលក្ខណៈដូច្នេះ ជាបស់ចង្រៃរោយទោសដល់ច្បាស់ផ្ទះលោកក៏ហាមមិន រោយយកធ្វើផ្ទះ ។

គ្រឿងឈើក្រៅរំពឹនេះ មិនមានរើសទេ រោយតែល្អមប្រើការបានក៏បានហើយ ។

ប្រការ២ - បើលថ្ងៃខែ ដែលនឹងសង់ផ្ទះថ្មី ។ កាលរកគ្រឿងផ្ទះយកមកតែងឈូស សិទ្ធិបានសព្វគ្រប់ហើយត្រូវមើលថ្ងៃខែ ដែលនឹងសង់ដូចមានសេចក្តីដែលបូរាណចារ្យលោក ចងទុកជាពាក្យកាព្យតទៅនេះ :

- ឆេះនៅស្រដីទោះសង់គ្រឹះថ្មីអោយមើលពារពេលវាលក្នុង - ឬក្ស ផ្សំកុំសង់លើហិន
ធុរ្យប អោយឧត្តមមធ្យម នាកន្តិកតំនោលនៃសាស្ត្រាព្រឹទ្ធាចារ្យពិនិត្យទាយទុកជាច្បាប់ កំលុង
ម្ខាងសមាស ស្រេចស្រាប់ដោយច្បាប់តំនោល នៃសាស្ត្រនោះហោង ។

- ខែចេត្រសង់គ្រឹះពុំជាសែនសោយសោកាណាល់ពន់ពេកក្រៃ ។ កើតក្តី អប្រិយ៍ចង្រៃក្តៅ
ចិត្តពេកក្រៃ ក្សិណក្ស័យព្រាយព្រាត់គ្នាគឺ ។

- ខែពិសាខសង់គ្រឹះប្រពៃ ច្រើនក្រៃមាសប្រាក់ទាំងឡាយ ។

- ខែជេស្ឋសង់គ្រឹះអន្តរាយ មាសប្រាក់ខ្ចាត់ខ្ចាយ អាត្មាក្សិណក្ស័យ

- ខែអាសាឍសង់គ្រឹះឥតជ័យ ទ្រព្យធនក្សិណក្ស័យ ហោចហិនវិនាស ។

- ខែស្រាពណ៍សង់គ្រឹះទំនាយថាមានមាសប្រាក់កែងកងមានលាភមានជ័យ ដ៏កន្លងមាន
សប្បត្តិទ្រព្យផង ឥតឯគណនា ។

- ខែភទ្របទសង់គ្រឹះពុំជា ព្យាធិបិន្ទាច្រើនចម្កាត់ក្រៃ ។

- ខែអស្សុជសង់គ្រឹះឥតជ័យ ច្រើនជណ្តោះក្រៃក្តៅចិត្តពុំជា ។

- ខែកត្តិកសង់គ្រឹះហាសឹង មហាស្នូស្តិចូលទ្រព្យធនធាន ។

- ខែមិគសិរសង់គ្រឹះជាស្ថាន ស្នូស្តិកល្យាណ យសស័ក្តិសប្បត្តិ ។

- ខែបុស្សសង់គ្រឹះជៀងជាតិ ចូលកេរកងវត្ថុមានប្រាក់សព្វគ្រប់

- ខែមាយសង់គ្រឹះពុំជា កាចចង្រៃមោះហិមា ក្រែងភ្លើងនូវឆេះស្លន្យសោះ។

- ខែផល្គុនសង់គ្រឹះឥតមោះមាន លាភចំពោះដូចចិត្តចិត្តា ។

មើលទិសនាគ

សិទ្ធិការពារនេះនូវស្រដៀងទិសសំដៅនាគខែផល្គុន ចែត្រ ពិសាខ នាគបែរត្បូងទៅមើលរកស្រូវ
កន្ទុយទៅទិសបូព៌ាផ្ទៃ ទៅទិសឧត្តរ ខ្នងទៅទិសទក្សិណ ពិសទៅទិសពាយ័ព្យ កាលនឹងផ្ទុះ
រោយរង្គុយ ជិតរណ្តៅប្រមុខទៅទិសបូព៌ាបាដិទៅទិសឧត្តរជ្រុងសសរទៅទិសពាយ័ព្យ ហើយ
លើកសសរជ្រុងពាយ័ព្យ ជាដំបូងកុំបីលើក សសរឯទៀតមុនឡើង ។

ខែជេស្ឋ អាសាធ ស្រាពណ៍ នាគបែរត្បូងទៅទិសឧត្តរ កន្ទុយទៅទិស ទក្សិណ
ផ្ទៃទៅទិសបូព៌ាខ្នងទៅទិសបស្ចិម ពិសទៅទិសឥសាន កាលនឹងជីករណ្តៅ រោយបែមុខ
ទៅទិសទក្សិណជ្រុងចុងសសរទៅទិសឥសានហើយលើកសសរជ្រុងឥសានជាដំបូង ។

អស្សុជ-កក្កិក នាគបែរត្បូងទៅទិសបូព៌ា កន្ទុយទៅទិសបស្ចិម ផ្ទៃទៅទិស ទក្សិណ
ខ្នងទៅទិសឧត្តរ ពិសទៅទិសអាគ្នេយ៍ កាលនឹងជីករណ្តៅរោយវែងទៅទិសបស្ចិម បាដិទៅទិស
ទក្សិណជ្រុងចុងសសរទៅទិសបូព៌ា ហើយលើកសសរជ្រុងអាគ្នេយ៍ជាដំបូង ។

ខែមិគសិរ-បុស្ស-ហាយនាគបែរត្បូងទៅទិសទក្សិណ កន្ទុយទៅទិសឧត្តរផ្ទៃទៅទិស
បស្ចិម ខ្នងទៅទិសបូព៌ាពិសទៅទិសនិរតីកាលនឹងជីករណ្តៅរោយបែមុខទៅទិសឧត្តរ បាដិទៅ
ទិសបស្ចិម ជ្រុងចុងសសរទៅទិសនិរតី ហើយលើកសសរជ្រុង និង ដំបូងហោង ។

ឯបើអ្នកឯណាបានធ្វើផ្ទះតាមក្បួនបង្គាប់ដូច្នេះ នឹង កើតសេរីសួស្តីមានទ្រព្យ ខ្ញុំកំដរ
គោ ក្របីដំរី សេះ និង មានជ័យជំនះឈ្នះអស់ចង្រៃឧបទ្រុបទាំងឡាយហោង ។

ប្រការ ៣ : ប្រៀបធៀបនឹងសេនក្រុងពាលី

កាលបើថ្ងៃខែបានហើយ រោយរៀបក្រុងផ្ទះ គឺរោយយកសសរកន្លោង ទាំង៣
ដើមឬទាំងប៉ុន្មាន ដើមទៅដាក់ផ្ដេកនៅកណ្តាលទីដែលនឹងសង់ផ្ទះយកឈើជើងរមាំង « ឈើ
កល់ » ទល់កល់ក្បាលសសរទាំងនោះ រោយខ្ពស់បន្តិចឡើង ហើយរៀបសែនក្រុងពាលី

រណ្តាប់សែន គឺជម្រកថ្ងៃ « ខ្លះហៅថាភ្នែក » ៤បង្អែម១ថាស ធំរាវ១ ថាសទឹករមៀង គួស្លា
 បារី១គូ « ពីរជើងពាន » សំពត់រាវព្រៃថ្មី១មួយប្រដាប់ ។ គ្រឿងសំរាងមានកញ្ចក់ក្រាស់ជាដើម
 ១ប្រដាប់ ទឹក១ផ្តុល ។ អោយធ្វើតែរួច១ទំហំ១ហត្ថ១នេះ « គឺ១ហត្ថនឹង៥ធ្លាប់៤ជ្រុងស្មើ ហើយ
 ធ្វើជាពែមូល១តូចដាក់ត្រង់កណ្តាលពែធំនោះ ជាសម្រាប់ក្រុងពាលីធ្វើពែច្រមុះជ្រូក « គឺពែ
 ៣ជ្រុង » ៤ដាក់ត្រង់ជ្រុងទាំង៤នៃពែធំជាសម្រាប់ព្រះភូមិនឹងនាងធរណី ។ « តែអ្នកខ្លះថាអោយ
 ធ្វើតែរួច១ទំហំដូចខាងលើនឹងធ្វើពែច្រមុះជ្រូក១ទំហំ១ហត្ថផ្សេងពីគ្នា « អោយរៀបដាក់បាយ
 សបាយ ក្រហមនិងញាំភ្លា ក្នុងពែរំបាលនោះ ហើយរៀបដាក់ទៅទី១ដ៏សបគួរបើកឆ័ត្រ ឬ
 ក្តួល បាំងពីលើ » ។ នឹងមានភ្លេង១វង់នៅប្រចាំលេងថ្វាយក្រុងពាលី ។

« ព្រះនារាយណ៍បែកភាគ១០ដង » ។

លំដាប់នោះអាចារ្យថហាយបង្គំពាងដងផ្តើមសូត្រអញ្ជើញទេវតាបកស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនដើម្បី
 ធ្វើការអោយជាមង្គល កុំអោយមានមោះថ្លោះការថា « សិរោមេពុទ្ធទេវ ពួលលាតេព្រហ្ម
 ទេវតា បរមេសូរហត្ថយំនារាយណញ្ចពិស្តុការ » អោយសូត្រពាងដងចប់ច្រូចទឹកម្តង ។

រួចអោយសូត្រតទៅទៀតថា « ឧបរាពាធិតេជោវិនរក្ខេសសរសសរេវិភោសនស្ថិត
 ហណំលលាតេព្រហ្មទេវតា បរមេសូរហត្ថយំនារាយណញ្ចេវហត្ថិច្ចបេនពិស្តុការទេវកាហិកាការោ
 សព្វការសព្វភិច្ចាសព្វភប្បាព្រះបង្គលាឧបនមោពុទ្ធិស្សី នមោ ធម្មស្សី នមោ សង្ឃស្សី រាគច្ឆន្ត
 បរិភុញ្ញន្ត ស្វាយ ។ អោយច្រូចទឹកម្តង ។ សូត្រអញ្ជើញព្រះភូមិ « ទេវតាដែលរក្សាផែនដី »
 ថា « ឧបព្រះភូមិរាជទេពា ឧបព្រះភូមិលក្ខណ - ឧបព្រះភូមិរាជា ឯហិពុររាគច្ឆន្តភុញ្ញន្តតេសំបូជា
 នុភាវេនសព្វទុក្ខសព្វសោកសព្វរោគសព្វភ័យសព្វឧបទ្ធរចង្រៃវិនាសសាយសព្វលាភភវនុតេ ។

ច្រូចទឹកក្នុងសូត្រសែនថ្វាយក្រយាប្បជាថា « ឧប បទុមត្ថុរោចប្បរពាមំ រត្តនិយេច ទេវតា
 ទក្ខិណោ កស្សបោ ពុទ្ធាទើបរញ្ជុំរញ្ជើញក្រុងពាលី ព្រះភូមិ នឹងនាងគង្គីង ព្រះធរណី
 ចូលរួមរញ្ជើញមកយកក្រយាប្បជាសារពើទៀនធូបដ្ឋាណាបុណ្ណាគន្ធវិលេចនេះ ស្លាប្បស្រូវរង្គរ
 ចេករំពៅព្រាវដំឡូងលូសណែកទាំងឡាយ ហើងខ្ញុំរៀបប្បជាថ្វាយអ្នកហោង ។ ត្បិតយើង
 ធ្វើបុណ្យសង់ផ្ទះគេបង្គោល៥ដេកស្លូតរោមពានសេចក្តីសុខសេចក្តីចំរើនជាឆាប់គុតដូចសេចក្តី
 ប្រាថ្នាហោង » ។

អោយដឹករណ្តៅខាងឆ្វេងកន្លែងដែលសង់ផ្ទះចម្ងាយពីជើងសសរប្រមាណ១ហត្ថ ទំហំ
 រណ្តៅល្អបចុះតែជំរៅ១ចំរាម លើកតែដាក់ក្នុងរណ្តៅនោះបើខាងខ្នើត អោយផ្លាតែបើខាង
 រនោចអោយផ្តាច់តែច្រូចទឹក ហើយសូត្រថា«ឧបព្រះពិស្តុការព្រះភូមិព្រះធរណីដ៏មានប្ញទ្ធិចេត្តា
 នាមនាងរស្សបុខា តែងតែរក្សាព្រះធរណីផ្ទៃក្រោមនេះណាមានប្រសាសន៍សិទ្ធិសក្តិប្ញទ្ធក្លា
 មានជ័យចេត្តានាមក្នុងពាលីទ្រើសទ្រង់រំណាចប្រសើរឯង អាចមែនមានប្ញទ្ធិសូមអោយទទួល
 ភោជនផ្កាភ្លឺទទួលវន្តិយើងខ្ញុំនេះណា សូមសុខសួស្តីសូមជ័យរក្សាសូមមគ្គផលាបានដូចបំណង
 សូមឈ្នះទុក្ខសោកសូមឈ្នះទាំងរោគសូមឈ្នះភ័យផង

សុខហើយឬ ? អ្នកទាំងពួងឆ្លើយថាសុខហើយ ។

សូមឈ្នះចង្រៃអោយបាត់ហួត់ហួងប្រសើរកន្លងដូចខ្ញុំប្រាថ្នា។ចប់ប៉ុណ្ណោះហើយអាចារ
 ៗធ្វើឧបកិច្ចសួរថា : កើតសម្បត្តិហើយឬ ? ឆ្លើយថាកើតសម្បត្តិហើយ បានកុសលផលបុណ្យ
 ហើយ ។

បានអ្វីជាបន្ទាល់ ? ឆ្លើយថាយកហើជាបន្ទាល់ ។

ដល់កម្រងនេះអោយអ្នកទាំងឡាយស្រែកហើរ ព្រមគ្នាផុតសំឡេងហើរហើយអ្នកភ្លេង
លេងភ្លេងពាបទ ជាសូរច្រើនសែនក្នុងពាលី ។

១- ពាក្យនេះចំឡងមកច្រើនតហើយគង់ជាខុសឃ្លៀងឃ្លាតច្រើន

២- បើធ្វើការក្រៅពីសង់ផ្ទះមានមង្គលការជាដើមអោយថា ចេញឈ្មោះការនោះ ។

ឬជាក្រុងពាលីហើយគេនាំគ្នាលើកសសរផ្ទះនោះឡើងធ្វើតទៅដីរាបដល់ហើយ ។

ផ្ទះដែលធ្វើថ្មីនោះមុន ដែលនឹងឡើងនៅហាមផ្តាច់មិនអោយមនុស្សស្រីឡើងគេថា
ចង្រៃអ្នកខ្លះហាមទាំងលោកសង្ឃផងមិនអោយឡើង ។

ប្រការ ៤ : ពិធីឡើងផ្ទះ

កាលធ្វើផ្ទះរួចហើយគេរកវេលាឡើងផ្ទះថ្មី លុះរកបានហើយត្រូវរៀបប្រដាប់គ្រឿង
ឡើងផ្ទះតាមទំនៀមទម្លាប់បង្អែមៗថាស ចំរាបៗថាស ស្រូវគង់ៗកាវ៉ុង បន្លែ,ផ្លែឈើ ។ ប្រដាប់
ធ្វើសំពត់គ្របឆ្មេញឈើ ។ ប្រដាប់ធ្វើស្រែចំការ « កាបិត កណ្តៀវ , ញើ,ល្អី ។ ប្រដាប់
ស្លៀកពាក់= ហិបដាក់សំពត់ - មួក-ភ័ត្រ ។ គ្រឿងមាស ប្រាក់ ។ គ្រឿងស្ពាន់ខ្លួន-ប្រេងម្សៅ,
កញ្ចក់ក្រាស់,កន្ត្រៃកាំបិតកោរ ។ គ្រឿងដំណេក កន្លែល ពួក ខ្នើយ មុង និងស្លាបាវី ប្រអប់
ស្លាបាយប្រលឹង ថ្មបស់ថ្នាំគឺ «ថ្មកិនថ្នាំ « ក្អមទឹកសរិទ្ធបើគ្មានអោយយកផ្តិល សំរព្វី ឬ ផ្តិល
លុងហិនហំជួសៗកុយ ភ្នុក,សង្ឃ ,ផ្លែដូងទុំ បិទមាសៗផ្លែ ត្រឡាចបិទមាសៗ គ្នាញីសំបុរបី
១គ្រឿង សារពើយុទ្ធ « គ្រឿងចំបាំង » ។ល។ របស់អំបាលនេះអោយរៀបនៅមុខទីផ្ទះថ្មី ។
អាចារ្យអ្នកនាំឡើងផ្ទះត្រូវរើសរកស្រី២នាក់មកសន្មតិអោយឈ្មោះជាថ្មីថា នាងស្រី «ដើម្បី
សរុទ្ធនាងរ័តន៍ដើម្បីអោយកើតសេចក្តីត្រេកអរៗនាងស្លៀកដើម្បីអោយកើត « សេចក្តីស្លៀក

រោងកែវ ដើម្បីអោយកើតមានប្រាក់ កែវកង១ នាងគង់ «ដើម្បីអោយគង់ជីវិតនឹងគង់ម្រព្យ
 ពេញត្រី,១ នាងជ័យ « ដើម្បីអោយកើតជ័យជោគមង្គល ១ ។ ហើយវេសរបស់សំខាន់ៗអោយ
 ស្រីរំព្វលនេះកាន់ហែរឡើងផ្ទះ គឺនាងស្រីកាន់ក្អមឬផ្តិតទឹកនាងរតន៍អោយកាន់គ្រឿងស្នាដៃ
 ស្លស្តីអោយកាន់សំពត់អាវនាងគង់ អោយកាន់ពួកកន្ទេល នាងកែវអោយកាន់មាសប្រាក់កែវកង
 នាងជ័យអោយ កាន់គ្រឿងភ្នកកុយ ។

ពួកអ្នកក្រៅពីនេះអោយកាន់ទ្រព្យរបស់ផ្សេង ១ ដូចពោលខាងលើដើរដង្ហែអ្នកម្ចាស់ផ្ទះ
 ជុំវិញផ្ទះ៣ជុំអ្នកម្ចាស់ផ្ទះបានគេពាំងភ័យត្រូវអោយផង ។ វេលានោះបនុស្សចាស់ខ្លះប្រហណ
 ២,៣នាក់ត្រូវឡើងទៅលើផ្ទះមុនការព្រួញអ្នកដង្ហែបាន៣ជុំហើយ អ្នកនៅលើផ្ទះ«ធ្វើជាស្រែក
 សួរមកថាអ្នកណាមកពីណាគ្នាច្រើនថ្លោះ » ។ អ្នកឆ្លើយថា«លើងមកពីឆ្ងាយនាំគ្រឿងឧបភោគ
 បរិភោគមានមាសពេជ្រកែវកងជាដើម ជាច្រើនណាស់ណាមករកទីលំនៅនៅដោយពួកនៅទី
 នៅទីនេះមានផ្ទះ១ទំនេរយើងចង់មកនៅផ្ទះនេះ តើជាល្អមួយនៅបានសេចក្តីសុខសប្បាយឬ
 ទេ!អ្នកនៅលើផ្ទះឆ្លើយតបថា « អើបើដូច្នោះអញ្ជើញមកនៅចុះផ្ទះនេះអ្នកណាបាននៅហើយ
 អ្នកនោះបានសេចក្តីសុខសប្បាយចំរើនទ្រព្យសម្បត្តិបរិច្ច័យគ្រប់ប្រការហោងៗលំដាប់នោះអ្នក
 កែវនាំគ្នាឡើងលើផ្ទះ ។

ប្រការ ៥ : រៀបរៀងសេចក្តីសង្ខេបផ្ទះ

កាលឡើងមកលើផ្ទះគ្រប់គ្នាហើយ ត្រូវរៀបរៀងសេនំលឹកដល់ជីដូនជីតាដែលចាកចោលទៅ
 ហើយនិងព្រះភូមិដែលជាម្ចាស់ទឹកដីសូមអញ្ជើញមកសេពសោយគ្រឿងក្រយាបជាហើយ

ត្រូវរោយសព្វសាធុការពរដល់កូនចៅដែលមកនៅក្នុងទីនេះរោយរកសេចក្តីសុខសប្បាយ ។ល។
 ស្រេចហើយរាជារាជ្យយកអំបោះសជ្រលក់ក្នុងប្រេងម្សៅក្រអូប យកចងដៃរោយ ប្តីប្រពន្ធច្បាស់
 ផ្ទះរោយពរជ័យរោយបានសេចក្តីសុខសប្បាយ និង សេចក្តីចំរើនធនធានគ្រប់ប្រការ ។ ជួន
 កាលគេបង្វិលពពិលផង ។ ឯរបស់ដែលជាលក្ខណ៍ដែលនាំមកឡើងផ្ទះថ្មីរោយទុកចង្អៀតនៅទិស
 បូព៌ាទាំងបួន រោយទុកទិសអាគ្នេយ៍ អង្គរ ថ្នាំ រោយទុកទិសទក្សិណស័ង្គរោយទុកទិសនិរតី «
 ហរតី» កាំបិតព្រា ថ្ម រោយទុកទិសបស្ចឹម ភ្នុក ដែក រោយ ទុកទិសពាយ័ព្យ ស្រូវគង់ទុក
 ទិសឧត្តរគ្នា ទែន កែវ « ឬស្រីមានគភ៌ក៏បើមាន » រោយទុកទិសឦសាន ពួកកន្ទេលស្រានូវ
 គ្រឿងសារពើក្រុនរោយទុក ដល់ស្ថានកណ្តាលហោង ។

ប្រការ ៦ : ចំរើនបរិត្ត

វេលាឆ្នាំចម៉ោង៦ព្រលប់ ដែលបូរណហៅថា ពេលគោច្នលគ្រោលនិមន្តព្រះ
 សង្ឃ៤៥រូបមកចំរើនបរិត្ត។ ឯរបៀបចំរើនបរិត្តនោះព្រះសង្ឃសូត្រធម៌ ដែលធ្លាប់ប្រើសូត្រមន្ត
 តាមធម្មតាដែលហៅថាសកបរិត្ត ដែលលោកដកយកអំពីគម្ពីរព្រះសុត្តន្តបិដក មករួបរួមជា
 សៀវភៅសម្រាប់សូត្រមន្តទៅក្នុងពិធីទាំងពួង ។ តែក្នុងពេលឡើងផ្ទះនេះគួរសូត្រមង្គលសូត្រ១
 គាថាឥតវស្សវស្សិស្សាបិ១, សោរត្ថលទ្ធោ១, ជយទ្ធោ១, ជាកុំខានព្រោះធម៌អំបាលនេះ សំដែង
 អំពីជ័យបង្គុលមង្គលសេចក្តីសុខសេចក្តីចំរើនសមគួរដល់កិច្ចនេះដោយពិត ។

ល្បែងអារក្ខ ក្នុងវេលាមានជ័យ

ជនជាតិខ្មែរនេះ មានទំនៀមរាបរានបូជាទេវតាខ្មោចអារក្ខអ្នកតា បង់បត់ ជាដើម មកជាអង្វែងហើយការរាបរានពេទ្យនេះ បានប្រែប្រួលមកតែអំពីទំនៀមទម្លាប់ក្នុងព្រហ្មញ្ញ សាសនា ដែលជាសាសនា ចាស់ជាងគេ ប្លែកពីអង្គធាតុនិរោធន៍ គោរពរាបរានទេវតា អារក្ខអ្នកតាបង់បត់និងភូតពិសោធផ្សេងៗជាច្រើនស្ទើរតែរាប់ ពុំរស់យកជាសរណីទីពីង ។

ក៏ប៉ុន្តែការដែលរាបរានបូជាដូច្នោះជាអោយគុណប្ប អោយទោសដល់ការរាបរានយ៉ាងណា នៅក្នុងផ្លូវរបស់អ្នកដែលស្វែងរកសរណី ទីពីងបែបនោះនឹងគប្បីពិចារណាដោយខ្លួនឯង ។

ពាក្យថាខ្មោចក្នុងពិធីនេះ ជាសាធារណនាមត្រូវនឹងពាក្យក្នុងភាសាបុរាណថា «អមនុស្ស» ប្រែថា មិនមែនអមនុស្ស បើនឹងចំណែកជាពួកចេញទៅមានច្រើនពួកជា អ្នកមានប្ញទ្ធិមាន អំណាចផ្សេងគ្នា ហៅឈ្មោះតាមដែលប្រើហៅក្នុងភាសាខ្មែរគឺ ទេពរក្ខវរក្ខមេបា អ្នកតា បង់បត់ ព្រាយរាប ធ្មប់ភូត បិសាចប្រេញគង្វាលៗលៗ ពួកគន្ធា យក្ស សស្តរ ក្នុងបាលីលោក រាប់រួបក្នុងពួកអមនុស្សគឺខ្មោចនេះដែរ ។

ខ្មោចអំបាលនោះ កាលយើងទទួលគោរពរាបរានយកជាគ្រូបាធានយហើយ ត្រូវ ប្រព្រឹត្តឱនលំទោនទៅនឹងឱវាទនឹងទំនៀមទម្លាប់ នឹងត្រណបរបស់ខ្មោចនោះជាដ៏រាប់តែកាល ណាប្រព្រឹត្តមិនដិតដល់ខ្មោចនោះ ក៏នឹងខឹង មកធ្វើអោយឈឺដោយខ្លួនឯងឬប្រើខ្មោចដ៏ទៃមក ធ្វើក្នុងកាលនោះតែខ្មោចអារក្ខខ្មោចមេបាចាស់ទុំនឹងបងបត់ ជាខ្មោចដែលច្បាប់ទម្លាប់គ្រាន់បើ

កាល បើនិងធ្វើអោយឈឺក៏ធ្វើតែអ្នកដែលជាកូនសិស្សរបស់ខ្លួន តាំងប្រព្រឹត្តក្នុង ទំនៀម
ទម្លាប់ខ្លួន។ ខ្មោចក្រៅវិធីនេះមានអ្នកតាជាដើម ជាខ្មោចសាហាវដើរធ្វើគេមិនរើសអើងក្រៃពេក
ឃើសចិត្តនឹងអ្នកណា ទោះបីជាកូនសិស្សក្តីមិនមែនកូនសិស្សក្តី ក៏អាចធ្វើអ្នកនោះ
អោយឈឺអោយស្លាប់ទៅបាន ។

ត្រណមខ្មោចនោះមានផ្សេងៗគ្នា គឺខ្មោចខ្លះហាមមិនអោយស៊ីផ្លែត្រឡាច និងមិន
អោយបុជក្រោមទ្រើងត្រឡាចខ្មោច ខ្លះហាមមិនអោយស៊ីសាច់សត្វនេះសត្វនោះមាន អណ្តើក
ជាដើមខ្មោចខ្លះ ហាមមិនអោយយកសំពត់ស្លៀកមកទទួរក្បាល រហូតដល់ទៅមិនអោយបុជ
ក្រោមឈើ ឬ ខ្សែដែលហាលសំពត់ស្លៀកនិងមិនអោយបុជក្រោមផ្ទះ បើមានការដែលត្រូវ
បុជអោយយកសំពត់ ក្រៅពីសំពត់ស្លៀកទទួរក្បាលហើយបុជទៅបាន។ រឿងត្រណមខ្មោចនេះ
មានច្រើនបែបច្រើនយ៉ាងផ្សេងៗគ្នា មិនអាចនឹងរៀបរាប់អោយសព្វគ្រប់បានទេរៀបរាប់មក
គ្រាន់ជាតួយ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។

ទំនៀមខ្មែរដោយច្រើន កាលមានអ្នកណាមួយឈឺនៅលើផ្ទះហើយបើដឹង សមជ្ជាន
របស់រោគថាឈឺមកពី ហេតុនេះហើយគេក៏ចាត់ការព្យាបាលទៅតាមហេតុ ឬ តាមរាការរោគ
នោះទៅ ។ បើគេមិនបានសមជ្ជាននៃរោគច្បាស់ទេបានព្យាបាលព្រាវទៅដូច្នេះហើយមិនដល់
មិនកប់គេរមែងពឹងរកគ្រូឬហោរអោយគន់គូរមើលអោយថាត្រូវខ្មោចធ្វើអ្វីឬក៏ឈឺដោយមាន
គ្រោះថ្នាក់ដូចម្តេច ?

គ្រូឬ ឬ ហោរ នោះក៏ទទួលគន់គូរមើលតាមក្បួនដែលធ្លាប់រៀនសូត្រមក ជូន
កាលគេប្រគំភ្លេងបញ្ចូលខ្មោចសួរក៏មាន ។ ក៏ប៉ុន្តែវិធីគន់គូរមើលរបស់គ្រូឬ ឬ ហោរនោះ
មានច្រើនយ៉ាងអ្នកខ្លះសួរពីថ្ងៃខែឆ្នាំនិងចំនួនអោយអ្នកជំងឺ ហើយវាយលេខគន់គូរមើលក៏មាន

អ្នកខ្លះសួរដូចគ្នាដែរហើយ បើកក្បួនបើកក៏មានអ្នកខ្លះសួរ ហើយរាប់ប្រាប់ដៃបើកឈ្នួត បើក
 ពោលប្រាប់ថា ត្រូវនេះត្រូវនោះធ្វើតាមបែបបទ ដែលក្បួនបើកឱកាសអោយទាយ ។
 ពួកអ្នកបើកនោះ មិនដែលទាល់ប្លង់សោះ តែគេសួរហើយ ចេះតែមានរឿងប្រាប់គេជាដី
 រាប គឺជួនកាលថាត្រូវរាវរក្ខធ្វើ ជួនកាលថាត្រូវអ្នកតាធ្វើ ជួនកាលថាខុសមេបាចាស់ទុំ ជួន
 កាលថាខ្មោចព្រៃធ្វើ ជួនកាលទទួលថាខុសបំណង ។ល។ ស្រេចហើយតែបែបបទ របស់
 ក្បួននោះត្រូវអោយទាយដូចម្តេចក៏ទាយដូច្នោះទៅ ជួនកាលក៏ត្រូវជួនកាលក៏ខុសនឹងយកជាកំ
 ណត់ទៀងទាត់ណាស់ពុំបាន ។

ទីនេះនឹងពណ៌នា ចំពោះតែរឿងរក្សាជម្ងឺដែលត្រូវខ្មោចរាវរក្ខធ្វើ ។ ពាក្យថាវាវរក្ខឬ
 វាវរក្សប្រែថា រក្សារៀងបកកាលយកមកប្រើជាឈ្មោះប្រភេទនេះត្រូវប្រែថា «ខ្មោចដែលរក្សា
 រៀងបក» ហេតុដែលបានឈ្មោះដូច្នោះមកពីទំនៀមទម្លាប់បានខ្មោចនោះរៀបរាប់បក តាំងពី
 ដីដួន ដីតា ពីព្រេងនាយបកហើយខ្មោចនោះក៏តែងតែតាមថែរក្សារៀងបកដែរ ។ តែជួនកាល
 គេហៅថាខ្មោចចម្រុះឬហៅថា ខ្មោចដែលជួបគ្នាខាងមាតានឹងខាងបិតាធ្លាប់រាប់រានរៀង
 មក។ តែបើចំណែកខាងស្តេចវិញ ហៅថា ព្រះចំណាំ ។ ខ្មោចរាវរក្ខនេះសម្រាប់ជនជាតិខ្មែរ
 រមែងមានគ្រប់ត្រកូលតែបើនិយាយសម្រាប់រូបបុគ្គលឬយ ។ អ្នកខ្លះគេបោះបង់ចោលមិនរាប់
 រានក៏មានដែរចំណែកឯវង្សត្រកូលរបស់អ្នកនោះក៏គង់នៅមានរាប់រានជាធម្មតា ។

ហេតុដែលរាប់រានខ្មោចរាវរក្ខមានរឿងព្រេងដំណាលថា : ដំបូងអ្នកដែលមិនខ្លាច
 បាបបានធ្វើអកុសលកម្មផ្សេងៗ មានសម្លាប់គេឈ្នួតគេជាដើមវេលាស្លាប់ ហើយរមែងធ្លាក់
 ទៅសោយទុក្ខ ក្នុងនរកជារវង្សពាន់ឆ្នាំ លុះលោះពីនរកនោះមកកើតជាប្រេតអសុរកាយខ្មោច
 ភូតបិសាចផ្សេងៗ ជាច្រើនពួកពាសពេញទាំងផែនដី តែងសោយទុក្ខវេទនារត់រាហារស្រេក

ឃ្លានជានិច្ច ។ នៅស្រុកខ្មែរយើងនេះមានកាលសប្បាយនោះ មានពួកក្មេងម្នាក់គ្រា
បីជាច្រើននាក់តែងតែវេចបាយទៅស៊ីឃ្វាលក្របីតែរាល់ៗថ្ងៃ វេលាស៊ីវាក៏ដូចជុំជុំល្បែងគ្នា
ល្បែងគ្នា ស៊ីផឹក ច្រៀងរាំ យ៉ាងសប្បាយតាមភាសាកូនក្មេងពាលគ្រានោះមានពួកខ្មោច
ខ្មោចបកក្រវែលមើលក្មេងរំលោភនោះ ក្រែងមានចាក់បាយ ចំណី ដែលសេសសល់ចោលនឹង
ចោល នឹងបានវិស៊ី កាលទៅឃើញក្មេងលេងសប្បាយដូច្នេះ ខ្មោចក៏លបចូលទៅ
ក្នុងរូបក្មេងម្នាក់ក្មេងនោះ ក៏ក្រោកឡើងរាំរើសរងាសវាសដៃវាសជើង ដោយឥតរៀន
ខ្មាស់ មានអាការហាក់ដូចជា បនុស្សស្រវឹងស្រាទាំងនិយាយចេញចាកថា យើងសប្បាយ
ណាស់សុំអោយដប់ល្បែងយើងតែយ៉ាងនឹងរាល់ៗថ្ងៃ ទៅយើងឃ្វាលក្របីកុំអោយព្រួយពីរឿង
កាត់ឡើយ ។ តាំងពីនោះបកក្មេងរំលោភនោះ ក៏នាំគ្នាដប់ល្បែងបែបនោះ រៀងរាល់បក
បកខ្មោចទាំងរំលោភនោះ ក៏បកចូលក្នុងពួកនោះតែរាល់គ្នាម្នាក់ម្តងៗ ចំណែកឯគោក្របីខ្មោច
រំលោភនោះក៏រក្សាអោយ បែនមិនមានខ្មាត់បាត់ទៅណាឡើយ ។ ដល់យូរទៅខ្មោច
ទាំងនោះបែកប្រាជ្ញដើរធ្វើអ្នកស្រុកអោយឈឺជាច្រើនគ្នា ដើម្បីយក របស់សំណែនបរិភោគ
ហើយវាបកចូលក្នុងឃ្វាលក្របីនិយាយថា យើងចេះមើលជម្ងឺ អោយជាក្នុងមួយរំពេច
តែត្រូវរៀបដប់ល្បែងស្រាបាយអោយយើងព្រមទាំងមានភ្លេងត្រឡប់ត្រឡើយ លេងប្រគំអោយជា
ទីសប្បាយចិត្តយើង ជាងកាលដែលដប់ល្បែងសព្វដងនេះទាំងអោយគេដាក់សំពត់រាវប្រាក់
ថ្វាយជារង្វាន់ដល់រូបរបស់យើងផងនោះយើងទើបទទួលមើល ។ ពាក្យនេះមិនបាត់ស្លាត់បាន ឮ
ជ្រួតជ្រាបទៅដល់អ្នកស្រុកច្រើនឡើងៗ ដោយលំដាប់ ។ ពួកអ្នកដែលមានជម្ងឺឮដំណឹងដូច្នេះ
ក៏រលះរលាំងទៅរកញើញពួកក្មេងរំលោភនោះក្មេងណាមួយមកបញ្ជាន់ដប់ល្បែងតាមបែបនោះ

ជម្ងឺអំបាលនោះក៏ចេះតែជាទាំងអស់ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះខ្មោចនោះវាបានដើរធ្វើអ្នកធំៗ ពេល
មន្ត្រីសេនាបតីនឹងស្តេចជាទីបំផុត ។ ដល់ស្តេចប្រឈួនក៏ទ្រង់រក្សាព្រះរោគនោះតាម ទំនៀម
ដែលធ្លាប់ព្យាបាលមក ក៏មិនជាសះដូចសព្វដងស្តេចទើបត្រាស់អោយទៅយកក្មេងអំបាលនោះ
មួយ មកដប់លៀងបញ្ជាន់តាមទំនៀមរបស់វា ព្រះរោគក៏ជាទៅមួយរំពេច ។ គ្រានោះព្រះ
មហាក្សត្រត្រាស់ថា៖ ប្រពន្ធអញ្ញឈ្មោះជុំទាវម៉ៅស្លាប់ទៅយូរណាស់ហើយបើឯងអាចទៅយក
មកបានហើយ អញពិសោធបើលបើឃើញពិតមែននោះអញនឹងជឿឯង ។ ក្មេងនោះទូលថាសុំ
អោយរៀបដប់លៀងចុះនឹងទៅយកមកថ្វាយបាន ។ ស្តេចក៏អោយរៀបចំគ្រឿងដប់លៀងយ៉ាង
ត្រកាលមានទាំងក្មេងប្រគំតាមទំនៀមហើយ ទ្រង់អោយយកសំពត់រាវនឹងគ្រឿងប្រដាប់មាស
ពេជ្ររបស់ជុំទាវម៉ៅ យកមកដាក់លោកឡឆ្មារនឹងរបស់អ្នកដទៃទ្រង់អោយដប់លៀង បញ្ជាន់
តាមទំនៀមខ្មោច ក៏ចូលមកក្នុងក្នុងក្មេងនោះភ្លាម ចូលមកក៏តាំងតែយំគក់ទ្រង់គក់ស្មាសំដែង
អាការៈអាឡោះរាល់យ៉ាងខ្លាំង ស្តេចឆ្ងល់ក៏ត្រាស់សួរថា អ្នកដែលមកចូលនេះឈ្មោះអ្វី
ខ្មោចនោះទូលថា ឈ្មោះជុំទាវម៉ៅ ។ ស្តេចត្រាស់ថាបើជាជុំទាវម៉ៅមែនស្គាល់របស់អំបាលនេះ
ឬទេ? បើស្គាល់អោយរើសរៀបដាក់ដោយចំណែកទៅបើល ។ ខ្មោចនោះក៏រើសយកសុទ្ធតែ
របស់ជុំទាវម៉ៅមកដាក់ដោយឡែកផ្សេងៗ ។ ស្តេចទតឃើញដូច្នោះក៏ទ្រង់ជឿម្តងហើយទើប
ត្រាស់អោយជុំទាវម៉ៅទៅរកញើញព្រះវរវិហាររបស់ព្រះអង្គ ដែលសុគតទៅហើយមកពិសោធផ្ទុចគ្នា
នោះខ្មោច ក៏ធ្វើអោយឃើញជាក់ស្តែងព្រះអង្គក៏រឹងរិតតែទ្រង់ជឿណាស់ ឡើងស្តេច
ក៏ត្រាស់សុំអោយព្រះវរវិហារនឹងជុំទាវម៉ៅ មកនៅថែរក្សាព្រះអង្គ ។ ដោយហេតុនេះទើបមាន
ចំរើនខ្មោចរាវក្ខហៅថាជុំទាវម៉ៅឬស្រីខ្មៅនឹងព្រះវរវិហារមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។ ចំណែកឯក្មេង
អ្វាហក្រុមអំបាលនោះ ក៏ជាប់ជាប្រហារក្ខមើលគេរៀងរាល់ថ្ងៃរក្សាបម្រើរស់ជីវិតកាលទៅ

បើអ្នកណាក៏អ្នកនោះជាកូនសិស្សហេតុនេះ ខ្មោចអារ័ក្ខឈ្មោះជាជំនាញម៉ៅ និងព្រះវរ
 លោកពានពាសពេញទាំងស្រុកខ្មែររូបណាជាន់ក៏មានឈ្មោះនេះជាធម្មតា។ តែអ្វីចំពោះមានតែពីរ
 ឈ្មោះទេនៅមានឈ្មោះផ្សេងៗទៀតច្រើនដូចយ៉ាងឈ្មោះកន្តោងខៀវជំនាញ ឬ តិសង្គ្រងសំ
 រោងសក់ធំក្រចុំសក់ស្វាយជាដើម ។

របៀបបណ្តាប់ល្បែងអារ័ក្ខ

កាលមានជំនាញនៅលើផ្ទះអោយគ្រូឬ ឬហោរមើលទៅថាត្រូវខ្មោចអារ័ក្ខដែលជាចំបង
 ខាងច្បាយ ឬ ជាចំបងខាងឪពុកធ្វើក្តី ឬ ថាត្រូវខ្មោចព្រៃដីទេធ្វើគេត្រូវរៀបល្បែងអារ័ក្ខ ដើម្បី
 អោយអារ័ក្ខជួយរងរខ្មោចនោះ អោយលើកលែងធ្វើក្តីអ្នកចាស់ជំនាញត្រូវរៀបបណ្តាប់ល្បែងអារ័
 ក្ខតាមទំនៀមក៏គេទំនៀមរៀបបណ្តាប់ថ្វាយខ្មោចអារ័ក្ខនេះដែរ ដូចគ្នាក៏មានផ្សេងគ្នាចេញទៅ
 ខ្លះ ដោយមានបញ្ចូលរបស់នេះ របស់នោះបកទៀតតាមសណ្តាប់របស់ខ្មោចនោះក៏មាន ។
 ក្នុងទីនេះនឹងបានរៀបរៀងគ្រឿងដង្វាយមួយយ៉ាងទុកជាតួយ៉ាងគឺ៖ បាយ បាយសិរ្សយក្ខសស្លា
 ធម៌ ឬយក្ខ ទឹកអប់មួយគ្នា ។ មានផ្កាស្រស់ផ្សេងៗមានផ្កាចំប៉ីជាដើម ដោតប្រដាប់នៅបាយសិរ្ស
 របស់អំពាលនេះ អោយរៀបដាក់លើបឹង ឬ លើគ្រួនទាំងមានគ្រឿងសំណែនគឺ៖ ចំរាបមួយ
 ថាស ចង្កែបមួយថាស និង មានមាន់ស្មោរ ឬ ក៏ក្បាលជ្រូកស្មោរ មានស្រា
 មួយដប បាយមួយចាន និងមានតែមួយសម្រាប់ ចាប់គ្រឿងសំណែនដាក់សែន អោយ
 ខ្មោចព្រៃផ្សេងៗ ផង ។

ក្នុងការល្បែងរាវក្នុងនេះមានមនុស្សស្រីឬប្រុសម្នាក់មកអង្គុយកណ្តាលចំណោមសម្រាប់
រោយរាវក្នុងជាន់ដូចពោលខាងដើមមនុស្សនេះ បើប្រុសហៅថា រូបរាវក្នុងបើស្រីហៅថា រូប
បេមត់មានគ្រឿងប្រដាប់សម្រាប់រូបរាវក្នុង គឺតោកមួយបិទទៀនធំមួយខ្លះក៏បិទទៀនស្នែងក្របី
មួយនឹងមានសំពត់ហូលមួយរាវព្រៃមួយកន្សែងព្រៃក្រហមមួយ ដាក់ទង់មួយនឹងជាហ៊ីមួយដាក់
ទង់មួយដំកល់ពីមុខរាវក្នុង ។

មានភ្លេងខ្មែរមួយវង់គឺ៖ ស្តុរពីរ ម្រមួយ ចាប៊ីមួយ ប៊ុតកមួយ ប៊ុររមួយមានអ្នក
ភ្លេងគ្រប់ចំនួននេះនឹងមានអ្នកច្រៀងម្នាក់

ដល់ថ្ងៃល្បែងរាវក្នុង ប្រមូលអ្នកនឹងធ្វើរៀបចំគ្រឿងប្រដាប់រំលោភនេះបានសព្វគ្រប់
ហើយវេលាព្រលប់គេក៏រៀបលេងរាវក្នុងនៅលើផ្ទះបើផ្ទះនោះធំឬលាយ ឬក៏នៅរោងហោចទៅ
នៅទីវាលមុខផ្ទះ ក៏បាន ។ រូបរាវក្នុងត្រូវរៀបចំតែងខ្លួនរោយស្អាតបាតចូលទៅអង្គុយនៅ
កណ្តាលទីដែលគេរៀបចំទុកសម្រាប់ ។ អ្នកភ្លេងក៏ផ្តើមលេងភ្លេងអ្នកច្រៀងក៏ច្រៀង
អញ្ជើញខ្មោចរំលោភនោះមកចូលរូប ។ លេងភ្លេងមួយស្របក់ទៅនឹងមានខ្មោចមួយមក
មកចូលរូបរូបនោះក៏យកសំពត់ជាហ៊ីខ្មៅ មកទទួរពុំនោះសោតក៏យកក្រម៉ាព្រៃមកជូតក្បាល
ជូនកាលយកសំពត់រាវព្រៃមកស្លៀកពាក់ហើយ ទើបខ្មោចចូលជាន់ជាន់មួយស្របក់ទៅអ្នក
ភ្លេងបង្អង់ភ្លេងឆ្ងើយៗមានស្រីចាស់ម្នាក់ ហៅតាបភាសាខ្មោច ថាស្នំចូលទៅអង្គុយជិតម្ខាង
សំពះសួរថាអស់លោកណាដែរដែលអញ្ជើញមកនេះ ខ្មោចនោះក៏ប្រាប់ឈ្មោះខ្លួនថាយើងឈ្មោះ
យេចូលមក គឺបើជាព្រះវរក៏ប្រាប់ថាព្រះវរបើជាជំទាវម៉ៅ ។ល។ តាមឈ្មោះរបស់ខ្លួន ។ ស្នំ
បើសួរតទៅទៀតថា ឥឡូវនេះផ្កា ឬកូនចាបឈឺដូច្នេះតើត្រូវអស់លោកណាធ្វើ? ខ្មោចនោះបើ
ឮដូច្នេះក៏ឆ្លើយប្រាប់ថាយើងធ្វើបើខ្លួនមិនធ្វើ នឹងឆ្លើយថា យើងមិនបានធ្វើទេ ។ បើថាខ្លួន

ធ្វើសុំសួរតទៅបៀតបៀនថា អ្នកនោះធ្វើទាស់ខុសពីរឿងអ្វី? ទើបបានអស់លោកធ្វើ ។ មានហេតុ
ទាស់ខុសដូចម្តេចខ្មោចនោះក៏ឆ្លើយទៅតាមរឿង ។ លំដាប់នោះស្នំក៏និយាយអង្វរសុំឬអោយ
លើកលែងធ្វើទៅសុំអោយសះជាពីថ្ងៃនេះទៅយើងខ្ញុំបានរៀបចំគ្រឿងក្រយាហារមកថ្វាយសេព
សោយបរិច្ចាគគ្រប់ហើយ សូមអញ្ជើញសេពសោយបើមានត្រូវការអ្វីទៀតសូមអោយប្រាប់
មកចុះនឹងបានរៀបចំថ្វាយ។ បើខ្មោចនោះ ថាខ្លួនមិនបានធ្វើគឺខ្មោចឈ្មោះនេះ ឈ្មោះនោះជាអ្នក
ធ្វើស្នំក៏និយាយសុំអោយខ្មោចនោះទៅជួយនិយាយអង្វរខ្មោច អ្នកធ្វើនោះអោយលើកលែងធ្វើ
ទៅគេរៀបចំគ្រឿងបូជាហើយ ។

ប៉ុណ្ណោះហើយក៏ចាប់លេងភ្លេងថ្មីច្រៀងអញ្ជើញខ្មោចដីទៃ មកចូលទៀតដូចមុនដ៏រាប
ទាល់តែអស់ខ្មោចរាវក្នុងសំបុត្រ ដែលធ្លាប់លៀងមកទាំងប៉ុន្មាន ។ ក្នុងវេលាកំពុងបញ្ជាន់
ខ្មោចនោះនិង ស្តោះព្រួសអោយអ្នកជម្ងឺនឹងចងខ្សែកខ្សែខ្សែចង្កេះអោយអ្នកជម្ងឺនោះ ដើម្បី
ការពារមិនអោយខ្មោចដីទៃក្រៅមកធ្វើ ។ ប៉ុណ្ណោះសន្មតថាចប់រឿងលៀងរាវក្នុងហើយ ។

វេលាលៀងរាវក្នុងហើយ គេចាប់បាយចំណីដាក់ពែអោយមនុស្សម្នាក់យកទៅដាក់ក្រៅ
របងផ្ទះជូនអោយខ្មោចព្រៃផ្សេងៗសេពសោយ ។

កាលលៀងដូច្នេះហើយបើរាវក្នុងនោះធ្វើមែនអាចនឹងជា ដោយច្រើនរៀងលែងតែធ្ងន់
ស្រាលពេក ទៅនឹងដោះគំនូចរបស់ខ្លួនមិនរួច ស្លាប់ទៅក៏មានជាច្រើន ឬ មានខ្មោចដីទៃ
មានច្បងរំណាចខ្លាំងមកធ្វើខ្មោចរាវក្នុងទប់ទល់រំណាចគេមិនបានជម្ងឺនោះស្លាប់ទៅក៏មានជា
ច្រើន ។

ពិធីឡើងអ្នកកា ក្នុងខែពិសាខជាដើម

ពាក្យថា«អ្នកកា»ក្លាយចេញមកពីពាក្យថា «ទេវតា»ក្នុងជាន់ដើមប្រហែលជាហៅថាអ្នក
ទេវតាយូរៗមកកាត់ចោលទេវតាទៅត្រឹមតែអ្នកកា ហើយហៅជាប់រៀងមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ
ដោយហេតុមនុស្សច្បាស់ណាស់ និងមិកាមេចេញឈ្មោះអ្នកធំច្រើនដាក់ពាក្យថាអ្នកនៅខាងដើម
ដូចយ៉ាងហៅព្រះពុទ្ធថាអ្នកព្រះពុទ្ធហៅព្រះ សង្ឃថាអ្នកព្រះសង្ឃរឬអ្នកយើងហៅ ស្តេចថាអ្នក
ព្រះបាទជាអច្ឆាស័ក្ខរកើតមកស្រាប់រឬមើលសិលាចារិកច្បាស់ណាស់ប្រទះឃើញជាច្រើន ។
ពាក្យថាអ្នកកាក្នុងថ្ងៃនេះប្រហែលជាកាសំដៅយកភូមិទេវតា គឺទេវតាជាន់ទាបដែលរាស្ត្រយើងនៅ
បានមនុស្សលោកនេះ ។

ប្រហែលជាដែលរាជវាំងអ្នកកាហួតដល់ទៅខ្មោចរាវក្នុងសាច់ផ្សេងៗជាប់មកពីទំនៀម
ទំនៀមច្បាប់មនុស្សក្នុងជាន់ដើម ពីក្នុងសម័យដែលមិនទាន់កើតមានអ្នកប្រាជ្ញមានព្រះពុទ្ធជា
ដើមក្នុងលោក មានអ្នកល្ងង់ខ្លៅច្រើនជាអ្នកប្រកបដោយសេចក្តី តក់ស្លុតក្នុងរឿងស្លាប់
និង រឿងក្រែងមិនសប្បុរសច្រើន ហេតុនោះកាលណាគេ ឃើញអ្វីច្នៃកចំឡែករស្មារ
ក្នុងចិត្តដោយស្មានថាគង់ជាមានរាជ្យភាពដូចជានឹងដូចជានឹងទើបនាំគ្នាធ្វើការប្លង់ស្លុង
បន់ស្រន់ទៅផ្សេងៗសុំរោយសំរេចតាមសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ខ្លួនរហូតទៅដល់ព្រៃភ្នំក្រំថ្មក៏យកជា

សរណីទីពីងដែរដូចមាន ប្រាកដក្នុងខេមាខេមាសរណីបទីចិតាថា ពហុវេ សរណីយន្តិ
បព្វតានិ វនានិចរាវារុក្ខចេត្យា និមនុស្សាភយកធិតា «ប្រែថា » មនុស្សទាំងឡាយជាច្រើន
កាលមានសេចក្តីភិតភ័យគ្របសង្កត់ ហើយរមែងដល់នូវភ្នំខ្លះព្រៃខ្លះទិស្វនច្បារខ្លះរុក្ខចេតិយ
គឺដើមឈើធំៗកាលគេរាប់រាជជាចេតិយខ្លះជាសរណីទីពីងដូច្នេះ ឬមេសេចក្តីទៅជាសរណីទីពីង
របស់សត្វលោករកទីបំផុត គ្មានជារបស់មានរូបក៏មានជារបស់ឥតរូបក៏មានមានតាំងពីចានបា
តាលរហូតដល់ចានស្នូគឺហើយមិនកំណត់នៅនឹងចំនួនតែប៉ុណ្ណោះលោកនេះនៅមានដ៏រាបណាសរ
ណីវត្ថុរបស់សត្វនិងកើតមានថ្មី ១ប្លែកឡើងទៀតជាច្រើន ដ៏រាបនោះក្នុងសាសនាព្រហ្មណ៍ក៏
បញ្ញត្តិថាធាតុវត្ថុទាំងបួន មាន ធាតុបី : ធាតុទឹក ធាតុភ្លើង ធាតុខ្យល់ ជាដើមសុទ្ធតែមាន
ទេវតាស្ថិតនៅប្រចាំទាំងអស់ នាំអោយសេចក្តីរាក្រក់ សេចក្តីល្អដល់មនុស្សលោកដូចយ៉ាងធាតុ
ដ៏មាននាងធរណីព្រះភូមិ ក្រុងពលី ជាអ្នកនៅប្រចាំធាតុភ្លើងមាន « ព្រះអគ្គិ »នៅប្រចាំធាតុ
ធាតុខ្យល់មានព្រះពាយនៅប្រចាំ។ល ។ អ្នកណាត្រូវការអ្វីក៏ធ្វើការប្លង់ស្ទង់បន់សុំអោយ
សំរេចតាមសេចក្តីរបស់ខ្លួនហេតុនោះមើលកើតមានជជាទំនៀម ប្លង់ស្ទង់នឹងបន់ល្បឿនទេវតា
អ្នកតារាវត្ថុខ្មោចចិសាចផ្សេង ១ តាមដែលខ្លួនធ្លាប់រាប់រាន។ប្រទេសកម្ពុជាយើងក៏ធ្លាប់រាប់
រានតាមទំនៀមនេះជាអង្វែងមកហើយដែរ មើលទៅបើស្រាវជ្រាវរកមុខប្រសប់ដើមក៏គង់ជា
មិនប្រទះឃើញថាមានបកពិកាលណា«១-ចូរមើលសេចក្តីពិស្តារក្នុងរឿងសាសនាប្រវត្តិព្រះមហា
ពិធរកាសេមដែលបោះពុម្ពនៅព្រះរាជបណ្ណាល័យ »តែមានសេចក្តីក្នុងគម្ពីរចាបពោធិវង្សត្រង់បរិ
ច្ឆេទទី ១៥ ខ្សែ៩ ថាក្នុងសម័យដែលស្តេចខ្មែរតាំងក្រុងនៅស្រុកលង់រោ (លពប្បវី) គ្រានោះ
មានស្តេច១អង្គទ្រង់ព្រះនាមលង់រោជាទ្រង់ជ្រាបថានៅនគរហិរុញ្ញយ«នគរលាវ»មានអ្នកតា១ ៣
កែណាស់នៅឆ្នេរស្ទឹងសលុយនិរ្ទកតានោះ មានមាន់ស១មាន ឫទ្ធិណាស់ដែរមានពាក្យទំនាយ

ថាអ្នកតានិងមាន់នោះមានជីវិតរស់នៅដ៏រាបណា នគរវិភិត្តយក្សរុងរឿងដ៏រាបនោះព្រះបាទបរមរាជាទ្រង់ជ្រាបដូច្នោះ ទើបត្រាស់ដឹងអ្នកតាដែលនៅប្រចាំក្នុងលេពប្លូរី អោយទៅសម្លាប់អ្នកតា និងមាន់សនោះបង់អ្នកតាលេពប្លូរីទៅសម្លាប់បានតែមាន់ហើយ ត្រឡប់មកវិញព្រះបាទលវរាជ ទ្រង់សោយសស្សណាស់ទ្រង់ប្តូរដោយសក្ការយ៉ាងឧទ្យាទិក ។ ថ្ងៃក្រោយត្រាស់អោយទៅសម្លាប់ អ្នកតានោះទៀតអ្នកតាលេពប្លូរីក៏ដំណែងខ្លួន ជាសាមណេរកាត់ទៅរកអ្នកតាវិភិត្តយក្សរុងរឿងខ្លួន ក៏និរមិត្តខ្លួនជាក្រពើបប្លូរីមេត្តាទៅឡាំង ក្នុងស្ទឹងដល់ច្បាំងទៅសាមណេរអ្នកតាចាញ់ប្រៀបត្រូវ ក្រពើអ្នកតាខាំស្លាប់ទៅសេចក្តីនោះ ជ្រាបដល់ស្តេចលេពប្លូរីត្រាស់អោយយកសតសាមណេរ អ្នកតាមកដុតរើសឆ្អឹងបញ្ចុះក្នុងចេតិក ។ អរោហជ្ជារកប្តូរជាតាបិតាទេវតារូប ឬជេន្តិមាន សេន្តិរយំរហ័ កំនភារក្ខវេរតាតិដោយហេតុនេះចាប់ផ្តើមតាំមពីនោះមកប្រជុំ ដែលនៅ ប្រទេសកម្ពុជា ក៏នាំគ្នាប្តូរជាប់រវាងអ្នកតានោះ តាបសបត្រដ៏ថានជាអ្នកតាដោយគិតថា «នេះជាអ្នកតារក្សាគន្ធរបស់យើងទាំងឡាយ» ។ ពាក្យថាអ្នកតារក្សាគន្ធត្រូវដឹងពាក្យមគធៈថា នគររាជ្ជទេវតាហើយត្រូវនិងពាក្យដែលយើងសព្វថ្ងៃថាអ្នកតាម្ចាស់ស្រុកឬគេហៅថាអ្នកតាក្លាំង ម្យ៉ាង ។

ពាក្យថាក្លាំងម្យ៉ាងប្រែថា កណ្តាលស្រុកគឺអ្នកតាកណ្តាលស្រុកតែតាមសំដីដែលអ្នក ស្រុកហៅឬសរសេរច្រើនថាឃ្លាំងម្យ៉ាងសឹងក្លាយមកពីពាក្យថាក្លាំងម្យ៉ាងនោះឯង ។ ដែលហៅ ថាអ្នកតារក្សាស្រុកគឺ អ្នកតាម្ចាស់ស្រុកគឺអ្នកតាក្លាំងម្យ៉ាងក្តីសម តាហេតុនោះហើយព្រោះ ថាក្នុងក្រុងក្នុងស្រុកក្នុងនីតមជនបទនីមួយៗ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា សុទ្ធតែមានអយកតាប្រចាំទាំង អស់គ្មានខ្វះចន្លោះស្រុកឯណាមួយទេៗ ដូចយ៉ាងនៅភ្នំពេញនេះមាននៅទៀតព្រះដំណាក់ដែរ និងវត្តភ្នំអ្នកតាទាំងនោះមានទាំងប្រុស ទាំងស្រី ហើយមានឈ្មោះផ្សេងៗគ្នាតែអ្នកតាខ្លះគ្មាន

ឈ្មោះគេហៅតាមតំបន់ទីលំនៅដែលអ្នកតានោះនៅក៏មានដូចយ៉ាងអ្នកតាដៅវត្តស្លែងគេហៅថា
 អ្នកតា ស្លែងដូច្នេះជាដើមពេលចំពោះតែអ្នកតាធំៗ ដែលលឿកើឡើងឈ្មោះកាន់មនុស្សកោត
 ក្រែងច្រើនអ្នកតាប្រុស ឈ្មោះអ្នកតាព្រះចៅ អ្នកតាព្រះកន្លែងអ្នកតាដំបងដែកអ្នកតាគ្រហេម
 កណ៍អ្នកតាទសមរអ្នកតាពិយណោសអ្នកតាក្លាំងមឿងជាដើម ។ អ្នកតាស្រីឈ្មោះយាយទេពជំទាវ
 តិសង្រែងស្រីខ្មៅសំពោងសក់ធំជាដើម ។

« ១ » ចូរមើលសាស្ត្រាប្រណិធានដែលសម្រាប់សូត្រស្ស៊ីចនៅសាលាតុលាការសព្វថ្ងៃ
 នេះ។

ឱកាសដែល និងឡើងអ្នកតានោះចំណែកទៅតាមកាលជាពាគីឡើងជាកំសាន្តស្រុក
 ក្នុងវេលាដើមឆ្នាំជាពិសេសឆ្នាំនោះៗយ៉ាងឡើង កាលដែលស្រុកមិនសុខសប្បាយដោយមានកើត
 ជម្ងឺរហិតករោគជាដើមៗយ៉ាងឡើង ក្នុងកាលធ្វើកិច្ចប្រជុំប្រជុំប្រជុំប្រជុំនោះ ១ យ៉ាង ។

ឯទំនៀមឡើងអ្នកតាជាកំសាន្តស្រុកនោះតាមប្រក្រតីក្នុង១ឆ្នាំ គេរៀបឡើងបងហើយ
 ច្រើនឡើងខែពិសាខ ដូចយ៉ាងទំនៀមព្រាហ្មណ៍រមែងនិមន្តព្រះឥសូរ១ព្រះនារាយណ៍១ព្រះពិយ
 ណោស១ព្រះច័ន្ទ១ព្រះកម្ពុយន៍និងភ្នក-កុយយកទៅតាំងនៅមុខអ្នកតាក្លាំងមឿង ។

(ឥសូរនារាយណ៍ពីរនេះជាឈ្មោះព្រះជាម្ចាស់ក្នុងសាសនាព្រាហ្មណ៍ព្រះពិយណោសជា
 បុត្រព្រះឥសូរខ្លួនជាមនុស្សឬទេវតាក្បាលជាក្បាលដំរីលោកនេះ មានរឿងថាកាលនៅពីកុមារ
 តូចព្រះឥសូររៀបពិធីការជុំក្រសាល់រោយទេវតាទៅរកញើញ ព្រះនារាយណ៍ទេវទូតនោះទៅដល់
 ឃើញព្រះនារាយណ៍កំពង់ផ្ទៃស្គល់ក៏ផ្អែមដាស់ព្រះនារាយណ៍ក្រោកឡើង ទេវទូតក៏ក្រាបទូលតាមដំ
 ណើរព្រះនារាយណ៍ខ្ចាស់ផ្កាស្វាថា កោសក់រាត្រីកំបុតក្បាលនោះឬ? ក្បាលព្រះពិយណោសក៏កំ
 បុតទៅតាមព្រះវាចានោះមែន រកមិនឃើញព្រះឥសូររោយរកក្បាលមនុស្ស ឬ

ក្បាលទេវតាបែបដូចគ្នាមកតែរកមិនបានទៅឃើញតែដំរី១ស្លាប់ ទេវតាក៏កាត់យកក្បាលដំរី
នោះមកថ្វាយព្រះឥសូរ ។ ទ្រង់តែជាប់ហើយរស់នៅដល់សព្វថ្ងៃនេះ ហេតុនេះគេទើបធ្វើរបៀបព្រះ
ពិឃណ្ឌសង្ខត្តេ ។ ព្រះច័ន្ទ មិនដែលប្រទះឈ្មោះក្នុងក្បួនព្រាហ្មណ៍ ។ មានតែឈ្មោះ
ព្រះខ័ន្ធកុមារ ឬ ហៅថា សន្ធរកុមារ ឬហៅម៉្យាងទៀតថាករតិកេយៈជាបងប្អូនពោះប្អូនគ្នា នឹង
ព្រះពិឃណ្ឌសង្ខត្តេ ។ ព្រះកញ្ញាមេនីជាឈ្មោះព្រះថេរៈ
ប្អូនបងក្នុងសម័យពុទ្ធភាពណែនេះ ពោះរឿងដំណេកពេញបន្ទោបប្តេជ្ញាស្រីក្តីប្រុសក្តីកាល
ឃើញលោកហើយរត់ស្រែប្បាញ់ណែកពិឃណ្ឌសង្ខត្តេរាំងរឿងសោរយ្យសេដ្ឋី ឃើញលោកក៏នឹក
ស្រឡាញ់គិតតែក្នុងចិត្តថា អញរឹងបានប្រពន្ធរោយមានរូបល្អដូចយ៉ាងលោកក្នុងខណៈនោះ
សោរយ្យ សេដ្ឋីក៏ក្លាយទៅជាស្រីដោយហេតុនេះជាដើម លោកទើបអធិស្ឋានខ្លួនលោករោយ
រាគ្រក់ពោះធំក៏រួញជាប់ស្បែកអ្នកណែនេវេទបន្តគេសាងរូបលោកឡើងសម្រាប់ប្រើជាស្នេហ៍ ជា
ដើម ។ លំដាប់នោះព្រះរាជគ្រូសូត្រប្រកាសអញ្ជើញទេវតានូវអ្នកតា ច្បាស់ស្រុកផ្សេងៗ ចប់
ហើយទើបព្រាហ្មណ៍ប្រាំបីអង្គប្រសិទ្ធិពិការបូជាយកទឹកស្រង់ព្រះស្រោចលើភ្នែកកុយ អំបាល
នោះរួចនិយាយប្រតិអធិស្ឋានដល់ទេវតាទាំងប្រាំបីទិសនឹងអ្នកតាក្លាំងច្រើននោះសូមរោយចំរើន
ព្រះជន្មស្សាដល់ព្រះមហាក្សត្រធិរាជរោយបានព្រះជន្មវែងជាអង្វែងទៅរោយស្តេចស្ថិតនៅក្នុង
សិរីរាជសប្បត្តិជាសុខក្សេមក្សាន្តសម្រានព្រះរាជហឫទ័យសព្វមិនទិវាភត្រី នឹងសូមរោយបណ្តា
ព្រះរាជវង្សានុវង្ស នឹងសេនាបាត្យមន្ត្រីរហូតដល់រាណាប្រជានុរាស្ត្រទាំងសម្បាយ រោយបាន
សេចក្តីសុខសប្បាយនឹងសេចក្តីចំរើនទូទៅគ្រប់ៗគ្នា នឹង សូមអំណាចទេវានុភាពចូរបណ្តាល
រោយមានភ្លៀងធ្លាក់ត្រូវតាមរដូវកាលតាំងពីដើមឆ្នាំរហូតដល់ចុងឆ្នាំនេះ ដើម្បីរោយរស់រា
ណាប្រជានុរាស្ត្រធ្វើស្រែចំការច្បារដំណាំរោយផលសំបូរឡើងក្នុងព្រះនគរ ។

ចំពោះឡើងអ្នកតានៅក្នុងប៉ុណ្ណោះចាងហ្វាងក្រុម ព្រះរាជមន្ទីរធ្វើចុះហាយប្រាប់ទៅ
 គេហ្នឹងត្រូវតែហ្នឹងស្រុកទាំងអស់អោយបង្គាប់អស់លោករាណាប្រជានុរាស្ត្រអោយឡើង
 អ្នកតាផ្សេងៗដែលមាននៅក្នុងតំបន់ស្រុកនោះៗព្រមក្នុងថ្ងៃជាមួយគ្នា ដើម្បីប្រយោជន៍ដូច
 ពោលហើយ ។

ឯទំនៀមដែលរាស្ត្រឡើងអ្នកតានោះគេច្រើនកំណត់ធ្វើនៅថ្ងៃ អង្គារ ឬ ក៏ថ្ងៃណាមួយ
 កាលដល់រដូវខែពិសាខគឺថ្ងៃមួយកើតខែពិសាខទៅគេរមែងរៀបចំមានជួសជុលខ្ទប់អ្នកតាជាដើម
 ហើយឬជាក្នុងថ្ងៃណាមួយ តែអ្នកដែលកាន់ទំនៀមឬជាក្នុងថ្ងៃ អង្គារឬថ្ងៃសៅរ៍នោះបើថ្ងៃមួយ
 កើតនោះជាថ្ងៃអង្គារឬថ្ងៃសៅរ៍គេក៏នាំគ្នាធ្វើនៅថ្ងៃនោះតែម្តងអ្នកស្រុកខ្លះគេលឿនទៅឬជាក្នុង
 ថ្ងៃសៅរ៍ដ៏ទៃទៅក៏មានតែទំនៀមខែត្រពោធិសាត់ គេកំណត់ឡើងនៅថ្ងៃមួយកើតខែពិសាខជាដ៏
 រាបរាល់ឆ្នាំ ។

ចំណែករបៀបគ្រឿងដង្ហាយអ្នកតានោះ មិនដូចគ្នាបែងប្រព្រឹត្តទៅតាមទំនៀមទម្លាប់
 របស់អ្នកតានោះ ។ គឺអ្នកតាណាធ្លាប់សោយរបស់អ្វីគេក៏ថ្វាយរបស់នោះភោជនាហារដែលថ្វាយ
 ដោយច្រើននោះ គឺបាយសប្តរ ត្រីសាច់ផ្សេងៗមានសាច់មាន់សាច់ទាសាច់ជ្រូកជាដើម ។ អ្នកតា
 អ្នកតាខ្លះចូលចិត្តសោយសត្វព្រៃគេក៏រកសត្វព្រៃនោះៗមកសម្លាប់ធ្វើជាអាហារ ឬជាហើយនឹង
 មាននំចំណីផ្សេងៗផង។ដល់វេលាឬជាគេក៏នាំគ្នាយកក្រយាហារអំបាលនោះទៅឯខ្ទប់អ្នកតាបើជា
 អ្នកតាមានរូប«គឺមានបន្ទុកស្បែករូបសម្រាប់អោយអ្នកតាចូល»គេក៏យកអ្នកជារូបនោះទៅបញ្ចូល
 អ្នកតាគឺគេលេងភ្លេងខ្មែរ មាន ស្តរ ទ្រ ចាប៊ី ប៊ុររ នឹងអ្នកចម្រៀង ឯពួកអ្នកភ្លេងលេងភ្លេង
 ទៅអ្នកច្រៀង ក៏ច្រៀងអញ្ជើញអ្នកតាអោយចូលរួម ហើយនឹងទទួលសេពសោយក្រយាហារ
 ដែលសែនព្រេនថ្វាយ ក្នុងកាលឥឡូវនេះ កាលអ្នកតាចូលមកហើយ គេនិយាយប្តឹង

សូមអោយអ្នកស្រុកទាំងអស់គ្នា មានព្រះមហាក្សត្រជាដើមរហូតដល់សត្វពាហនៈសត្វចិញ្ចឹមរោង
ក្នុងអោយបាននូវសេចក្តីសុខសប្បាយ កុំអោយមានរោគាព្យាធិរក្សាបៀតបៀនឡើយនឹងសូមអោយ
មានទឹកភ្លៀងធ្លាក់មកបរិបណ្ឌិត្រូវតាមទំនៀមតាំងពីដើមរហូតដល់ចុងឆ្នាំអ្នកតាភ័ក្ត្រឡើយទទួលថា
នឹងជួយអោយសុខសប្បាយតាមដែលសុំនោះរួចហើយគេក៏ចាប់ចំណីអាហារអំបាលនោះដាក់នៅ
ពែលើកទៅដាក់ថ្វាយនៅខ្ទមអ្នកតាសល់ ក្រៅពីនោះក៏ល្បែងគ្នាបរិភោគហើយត្រឡប់មកផ្ទះ
រៀងខ្លួន ។

ក្នុងពេលដែលស្រុកមិនសប្បាយ ដោយមានកើតជំងឺរហិតករោគជាដើមនោះ
ក៏មានទំនៀមឡើងអ្នកតាដើរគំរាមក្នុងវេលាណា គេរៀបចំធ្វើក្នុងវេលានោះរៀបចំដែលឡើង
អ្នកតាក្នុងពេលដែលស្រុកមិនសប្បាយនេះមានន័យផ្សេងគ្នាពីទំនៀមឡើងអ្នកតាដោយធម្មតា
នោះខ្លះសូម្បីទំនៀមឡើងអ្នកតាក្នុងពេលដែលស្រុកមិនសប្បាយនោះក៏នៅមានរៀបចំផ្សេងគ្នា
ដោយស្រុកចេញទៅទៀតក្នុងទីនេះ នឹងមានរៀបចំតាមក្បួនរបស់លោកឈ្មោះ ស៊ុនសាំង មេឃុំ
ចាស់នៅឃុំគោកព្រីងស្រុករំដួល «ខែត្រស្វាយរៀង» ដែលបានធ្វើមកអោយព្រះរាជបណ្ឌិតយ
ដែលបានពិនិត្យឃើញថាអ្នកស្រុកទាំងពួងច្រើនធ្វើដូច្នេះ គឺដំបូងឡើងរៀបចំធ្វើរោងបុណ្យមួយ
ខ្នងនៅទីជិតខ្ទមអ្នកតានិងធ្វើខ្ទមអ្នកតាជាថ្មីឬគ្រាន់តែជួសជុលអោយ ជិតស្រួលចូលឡើង
គេរៀបចំគ្រឿងបណ្ណាការឡើងអ្នកតាគឺធ្វើជារូបរទេះគោរទេះ ក្របីនិងរូបគោក្របី ដំរី សេះ
ជាពាហនៈបញ្ជូនខ្មោចបីសាច់អោយទៅស្រុកឆ្ងាយៗ និងដំឡើងទង់ប្រាំបីទិស រានទេវតាប្រាំបី
ទិសច្រមប្រាំបីទិស ប្រដាប់ពែចែងមួយស្រូវមួយបានអង្ករមួយបានជបបួនស្លាធមិបួនទៀនធ្លុប
និងទឹកអប់មួយគ្របអប់ស្លាកំណល់សំពត់ស ក្រហម ប្រាក់បួនស្លឹក ឬ បួនសេននឹងស្លកបង្អែម
មួយចំរាបមួយ ។

វេលាសៀវភៅនាំគ្នាទៅលេងភ្លេងបីបទថ្វាយ « បើមានរូបចម្លាក់ចម្លាក់ផង ដើម្បីសួរ
 យកការផ្សេងៗ » ដល់ប្រលប់និមន្តព្រះសង្ឃមក សូត្រមន្តព្រឹកឡើងថ្វាយចង្ហាន់សង្ឃដាវ
 ឆ្លងរួចហើយធ្វើកិច្ចនាំគ្នាជញ្ជូនសង្ឃឹក នឹងរបស់ភស្តុភារដែលសែនអោយខ្មោចនឹងរទេះទឹកសត្វ
 រំលោភនោះចេញពីទីអ្នកតាទៅតាមផ្លូវផ្លា ដល់ចុងស្រុកឈប់រៀបសច្ចាធិស្ឋានសូមអោយខ្មោច
 ចីសាចកំណាចរំលោភនោះត្រឡប់ទៅស្រុកទៅទេសវិញទៅ យើងរៀបសែនបូជាដោយក្រយា
 ហរនឹងយានពាហនៈមូលមកសព្វគ្រប់ព្រម ហើយខ្មោចជិតយកបាយខ្មោចឆ្ងាយយកអង្ករហើយ
 យកប្រយក្តាប់គ្រវាងប្រចេរចេញទៅ ហើយត្រឡប់មកវិញកាលមកដល់រោងអ្នកនៅរោងធ្វើជា
 ឧបកិច្ចស្លូតថាទៅរស់ហើយឬ ? អ្នកដែលជូនទៅឆ្លើយថាលោកទៅរស់ហើយអ្នកតាអោយ
 យើងរាល់គ្នាសុខសប្បាយទាំងអស់ហើយ ។

ទំនៀមឡើងអ្នកតា ក្នុងការធ្វើកិច្ចការឬធ្វើរបររកស៊ីនោះគឺឡើងក្នុងវេលាធ្វើបុណ្យ
 ធំៗធ្វើបង្គោលការផ្សេងៗធ្វើរបររកស៊ីធំៗ ដែលត្រូវធ្វើក្នុងទីព្រៃទីទឹកដូចយ៉ាងទាក់ដីបេះផ្លែក្រ
 វាញនេសាទត្រីជាដើម ក៏មានទំនៀមឡើងអ្នកតាដែរ តែអ្នកតាក្នុងប្រភេទនេះមានជាតិយ៉ាង
 គឺអ្នកតាធម្មតានោះប៉្យាងអ្នកតាបាយ៉ាបគឺអ្នកតាទឹកនោះប៉្យាងអ្នកតាបាយ៉ាបនោះ គេប្រើបន់ចំ
 ពោះតែក្នុងវេលាទៅនេសាទត្រីអ្នកតានេះមាននៅក្នុងទីទឹកមានបឹងជាដើមអ្នកតាលើប៉្យាងអ្នកតា
 បឹងប៉្យាងក៏ឃើញគួរដែរ។ ការដែលមានទំនៀមឡើងអ្នកតាក្នុងពេលដូច្នេះបើជាករបរនៅព្រៃភ្នំ
 ក៏ដើម្បី ចៀសចាកក្តីរន្តរាយ មានដីព្រៃចម្លាក់ ពស់ចឹកជាដើម ហើយសូមអោយរករបរ
 នោះគុតឆាប់ដូចសេចក្តីប្រាថ្នាបើជានេសាទត្រី ដើម្បីចៀសចាកក្តីរន្តរាយដូចគ្នានោះមានកុំ
 អោយត្រូវក្រពើខាំពស់ចឹកជាដើម ។ បើជាធ្វើការបង្គោលទាំងពួងនោះក៏ ដើម្បីជាមង្គលរហូត
 ទៅ កុំអោយមានអ្នកឯណាមួយ ដល់នូវគ្រោះថ្នាក់ មានឈឺក្បាល វិលមុខជាដើម ។

របៀបឡើងអ្នកតាមក្នុងពេលដូច្នោះមានគ្រឿងដង្ហាយតែល្អបស់មគ្គុទ្ទិសមានបាវសម្រាប់
ញាំ ភ្លាមៗចំណីត្រីសាច់មាន់ ឬយក្សបង្កាក់ព័ទ្ធជុំវិញរុក្ខជាតិសែនអោយអ្នកតាត្រូវ
ដូចប្តេជ្ញាគំនិតរបស់សុំអោយសម្រេច ដូច្នេះទៅតែអ្នកតាខ្លះមានទំនៀមធ្លាប់សោយអ្វីគេក៏រក
របស់នោះមកថ្វាយចំពោះយ៉ាងៗតែទំនៀមសែនអ្នកតាបាយ៉ាបនោះ មានរបៀបផ្សេងទៅទៀត
«របៀបរៀងតាមក្បួនរបស់អាចារ្យឈ្មោះងែត ទិត្យ នៅស្រុកកំពង់សៀមខែត្រកំពង់ចាម» អ្នក
ដែលនឹងទៅនេសាទត្រីនៅទីបឹងជាដើម ត្រូវរបៀបចំសែនថ្វាយអ្នកតាបាយ៉ាបគឺធ្វើខ្ទមអ្នកតាឬយ
នៅទីដែលនឹងនេសាទត្រីនោះហើយ ធ្វើប្រទានពីរចងនៅខ្ទមអ្នកតាម្ខាងឬយនឹងយកជាឱបមក
ធ្វើជាកន្ទុយទង់ចងជាមួយគ្នានោះនឹងមានកំពង់ទឹកក្នុងចង្កូរថ្វាយ រួចហើយនាំគ្នាយកបាយ
សម្ល ឬប ចំណីត្រី សាច់ មាន់ ព្រា ព្រា ដាក់រុក្ខជាតិ ឬបសែនថ្វាយអោយអ្នកតាអោយរក
ស៊ីមានលាភច្រើនៗកាលគេចាត់ពេលសព្វថ្ងៃក្នុងដូចក្រពើជាដើម គេក៏កាត់យកក្បាលទៅ
ថ្វាយអ្នកតានោះក្នុងថ្ងៃតៗទៅក្នុងរវាងដែលនៅរកស៊ីនោះគប្បីឧស្សាហ៍រុក្ខជាតិឡើងឬថ្វាយរាល់
ថ្ងៃឬយទៀត ក្នុងវេលាដែលធ្វើរបរទៅនោះមានទំនៀមអោយកាន់ត្រណាមផ្សេងៗមានមិន
អោយបំភ័យគ្នាអោយខ្លាចជាដើម កាលណាបើធ្វើអោយខុសត្រណាមឬធ្វើអោយខុសអំពីដែល
សន្យានឹងអ្នកតាចំណាំតែមានគ្រោះថ្នាក់មកដល់ អ្នកនោះដូចយ៉ាងទំនៀមឡើងអ្នកតាបេះផ្លែ
ក្រវាញនៅខែត្រពោធិសាត់បើបន់សុំបេះបីថ្ងៃហើយ មិនធ្វើតាមនោះដល់ថ្ងៃទីបួនទៅបេះទៀត
ដោយមិនបន់អនុញ្ញាតជាថ្មីនិងប្រទះក្តីអនុរាយមានខ្លាខាំឬពស់ចឹកជាដើមជាមិនខានដោយហេតុ
គ្រោះថ្នាក់ដូច្នេះគេទើបនាំគ្នាពិការអ្នកតាដូចពេលមក ។

ក្បួនហៅព្រលឹង

ទំនៀកចាស់ទុំរំពិបូរណា តែងប្រព្រឹត្តរៀងមកគឺបើកាលណាមានអ្នកណាម្នាក់ប្រកាសថា ចម្លងដល់ភ្នាំងភ្លើងស្មារតីមានសតិពុំបរិច្ចណិគេសំគាល់ឃើញថា អ្នកនោះមានព្រលឹងពុំនៅក្នុងខ្លួនហើយគេរមែងធ្វើពិធីហៅព្រលឹង អោយមកស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នកជួបនោះវិញ។ រីឯព្រលឹងនោះចេញទៅបាត់រំពិបកាយដូចដែលគេសំគាល់នោះឬមិនបានចេញទៅ។ បើជាព្រលឹងចេញទៅមែន ការធ្វើពិធីហៅមែននោះ ព្រលឹងត្រឡប់មកវិញឬមិនបានមកវិញទេនោះជាបញ្ហាជ្រៅជាន់ទៅទៀតទុកអោយអ្នកប្រាជ្ញជាន់ខ្ពស់លោកវិនិច្ឆ័យចុះក្នុងទីនេះ យើងនឹងមិនវិនិច្ឆ័យទេគ្រាន់តែអធិប្បាយរៀបរៀងទៅតាមទំនៀមទម្លាប់បូរណាប៉ុណ្ណោះ ។

តាមទំនៀមបូរណា កាលបើមានអ្នកជួបដូច្នេះគេរមែងរៀបពិធីហៅព្រលឹងតែច្រើនរៀបហៅតែអ្នកជួបនោះនៅក្នុងបើអ្នកជួបនោះចាស់ហើយ គេមិនធ្វើទេរបៀបគ្រឿងហៅព្រលឹងនោះ អោយរៀបដូច្នេះអោយរៀបក្រាបសំពត់តាំងរំពិ ចំលោកអ្នកជួបទៅដល់មាត់ទ្វារហើយនឹងចងសំពត់ធ្វើជាពិធី ហើយយកផ្កាស្លាបកចងផ្កាឈើ មកចងធ្វើជាវ័យោលរួចធ្វើជម្រក ៤, ស្លា ៣, ម្លូរ ៣, អង្ករ ១ សៀវភៅ, ទៀនពីរ, ប្រាក់ ១ បាច , សំពត់ស១ គូដាក់ឆ្វេងស្តាំ ផ្លែឈើពីរតោក អោយរៀបដាក់កន្លែងហើយដាក់ក្នុងតោកបង្អែម ២ តោក អោយរៀបដាក់កន្លែងហើយដាក់ក្នុងតោកបាយព្រលឹង ១ ចាន រំពៅ ១ ចាន ។ ដល់វេលាហៅព្រលឹងអោយម្នាក់កាន់ចានបាយព្រលឹង ម្នាក់កាន់ចេក ម្នាក់កាន់រំពៅ ។ អ្នកដែលកាន់រំពៅនោះជាអ្នកហៅព្រលឹងគប្បីសួរត្រហៅតាមក្បួនដែលលោកចង់ទុកដូចមានតទៅនឹងហៅតែ ១ ថ្ងៃក៏បានឬនឹងហៅ ៣ ថ្ងៃ ក៏បានស្រេចហើយ

តែនឹងសង្កេតមើលអ្នកជម្ងឺនោះមើលឃើញថាគ្រាន់បើហើយនឹងហៅតែ១ថ្ងៃក៏បានបើមិនគ្រាន់បើ
 អោយគប្បីហៅតទៅដរាបគ្រប់ ៣ ថ្ងៃ ។ កាលធ្វើដូច្នេះជម្ងឺនោះចំណាំតែត្រឡប់ជាធ្ងរស្បើយ
 ឆ្លើយឡើងវិញ ។ វេលាហៅរៀបចំហើយអោយចាក់កាន់ឈ្មាងធ្វើជាដើរទៅជញ្ជាត់ព្រលឹង
 ទៅតាមព្រៃផ្ទៃរវាង១ផ្ទះនោះហើយ ចាប់យកសត្វតូចៗដូចយ៉ាងពឹងពាងជាដើមមកបោះ
 អោយអ្នកជម្ងឺ នោះក្នុងវេលាដែលព្រលឹងចប់ហើយហើយព្រលឹងមកវិញហើយ ។

ពាក្យហៅព្រលឹង

មេសិទ្ធិការ សិទ្ធិសញ្ញាអះការពិកន្លងតថាគតតស្ស ពុទ្ធស្សជាច្បង ទេសបារផង
 ប៊ុំជ្រោមជ្រែងរក្សា ។ សិទ្ធិព្រះពុទ្ធព្រះធម៌វេទសុទ្ធ ព្រះសង្ឃសម្មាសម្ពុទ្ធសីលរត់ទោស នភកវា
 ទាំងអគ្គិបហា ព្រះភូមិប្រក្រតិ ព្រះពោរព្រះគង្គ ព្រះគុណឧត្តុង្គឧត្តប សួស្តីព្រះព្រហ្ម
 ព្រះឥសូរព្រះនារាយណ៍សោតនៃ ព្រះឥន្ទ្រធម៌ព៌ទាំងអស់ទេវតា ។ ទាំងទេវបុត្រ ប្រសើរបរិសុទ្ធ
 ចេស្តារទាំងព្រះឥសី សិទ្ធិសាស្ត្រាព្រះព័ន្ធ ស្រពណ៍ ជាតិវេនសួស្តី ។ ទាំងនាគរាជ
 វិងរិទ្ធកំណាច ព្រះធរណី ព្រះរាម ព្រះលក្ស្យណ៍ សួគ៌សុខវិទ្ធិរុងរឿងជ័យ
 ស្រីឥតឯផ្ទឹមបាន ។ អញ្ជើញឥសីអ្នកប្រើសិទ្ធិជាតិជាប្រ ធានអញ្ជើញអ្នកហោង
 យើងផ្សងឆ្ពោះថ្ពាន រាល់ទេពពិមាន ត្រៃត្រឹងសួគ៌ា។យើង ខ្ញុំសូមពរ ទាំងទេពនិករទូទាំងទិសាវ
 ទាំងហិមពាន្ត ស្ថិតស្ថានគោហា ទូររាល់រា កាសគង្គសួគ៌សព្វ ។ អញ្ជើញអ្នកតណ
 ចូលមកឆាប់ៗ ទាំងសព្វទាំងគ្រប់ ផ្សងផ្សងឆ្ពោះថ្ពាន ពិមានសាយសព្វ អញ្ជើញគោរពចំរើនសួ
 ស្តី ។ យើងយកអស់អ្នក ប្រធានសិទ្ធិសក្តិ ជាអ្នកដើមក្តី យកព្រះគង្គា ទុកជាសាក្សី

អាក្រក់ណាស់ទុក ជាពេជ្វាណ ។ ព្រះឥន្ទរោយពរ ព្រះព្រហ្មបវរ រោយសុខ
ក្សេមក្សាន្ត ទាំង លោកុត្តរ ព្រះរង្គរោយពរ រោយសុខដោគជ័យ ជ្រោមជ្រែងរក្សា
កុណា ប្រពៃ ព្រះពុទ្ធច្រើនក្រៃ ស្តេចស្តែងចេស្តារ ។ រស់រង្គរហន្ត ប្រសើរលើស
លន់ សឹងសូបកុណា អ្នកអាចរោយពរ បវរសុខសា បាយបរិច្ចណិ ប្រាកដ
គាប់ក្សេមក្សាន្ត ។ ទាំងទេពនិមន្ត ប្រសើរលើសលន់ ប្រុះប្រាជ្ញរហន្ត អ្នក
កើយចូលបក អញ្ជើញអ្នកឡាន សូមពរសុខសាន្ត សប្បាយហ្មត់ហ្មង។ យើងខ្ញុំសូមវិទូ
សូមពរប្រសិទ្ធិ ប្រសើរកន្លង សូមគេជគេជះ តបៈនោះផង សូមជ្រោងជ្រែងហោង
គាប់ការរក្សា ។ សូមអ្នកក្រវើន ចម្រុះចម្រើន យើងខ្ញុំនេះណា សូមមិសទសសោ
ឡសព្វហ្មដៀងជួយ រក្សាបំពេញបរិច្ចណិ ។ យើងខ្ញុំអធិស្ឋាន ផ្សំផ្សងឆ្ពោះថ្កាន កុំអ្នកផ្សង
ផ្សំ បើកទិព្វធនា កុណារាស្មី សូមជួយមកចូល ព្រះលឹងមាសថ្លៃ ។ សូមរស់ទេវតា
ស្ថិតស្ថាននានា កំលុងព្រឹក្សព្រៃ និតនៅស្រះស្រង់ កំពង់ជលស័យ ទទួលនាយនៃ ចូរស្តាប់
ខ្ញុំហោង ។ ព្រះនារាយព្រះឥសូរ ស្តែងស្តេចបន្ទូល បន្តក់គ្រប់គ្រង ព្រះបរមសូរបន្ទូល
ច្រើនផង ចុត្រអញស្នេហ៍ស្នង ពីរះមេត្រី ។ រោយរញ្ជស្រែកហៅ ឮលេចឮ ទៅ
ដល់ព្រៃគីរី ទាំងហិមពាន្ត ដល់ស្ថានឥសី ដល់ចន្ទលទី យក្ខរាស្មីវា ។ រញ្ជកាន់រំពៅ
ដង្ហោយ ស្រែកហៅឮសូរសព្វសារ ជ្រួតជ្រាតទៅដល់ មណ្ឌលទីឆ្ងាយ ក្នុងក្រៅសម្ងាយ
កក្រើកព្យាមា ។ ព្រះបាទទេសរដ្ឋ ប្រសើរប្រាកដ នៅបូព៌ាទិសា គន្លឹះយោយោ
តែងទៅវន្តា ស្តេចស្តែងនេះជា រម្មាស់សិរសី ។ ព្រះបាទវិរុឡ មហារាជសោយ សីក្តិទ
ក្សិណទិសា រស់យក្ខកម្ពីន្ត នូវវន្តរកិវាទរ វន្តិបាទបង្គំប្រណិបត្តិ ។

ព្រះបាទវិរុបក្ខ បហារាជសិទ្ធិស័ក្តិ រុងរឿងពេកក្ដាត់ នៅទិសបណ្ឌិត
សោយរាជសប្បត្តិ នាគនៃយកវត្ត ថ្វាតថ្វាយបង្គំ ។ ព្រះបាទវេស្សវណ្ណ នរោដ
សោភ័ណ សោយសុខភិរម្យ នៅទិសឧត្តរបវរ សុខសបយកថ្វាយបង្គំ ខួបខ្លាច
បារមី ។ អស់ទាំងអារក្ខ ទាំងខ្មោចប្រតិយក្ខ អាស្វរមីសាច សព្វស្ថាននាៗ ព្រឹក្សា គីរី
អស់អាសុរេរី សឹងតែខួបខ្លាច ។ ទាំង៤ក្សត្រា រឹងវិទ្ធិចេស្ដា វិទ្ធិអំណាច
សព្វសុខសួគ៌សល បណ្ដេរគោរពអាជ្ញ អង្គរព្យាង្គររាច សូមជួយបេត្រី ព្រះ
ខាតខាចា អគ្គេយ្យទិសា ចក្រើរវិទ្ធិព្រះសេវី លោកស្និតនៅទិសនិរតី សូមជួយបេត្រី
ចក្រើនដេយ្យា ។

ពាយ័ព្យទិសទី សរក្កេតព្រះស្រី សំមានទេវា នៅទិសឦសាន បែនបាន
ចេស្ដា សេពសោយសុភា សូមជួយបេត្រី ព្រះអាទិត្យព្រះច័ន្ទ ប្រសើរសោភ័ណ
ព្រះហត្ថលី នាងបេនឃ្លា ទេវតាឥសី ឥសូរធិបតី សូមជួយដេយ្យា អស់ហ្នឹង
លោកធាតុ យើងខ្ញុំអភិវាទ ដល់ស្ថានអ្នកណា សូមជួយសួស្ដី វិទ្ធិចេស្ដា
ចក្រើនទីយាយ យិនសិទ្ធិ ។

អញ្ជើញទេវតា សោឡស្សសួគ៌ា ចក្រើនសួស្ដី យកព្រះគង្គា ជាតិជាសាក្សី
យកព្រះធរណី មកជាពេជ្វាណា ។ ព្រះបរមសួរ ព្រះអង្គបន្ទូល អោយ អញ្ជាងធុរាន
បន្តិចបន្ត រៀងទុកនៅប្រាណ អញ្ជាងអញ្ជមាន បេត្រីស្នេហា ។ អញ្ជកាន់អំពៅ
អញ្ជហោយស្រែកហៅ ដោយតេជះចេស្ដា អញ្ជមានបេត្រី ឥត បីក្រោធា អ្នកកើយយាត្រា
មកស្ថានលំនៅ ។ អស់ញាតិកា ចាស់ទុំមេបា សន្តានសាច់ដៅ រៀបអស់សារពើ
ផ្ទៃឈើចាំនៅ សឹងចែកអំពៅ ទង់អ្នកនាស្ថាន ។ អោយអញ្ជាងហៅ អ្នកកើយកុំទៅ

វិលវឹងមកផ្ការ មេបាត្រែកអរ សាទរក្សមក្សាន្ត កុំបីអ្នកមាន គិតចរយាត្រា ។ ស្ថានអ្នកនៅ
រោង អ្នកកើយសប្បាយ សុខសល់មហិមា អ្នកវែងដើរលេង ដោយល្បែងស្នេហា
រស់ញាតិកា ព្រៀង លានសាទរ ។ ស្រឡាញ់ស្នេហ៍ស្និទ្ធ មូលមួយគំនិត មេត្រីត្រេកអរ
ព្រលឹង ថ្លៃអើយ អ្នកកើយបិចរ វិលវឹងបរិច្ចាគ ដូចសព្វដង ។ ញាតិផៅទន្ទឹង បបក់
ព្រលឹង អ្នកកើយមកហោង កុំអ្នកចេញទៅ ព្រៃស្ថាននោះផង មកនៅនឹងបង
បួនញាតិកា ។ ព្រលឹងមាសើយ កុំអ្នកនៅឡើយ ដោយពាក្យរញ្ជ័រ អ្នកកើយ
ផ្លូវព្រៃ ក្រក្រែកកាត់ណា សឹងតែបន្ទា ស្លៀកស្លាភានោះផង ។ អ្នកកើយសឹងខ្លា
រមាសមហិមា សាហាវណាស់ហោង សឹងតែដំរី រាជសិរីនោះផង មានខ្លា
ដប្បង រមិនខ្លាធំ ។ ខ្លាត្រីសោតណា សាហាវសោះសា មានទាំងខ្លាឃ្មុំ សព្វ
សត្វយង់ឃ្មុំ ដោយដងព្រៃភ្នំ អ្នកកើយអ្នកកុំ ដើរទៅថ្នាក់ឯង ។ សឹងតែគោ ព្រៃ
ក្របីក្រាសក្រៃ គ្រវីវីធីស្នែង សាហាវដេញដល់ ជាញាតិសត្វក្រែង
គគ្រឹកគគ្រេង សព្វព្រៃព្រឹក្សា ។ សត្វច្រើនដេរដាស សឹងតែរមាស រមាំងស្វាន
ស្វា ចចកឆ្កែព្រៃ ច្រើនក្រែកកាត់ណា អោយអ្នកយាត្រា វិលវឹងមកថ្ងាត់ ។

ដំរីពេទេសិក្ខ ជញ្ជីចម្រហឹង ដេរដាសប្រភិត ចុះប្រេងគួរខ្លាច ពុំរាច
ចូលជិត បុខគួរអោយគិត មកស្ថានវិញណា ។ ព្រលឹងមាសើយ កុំអ្នកទៅ ឡើយ
ស្តាប់ពាក្យរញ្ជ័រ អ្នកកើយផ្លូវទៅ សឹងសៅបន្ទា សសិតផ្កាញផ្កា រញ្ជ័រកន្លង ។
ប្រិទ្ធិប្រិទ្ធា នបក្សីបក្សា ច្រើនក្រែកហោង ឪឡូវខ្លែងខ្លោច ទោមទោចយំកង
ខ្លែងស្រាកស្រែកផង ល្ងង់លោមព្រលឹង ។ ល្ងង់មេរំបៅ ដោយដងព្រៃជ្រៅ
ស្រែកយំទ្រហឹង សឹងតែសត្វខ្លោច ល្ងង់លោមព្រលឹង ក្នុងព្រៃស្ងាត់យឹង

សឹងសត្វហិង្សា ។ មានប្រេងគង្វាលសក់ត្រាញ ច្រូញច្រាល កាចក្រែបហិរាមិមុកក្បែរក្បែរ
ភ្នែកធំសោនសា សំបើមក្តាត់ណា មុខគួរខ្លាចក្រែ ។ ព្រលឹងមាសសើយ កុំអ្នកទៅ ឡើយ
វិលវឹងមករាយ ដម្បង់ស្មានយើងថ្មីថ្មើប្រពៃ មុខគួររាល់យ រាលោះក្តាត់ណា ។ អ្នក
មើលពួកព្រំពួក ព្រៃចៀបចំខ្នង ខ្នើយពស្រ្តា វិលវឹងមកស្មាន សម្រានរាត្នា
រាយអ្នកហាត្រា វិលវឹងមកថ្លាត់ ។ អ្នកកើយកុំទៅ វិស្មានព្រៃជ្រៅ លំបាកពេកក្តាត់
ឡើយណាស់ល្អិតល្អៃ សង្ឃឹមក្នុងពិត មុខគួររាយគិត មកស្មានវិញណា ។
អញកាន់រំពៅ អញហោរព្រៃក្របៅ សត្វព្រៃព្រឹក្សា សព្វច្រកជ្រលង ដោយដងរាទ្វា
ព្រលឹងហាត្រា មកឆាប់កុំផ្សង ។ កុំដើរឯព្រឹក កុំមានចិត្តនឹក ដើរឯថ្ងៃត្រង់
ព្រលឹងមាសសើយ អ្នកកើយកុំផ្សង អញឯងធុរានត្រង់ ហៅអ្នកមកហោង ។
កុំទៅដោយទឹក ជ្រាបជ្រៅពន្លឹក សាហាវកន្លង កាចកាភោក្តា ជាអាហារផង
ដោយឆ្មេរដោយដង សមុទ្រនោះឯង ។ ព្រលឹងមាសសើយ កុំអ្នកទៅឡើយ
ស្តាប់ពាក្យអញថ្លែង អញនឹងប្រាយ ប្រាប់សណ្តាប់សម្តែង ដំណើរដំដែង
ដុល្លាលមាតិ ។ អ្នកកើយមកឆាប់ វិលវឹងក្រឡាប់ ថានយើងវិញណា អញមានចេត្រី
ឥតបីក្រោធា រោរអ្នកហាត្រា មកស្តាប់លំនៅ ។

ក្នុងព្រៃព្រឹក្សា សឹងខ្លោចមាយា វាល្ងងលោមហៅ ទោះខ្លោចព្រៀងលាន
សន្តានសាច់ដៅ វាល្ងងលោមហៅ កុំដោយគេឡើយ ។ អ្នកកើយពាក្យខ្លោច
រែងល្ងងរន្ទោច ពាក្យផ្តួចជាត្រើយ ពាក្យនោះសឹងប្រៃ ឥតពិតឡើយ
ព្រលឹងមាសសើយ កុំអ្នកហាត្រា ។ អ្នកកើយព្រៃក្រៅ សមុទ្រជ្រាល ជ្រៅ វាសឹងហិង្សា
ព្រលឹងមាសសើយ អ្នកកើយមកវ៉ា អ្នកស្តាយនរណា នឹងទៅដោយគេ ។ ក្នុងព្រៃព្រឹក្សា

សឹងរោគពារា រាជភូតស្រាយស្រែ សកើយអ្នកត្រេច ទៅប្តេជ្ញដោយគេ មកនៅនឹងមេ
ពាងងរោគាន ។ គេល្ងង់កុំទៅ ទោះខ្មោចញាតិដៅ គេហៅប៉ុន្មាន គេទៅជាខ្មោច
រាសោធសាហន្យ កុំបីអ្នកមាន ចិត្តចរទៅឡើយ ។ អស់បងប្អូនអ្នក មេធាវីប្រក
ស្រឡាញ់ឥតស្មើយ អញកាន់រំពៅ បោយហៅមកហើយ ព្រលឹងមាសសើយ កុំអ្នកផ្សងផ្សា។
អញស្រែកខ្លាំងហៅ ឮសាយដល់ក្រៅ លំនៅទិសបូព៌ ព្រលឹងមាសសើយ អ្នក
កើយកុំយូរ អ្នកបករោយមូល នៅនឹងមេបា ។ កុំទៅរាគ្មេយៗ បិសាចស្រាយស្រែ
ល្ងង់លោមយាម ព្រលឹងមាស អ្នកកើយយាត្រា អ្នកមកវិញណា កុំទៅព្រាតព្រាយ ។

ទក្សិណទិស្សី សឹងខ្មោចអប្រិយ៍ បិសាចទាំងឡាយ សឹងយក្ខរាស្ត្រ
ច្រើនសល់រាយមាយ សឹងតែខ្មោចព្រាយ រំបល់នោះផង ។ និរតិទិស្សី សឹងខ្មោចអប្រិយ៍
ទ្រុស្តទ្រើសយង់ឃ្នង អ្នកដោយពាក្យអញ វិលវឹងមកផ្តាន មកស្ថានយើងហោង
សុខកល់ក្សេបក្សាន្ត ។ ពាយ័ព្យទិសសោត កុប្បទិរោធភាច ក្រែងប្រហារ សំបើបសប្បាយ
មហាហវហាន ដាលដេញរុករាន មុខគួររោយស្វែង ។ ឧត្តរទិសា សឹងខ្មោចមាយា
រាជភូតសម្តែង ព្រលឹងមាសសើយ ឆ្ពោះហើយលះលែង ស្តាប់ពាក្យអញថ្លែង វិលវឹងយាត្រា ។
ឥសាន្តសោតសឹង រាសិរសោតវឹង កាចក្រែបហិមា ព្រលឹងមាសសើយ
អ្នកកើយមកវ៉ា អស់ញាតិកា ទន្ទឹមរង់អ្នក ។ ញាតិអ្នកងងរោយ អញស្រែក
ដង្ហោយសំណេះលោមលោវស្រកខ្លីខ្លាន អញកាន់រំពៅ ចំរើនស្នូ ដង្ហោយស្រែកហៅ
ទិសទាំងប្រាំបី ។ ឮដល់រាកាស ទេព្តាទាំងផ្កាស ចម្រើនវិទ្ធិ ទាំងព្រៃហិមពាន្ត
ទាំងស្ថានគិរី ទាំងមហាប្រថី ប្រាសាទគុហា ។ រោយអ្នកចូលមក ឆ្លងឆក
រំពិ ជ្រលងដលសា ពីព្រៃពិបឹង ពីស្ទឹងពារា ពីព្រៃកនានា ដងអូរនោះផង។

ព្រលឹងមាសសើម សាឡៃតាត្រៃក ព្រងាំងកន្លង បុខគួរតែសៀង សព្វដើមឈើផង
សឹងខ្លោចសោតហោង ជញ្ជាំងកាប្បា ។ ខ្លះធ្វើភ្នែកធំៗ ខ្លះខ្លួនប៉ុនភ្នំរង្វង់សិរសា
រំសាយទាំងសក់ ស្លៀកស្លៀកប្រា សំបើបក្តាត់ណា ខមហើយយំផង ។ ខ្លះល្បឿនរណ្តាត
ចង្អុបសត្រាត ខ្លះហាក់កង ខ្លះគោលចុះមក នឹងថ្មគ្រួសផង ខ្លះកាន់ដប្បង ក្រវីដេញដល់ ។
ខ្លះស្ទុះខ្លះណោត កំពស់ដើរច្រោត ខ្សែវរស័ត្តិយ៍ សប្បុរសជ្រឹក អាត្រក់រម្រឹយ៍
អ្នកកើយទៅថ្ងៃ វិលវិលមកវា ។ រណ្តាប់នោះទៅ កណ្តាលព្រៃជ្រៅ ស្ងប់ស្ងាត់សឹង
តែសត្វខ្លោច លន្លោចចរា ប្រាប់ពស់ប្រាប់ខ្លា ប្រាប់បាស្តន់ផង ។ សព្វស្ថានមាតិ
សឹងតែបន្លា ចម្រូងនោះផង សឹងគ្រួសខ្សាច់ ក្តៅសឹងផ្តៅសឹងវល្លិផង កប្រក្តាត់ហោង
កុំអ្នកយាត្រា ។ ទាំងទាកទាំងឈ្លឹង ជាន់ជាប់ដោយដើង បុខគួរណាយណា
ដើរដេចសឹងយោប រអាបរអា សង្ស័យបាទា ពុះពងដាំក្រំ ។ សឹងយក្ខរាសណី
វាដើររកនី ដោយដងព្រៃភ្នំ ព្រលឹងមាសសើម ឆ្ពោះហើរអ្នកកុំ ដើរដោយ
ព្រៃភ្នំ ត្រហោចថ្នាក់ងង ។ ញាតិផៅតាំនៅ អ្នកកើយកុំទៅ ត្រេចព្រៃកន្លែង
រញ្ជកាន់រំពៅ បោយហៅក្អែងៗ អ្នកកើយរញ្ជល្វេង យល់សព្វមាតិ ។
អោយអ្នកមកឆាប់ វិលវិលក្រឡើង ស្ថានយើងនេះណា តេជះបារមី វិទ្ធិចេស្តា
តេជះតាថា ចម្រើនពរថ្លៃ ។ អាយុវណ្ណំ សុខំពលំ សិទ្ធិវិជយ្យ ភវន្តុបេធម្មេ ថ្នាំថ្លៃ
អស់ទេពភព ព្រៃសឹងជ្រោបសាទរ ។ ព្រះពុទ្ធក្សា ព្រះធម៌ករុណា ព្រះសង្ឃ
អោយពរ ព្រះឥសូរសាយ ព្រះនារាយណ៍វរ ព្រះឥន្ទ្រអោយពរ ព្រះព្រហ្មអោយជ័យ ។
ទេព្ពអោយសុខ ប្រសើរសួស្តី លែងទុក្ខលែងភ័យ សឹងជ្រោបអោយពរ ចរវត្ថាថ្លៃ
បង្ហាញផ្លូវព្រៃ អោយអ្នកយាត្រា ។ ចម្រើនបារមី ចម្រើនវិទ្ធិច ចម្រើនសុខាអោយយស

សេចក្តី ត្រឹងក្តាត់បរិហា អោយលោភអោយ អាហារក៏ដូចជាត្រីក ។ អញបោកហៅចប់
 ព្រលឹងបួនដណ្តប់ ចូលមកគ្រប់ហើយ ឥតទុក្ខឥតភ័យ ចង្រៃបៀតបៀក ញាតិផៅអ្នក
 កើយ មូលមកកុះករ។ ខ្លះកាន់ផ្លែឈើ រៀបសព្វសារពើ ទទួលអោយពរ សម្លេងសម្លាញ
 ត្រវាលត្រេក អរមិមកកុះករ ទទួលអ្នកហោង ។

អញហៅអ្នកណា ជុំញាតិការងារ ផៅផងអញផ្តែផ្តាំ ផ្តេចពាក្យពេជ្រជាប្តង
 នោះគេល្ងង់លោម កុំអ្នកដោយទៅ ។ ទេព្វទេព័ក្ស នៅរស់រវារក្ខ ធំតូចក្មេងក្រៅ
 លោកបើកមកហើយ អ្នកកើយកុំទៅ អ្នកវិលមកនៅ និង ញាតិផៅផង ។ ព្រះបរមស្វរ
 ព្រះអង្គបន្ទូលផ្តាំផ្តេច ហើយហោងទោះ ខ្មោចបីសាចនូវរាជភូត ក្រែងខាងល្ងង់លង
 វាលោមវិលវល់ ថ្ងៃនេះឯងណា កាលពារពិលា ឧត្តមបង្គុល ព្រលឹងប្រាំបួន ដណ្តប់សព្វ
 គ្រប់មកដល់ ចូលក្នុងបណ្ណាល័យនៅ គ្រឹះហារអញហៅ ចិថ្ងៃហើយអញ គួរដៃជុំញាតិ
 ជុំបងជុំប្អូន ជុំដួនជុំតា អោយស្បើយសោះជា ពីថ្ងៃនេះទៅហោង ។ ឧបស្ស័យមហាស្រូប
 ទើបគ្រូប្រើអញស្រូប ព្រលឹងតូចមើល រំពឹកំពូលភ្នំ ទើបគ្រូប្រើ អញស្រូប
 ព្រលឹងធំមើល គេយកទៅទុក ដោយដើមឈើធំ ទើបគ្រូប្រើស្រូប ព្រលឹងអ្នកនេះហើយ
 គេយកទៅទុក ដោយអារក្ខនោះផង ទើបគ្រូប្រើអញស្រូប ព្រលឹងរំពឹក្រៃទើប គ្រូប្រើអញ
 ស្រូប ព្រលឹងរំពឹកអារក្ខ រំពឹក្ខប ទើបគ្រូប្រើអញស្រូប ព្រលឹងរំពឹកគេកប់ សន្ទប់នៅថ្ម
 មហាសិលា ទើបគ្រូប្រើអញស្រូប ព្រលឹងគេយកទៅកប់នៅមហាប្រថពី ទើបគ្រូ
 ប្រើអញស្រូប ព្រលឹងគេយកទៅកប់នៅផ្នូរខ្មោច ទើបគ្រូប្រើអញ ស្រូប ព្រលឹងគេយក
 ទៅកប់ពាសក្នុងឆ្នាំងបាយថ្ម ទើបគ្រូប្រើអញស្រូប ព្រលឹងគេយកទៅទុកនៅមាត់ស្ទឹង
 មាត់បឹង ទើបគ្រូប្រើអញស្រូបព្រលឹងគេ យកទៅទុកនៅអារក្ខដម្បូកហែងថ្មជា

ទើបគ្រូប្រើអញស្រួច ព្រលឹងគេរក ទៅកប់នៅរន្ធក្តាម ទើបគ្រូប្រើអញពារស្រួច
ព្រលឹងអំពីគង្គា មហេសីក្នុង ហេតុនេះព្រះមន្តអញគូតស្រួច ព្រលឹងទាំង ១៩ គ្រប់នូវរូប
នេះឯងហោង រាំងព្រលឹងបរិមាយាគេយកទៅទុក ដោយអារក្ខជុំមករ សព្វស្ថាននានា
គេយកទៅទុក ដោយនាភូមិស្រែនោះផង ទើបគ្រូប្រើអញស្រួច ព្រលឹងទាំង
អំពីចាត់គោ ក្របី ចាត់ត្រីសព្វសត្វ អម្រិតបក្សី ខ្លែងស្រោកទីទុយ ចៀមឌីឡូរ
ទើបគ្រូប្រើអញស្រួច ព្រលឹងអ្នកដ៏មានជម្ងឺដក់នោះហោង ។ ឧបសិទ្ធិស្វាហៈ ស្តាប់
ចង្កាប់ អញជាគ្រូបាធិការ ។

ពិធីលើកអាសិ

វេលាដែលអាសិរបស់គេ ធ្លាក់រាប់មានតែសេចក្តីមិនស្រួលកើតឡើងញួយៗ និងធ្វើអ្វី ច្រើនតែមិនសម្រេចក្តីប្រាថ្នា ឬ កាលនឹងធ្វើការដែលសំខាន់ៗនោះ ចង់អោយសម្រេចគុតឆាប់ ទៅដូចបំណងក្តីឬប្រាថ្នា នឹងអោយឡើងយសស័ក្តិធំជាងប្រក្រតីនោះ ទៅក្តីឲ្យអ្នកដែលជឿ ក្បួនខ្នាតនេះគេរបែងរៀបចំធ្វើពិធីលើកអាសិរបស់ខ្លួនអោយរុងរឿងភ្លឺថ្លាឡើង ។ ក៏ប៉ុន្តែការ ដែលធ្វើដូច្នេះនឹងយកជាពិតប្រាកដណាស់ពុំបានជួនកាលគេក៏ឃើញអោយផលបកបែន ជួនកាល ក៏ស្ងួតឈើង ទៅតែនិស្ស័យបន្តស្ងួតយើងទេតើ កាលមានបំណងដូចម្តេចហើយនឹងធ្វើខ្លួនឯង ទៅតែប្តូងមិនកើតក៏ពោងរាវរកនេះ រកនោះមកជួយក្រែងលោសម ប្រកបក៏នាំគ្នាធ្វើតៗមក មាល់តែជាប់ជាទំនៀមត្រង់ពិតឬមិនពិតនោះទុកមួយអន្លើសិន ។

រីឯរបៀបធ្វើនោះ មានរបៀបផ្សេងៗពីគ្នាតាមគតិរបស់អាចារ្យអ្នកជាដើមការអោយ ធ្វើតែ ក៏មិនខុសឆ្ងាយពីគ្នាប៉ុន្មាន លើសខ្លះគ្នាត្រឹមមួយមុខពីរបីមុខប៉ុណ្ណោះ កាលនឹងប្រមូល បែបបរិបាលនោះមកសំដែង ក្នុងទីនេះអោយអស់ជើងតែប្តូងក៏ឃើញថាយើតយូរណាស់ ឬថាផុត វិស័យនឹងប្រមូលមកក៏បាន។ ហេតុនេះទើបសូមនាំមកបែបមួយមកសំដែងទុកជាតួយ៉ាងតែល្អប សមគួរដូច្នេះអោយធ្វើបាយសីធំមួយ កំពស់ដំបូរអ្នកសាមីខ្លួន បាយសីប៉ាក់ឆាបមួយគួរស្អាតមិ ស្អាតមិមួយគួរ ទឹកអប់មួយគួរ ទៀនប្រាំ ធូបប្រាំផ្កាប្រាំ លាជប្រាំថ្វាយជាពុទ្ធឬជា ។ និងរៀប ចំគ្រឿងសំណែនគឺពិរាយប្រាំរួត កន្លែង៥ ដាក់បាយ ធូប ចំណីតាម ទំនៀមឆ័ត្ររួតប្រាំ និង រូបស្នងខ្លួនមួយដាក់ក្នុងពែនោះ១២ ។ និងរៀបស្អាតមិប្រាំបីទឹកអប់អោយរៀបដាក់រមសងខាង អ្នកសាមីខ្លួនម្ខាងម្ខាង ។

អោយរៀបរៀងសេចក្តីហើយនិមន្តលោកចំរើនបរិត្តលើករាសីទៅតាមទំនៀមដែលធ្លាប់សូត្ររៀងរក
ដូចគ្នា នឹង ពិធីសូត្របន្តរំដោះគ្រោះហ៍ ។

ទំនៀមសូត្របន្តរំដោះគ្រោះ

អ្នកដែលមានជម្ងឺឈឺបកយូរថ្ងៃហើយ រក្សាព្យាបាលដូចម្តេចហើយមិនជាគេរមែងរក
គ្រូឬហោរគន់គួរមើលហេតុដែលបណ្តាលអោយឈឺនោះមើលទៅត្រូវជាមានគ្រោះថ្នាក់នោះ
គេរមែងនិមន្តលោកបកសូត្របន្តរំដោះគ្រោះហ៍នោះអោយបានជាសះស្បើយឆ្លើយទៅ ។

ក្នុងកិច្ចនេះត្រូវរៀបរណ្តាប់ផ្សេងៗតាមទម្លាប់របស់គ្រូអាចារ្យដែលធ្លាប់ធ្វើ រៀងបក
ក៏ប៉ុន្តែទម្លាប់របស់គ្រូអាចារ្យនោះមិនដូចគ្នាខ្លះមានគ្រឿងប្រដាប់ច្រើនខ្លះមានគ្រឿងប្រដាប់ដាក់
ក៏ល្មមសមគួរ ។ ក្នុងទីនេះនឹងរៀបរៀងតាមបែបមធ្យមល្មមអោយអ្នកទីទាល់ក្រធ្វើបានផងដូច
មានតទៅនេះ ៖

អោយរៀបគ្រឿង ពុទ្ធឬជា គឺ ពាសសិប៉ាក់នាមួយគូ ស្លាធមិមួយគូ ទឹករមៀលមួយ
គូទៀនប្រាំ ធូបប្រាំ លាជប្រាំ ផ្កាប្រាំ ។និងរៀបគ្រឿងឬជាឈើតា គឺស្លាធមិប្រាំបី ទឹករមៀលប្រាំបី
អោយរៀបដាក់សងខាងខ្លួនអ្នកជម្ងឺម្ខាង ៤ ។ នឹងធ្វើពិធីហោរហៅថា ពិធីមឈ្នួស បណ្តោយ
ប្រវែងមួយហត្ថអ្នកជម្ងឺ ទទឹង ប្រវែងមួយចំរាមអ្នកជម្ងឺ អោយរៀបដាក់បាយ សម្លរ ញ៉ាំភ្លា
នំចំណីក្នុងពិធីនោះតាមទំនៀម នឹង សូត្របន្តរំដោះគ្រោះហ៍ គឺជាប្រសូងខ្លួនអ្នកជម្ងឺអោយរៀប
អោយរៀបដាក់ក្នុងពិធីនឹងមានប្រី ឬ ស្បៀងស្បៀតប្រមាណមួយក្តាប់ទុកនឹងដុតរួចនោះ ។ សំពត់ប្រ
វែង ៤ ហត្ថ អ្នកជម្ងឺ ។ នឹងមានអង្គរវាល់ដោយនាឬដោយបានត្រូវច្បាស់នូវស្នើនិងអាយុ

អ្នកប៉ុណ្ណោះបានសេស ខែ ថ្ងៃ ប៉ុន្មាន អោយវាល់ប៉ុណ្ណោះដាក់ទៅម្សៅម្សៅនឹងវាល់ទឹករម្ងាប់ចំនួន
ដូចគ្នានេះ ដាក់ក្នុងផ្ទាំងធំមួយនឹងមានពូនភ្នំខ្សាច់មួយពូនដាក់នៅថាស ។

របស់អំបាលនេះ អោយយកទៅរៀបដាក់នៅបុកកន្លែងលោកសូត្រមន្ត ។ ដល់វេលា
មិនមន្តលោកមកសូត្រមន្ត និង សូត្រមន្តអាចារ្យរៀបសែនប្រចេចគ្រោះថ្នាក់នោះអោយស្បើយ
ឆ្អើយ ហើយយកភ្លើងអុជប្រើប្រាស់ស្លៀកខ្លួនប្រើប្រាស់នោះជាឧបកិច្ចថាបានដុតអ្នកដូច្នោះហើយ
ហើយជូនព្រះនោះទៅតាមទិស ។

ពាក្យសែន

អញ ខ្ញុំ សូមអញ្ជើញទេវតា នវព្រះបរម បេស្វរព្រះពិស្ណុការ ព្រះបេត្យវព្រះ
កាលទើបអញ្ជើញព្រះ អាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ ព្រះអង្គារ ព្រះពុធ ព្រះព្រហស្បត៍ ព្រះសុក្រ
ព្រះសេរីវ ព្រះរាហូ ព្រះកេតុ ។ ទើបអញ្ជើញគ្រូព្រះរាមអគ្នេយ៍ទក្សិណ ព្រះលក្សណ៍និរតិ
រាពណ៍បស្និបសិកា ពាយ័ព្យសិរាយុ ឧត្តរ ហនុចាន ល្បសាន ពិភេកទើបអញ្ជើញ
អ្នកមកយកក្រយ៉ា ឬជា អញ ខ្ញុំ សូមស្មាលាទោសអ្នកហោង ។ ទោះឈឺក្បាលត្បូង
ឈឺកណ្ត្រឈឺទ្រូង សូមស្មាលាទោស កុំអ្នកប្រកួតទោះឈឺថ្ពាត់ ចូលរួមតម្រូវចង្កោរក្អែក
ក្អួតទោះឈឺ ដោយចាក់ឈឺច្បាប់សាច់ស្លុត បំពង់ក ស្លុតខាន់ ខន់ទឹកមាត់ ទើបអញ្ជើញអ្នក
រំដោះគ្រោះដង្កាត់រោគា អោយបាត់វិនាសទៅហោង បពិត្រវិញថ្វាត់ទៅដោយស្ថានទីទៃ
ហោង ឱនមោពុទ្ធស្យុនមោធម្មស្យុ នមោសង្ឃ ស្យុហុលោ ហុលោ ស្វាហាយ ចរណាយចេញ
ទៅ ។

លំដាប់នោះគេរៀបសូត្របន្ត គឺសូត្រធម៌យោងគ្រោះហ៍តាមទម្លាប់ដែលសូត្ររៀបរៀង

ហោង ។

ពិធីពលិការព្រះពិស្តុការជាត្រដើម ខាងវិជ្ជាជាង

ពាក្យថា « ពិស្តុការ » នេះជាឈ្មោះអ្នកណា ? គួរអោយពិចារណាស្រាវជ្រាវរក ។
តាមដែលធ្លាប់ដឹងមក ពិស្តុជាឈ្មោះព្រះនារាយណ៍សឹងបែកចេញមក ពីពាក្យដើមថាវិស្តុនឹងថា
គេប្តូរជាព្រះនារាយណ៍មើលទៅ ក៏ដូចជាមិនមែនព្រោះ មិនប្រាកដក្នុងទីណា ព្រះនារាយណ៍
ជាជាងកសាងផ្ទះសំបែងជាដើមសោះ មានប្រទះតែថា ទេវបុត្រ១អង្គ ឈ្មោះវេសកឬជា
ជាងរបស់ព្រះឥន្ទ្រ ដូចមានប្រាកដ ក្នុងគម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនាជាច្រើនអង្គថា កាលព្រះឥន្ទ្រត្រូវ
ការនឹងកសាងអ្វីរបែង ត្រាស់ប្រើព្រះវេសកឬទេវបុត្រ អោយទៅកសាងជាដរាបសូម្បី
ពាក្យថាវេសកឬ នេះក៏របែងរែងបានសេចក្តីសបរឿងថា ការកសាងទីលំនៅឃើញដែរ
ថាអ្នកកសាងទីលំនៅ ។ ដោយសេចក្តីសន្និដ្ឋានឃើញថា ដែរប្រើជាពិស្តុការនោះគង់ឃ្លៀង
ឃ្លាតមកពីពាក្យថាវេសកឬនោះឯង ។

រំពឹននឹងពណ៌នាពីរបៀបប្តូរជាពិស្តុការ ឬ ព្រះវេសកឬនោះតទៅជាងខ្មែរកាលនិង
កសាងរបស់ដែលសំខាន់ ដូចយ៉ាងប្រាសាទវិហារ ផ្ទះ នឹងធ្វើទុកធំ ។ ជាដើម មាន

បំប្រែប្រួលរូបរាងការ ឬជាព្រះពិស្តុការ ដែលជាគ្រួសារងងឹតដោយការគិតកាន់កាប់មុនស្រឡាត់
 ហើយនេះដែលនឹងចេះការវិជ្ជាជាងធ្វើសារពើកិច្ចការទាំងពួងរាស្ត្រយដោយព្រះពិស្តុការ ឬ ព្រះ
 វេសកឬប្រសិទ្ធិប្រសាទ ហោយបកធាតុកាលរកនឹងធ្វើអ្វីតែងឬជាគ្រូដើមនោះ សូម្បីអោយការ
 នោះសម្រេចទៅដោយស្រួល កុំអោយមានគ្រោះថ្នាក់ហ៊ីក្មេងមានស្លាប់ ឬ ក៏មុតដៃមុតជើង
 ជាដើមទំនៀមនេះក៏ចេញបកតែពីគតិព្រហ្មញ្ញសាសនានោះបកទៀត ។

ក៏ឯរបៀបរបៀបគ្រឿងពលីការនោះ តាមក្បួនបូរាណលោកកំណត់ទុកជា៣ យ៉ាងផ្សេង
 គ្នាដោយធំនឹងតូចដូច្នេះ៖ -

របៀបទី១

កាលនឹងធ្វើការធំមានប្រាសាទវិហារជាដើមត្រូវរៀបចំពលីការយ៉ាងធំកាលនោះគឺ៖ -

រាន៥ ថ្នាក់១ មានរបស់ពលីការ ដាក់បូជានៅរាន នោះបាយសី៥ ថ្នាក់១គូ បាយសី
 ប៉ាក់ឆាប១គូ ស្លាធមិ ជប៤ ទឹករបប៤ ទៀន៥ ធូប៥ ផ្កា៥ លាជ៥ សំពត់ សរក្រាល
 រាន៥ហត្ថ ប្រាក់៤បាត ឬ ក្រដាសចាស់ក្រដាសប្រាក់ក្បាលជ្រូក២នឹងមានភ្លេងពិណពាទ្យ១វង់ ។

ដល់វេលានឹងពលីការត្រូវយកគ្រឿងប្រដាប់ធ្វើការទាំងប៉ុន្មាននោះ មានដឹងដែកឈូស
 ពន្លាកជាដើមបករៀបតាំងនៅមុខរានទេវតា ។ មេដាងផ្តើមសូត្ររាវាធនា អញ្ជើញព្រះពិស្តុការ
 ដ៏ជាគ្រូជាងនិងទេវតាដែលរក្សាទីកន្លែងដែលសាងនោះសូមអោយអញ្ជើញបកទទួលសេពសោយ
 គ្រឿងពលីការ នឹងសូមអោយជួយប្រសិទ្ធិការ នេះអោយសម្រេចទៅដោយរួសរានកុំអោយមាន
 គ្រោះថ្នាក់ មានមុតដៃមុតជើងជាដើមឡើយ ។ ចប់ហើយអ្នកភ្លេងលេងភ្លេងពាងៗ តាមទំនៀម
 ជាសូរេច ។

របៀបទី ២

ការនឹងធ្វើការជាអោយកណ្តាល មិនត្រូវមិនធំត្រូវរៀបចំគ្រឿងពលីការយ៉ាងកណ្តាលការ
ត្រូវធំជាដើមដូច្នេះ ៖

រាងទេវតាពាច្ឆាត្រា ១ មានគ្រឿងពលីការគឺ ៖ បាយសីប៉ាកឆាប៤ ស្លាធិប៤ ជប៤ ទឹក
អប់៤ ទៀន៥ ធូប៥ ផ្កា៥ លាជ៥ សំពត់សរ៥ហត្ថ នឹងប្រាក់៦ស្លឹង ឬ ក្រដាសមាស ក្រ
ដាសប្រាក់ ។ នឹងមានសំពត់ជាតិ២បន្ទាត់ ទំហំទទឹងបណ្តោយ១ហត្ថ ៤ជ្រុង គួរជាយន្តក្បាល ៤
បញ្ចុះរក្ខត្រសិម្ពលីវេលាធ្វើបានជាអាងហើយ អោយយកទៅបិទត្រង់ខ្នង នឹង
រាត់ត្រាខាងក្បាល១ ខាងកន្សែ១ ។ រេជាងត្រូវរៀបចំពលីការដូចពោលហើយ ខាងលើ។

របៀបទី៣

ការនឹងធ្វើផ្ទះគប្បីរៀបចំគ្រឿងពលីការដូច្នេះ ៖

រាងទេវតាពាច្ឆាត្រា ១មានគ្រឿងពលីការគឺ ៖ បាយសីប៉ាកឆាប១គូ ស្លាធិប១គូ ជប១គូ
ទឹកអប់១គូ ទៀន៥ ធូប៥ ផ្កា៥ លាជ៥ សំពត់សរ៥ហត្ថ នឹងក្រដាសមាស ក្រដាសប្រាក់ ។
នឹងមានសំពត់ជាតិប្រមាណ១ហត្ថ៤ជ្រុង គួរយន្តក្បាល ៤ តែតម្រាខ្លះអោយគួរយន្តគ្រូ ។
អោយយកសំពត់យន្តនេះទៅបិទជាប់នឹងបេដ្ឋបូលស្រេចហើយ បើបរៀបពលីការដូចពោលខាង
លើ ។

អំពីនេះនឹងអធិប្បាយអំពីសំពត់យន្តបន្តិចតទៅទៀត ដើម្បីនឹងបំបាត់ សេចក្តី
សង្ស័យរបស់អ្នកខ្លះដែលអាចនឹងកើតសង្ស័យឡើងបានឱ្យមានក្បួនខ្លះ ថាអោយគួរយន្ត
ក្បាល៤ក្បួនខ្លះថាអោយគួរយន្តគ្រូបញ្ចុះបញ្ចុះបាបើវត្ថុកបរិត្ត ដើម្បីការពារកុំអោយភ្លើងឆេះផ្ទះនោះ

ដោយរោងយករឿងក្នុងវដ្តកបរិត្តដែលថា កាលព្រះពុទ្ធរង្គនៅជាព្រះពោធិសត្វកើតជាកូនសត្វ
ក្រូច វេលាមួយនោះអាតាបិតាមិននៅទទួលបានភ្លើងព្រៃនេះមកដល់ទៀបសំបុក កូនក្រូចនោះ
ភ័យក៏ភាវនាវដ្តកបរិត្តភ្លើងក៏រត់ទៅមិនបាននេះដល់សំបុក ។

តាមសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាប័ណ្ណក្បាល៤នោះ ជារបស់ដើមមានបកអំពីច្បាប់ណាកាលដល់
បកវេលា ដែលខ្មែរកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា សេរដាសពាញស្រុកយើង ទើបកើតមានទំនៀប
ធ្វើយ័ន្តក្រចកយ៉ាងឡើងទៀតដោយសេចក្តីនិយមដូចពេលហើយ ។

សំពត់នោះអ្នកខ្លះហៅថា « សំពត់ព្រះភូមិ » អ្នកខ្លះហៅថា « សំពត់ព្រះពិស្ណុ ការ » ។

ការពិចារណាព្រះពិស្ណុការនេះគេតែងធ្វើក្នុងវេលាដែលនឹងប្រុងរស់ ដែលត្រូវធ្វើនេះគឺ
ពីព្រឹក ត្រូវរៀបចំជាព្រះពិស្ណុការ ដល់ថ្ងៃរសៀល ត្រូវរៀបចំជាព្រះពិស្ណុការ ។ តែបើ
នឹងធ្វើក្នុងវេលាដែលប្រមូលគ្រឿងឧស្ម័នចេញច្របូលហើយ ចាប់ផ្តើមនឹងឧស្ម័នស្រពិច
គ្រឿងនោះក៏ធ្វើពិធីពិចារណាព្រះពិស្ណុការតែម្តង ដល់វេលាឧស្ម័នស្រពិចហើយ នឹងប្រុងត្រូវ
សែនក្នុងពិស្ណុការឃើញទំនងជាងនឹងពិស្ណុការ ក្នុងថ្ងៃជាប្រមូលគ្រឿងឧស្ម័នក្នុងវេលានោះឃើញ
មិនសូវសមព្រោះការបានធ្វើមកពាក់កណ្តាលហើយ ទើបមកធ្វើជាព្រះពិស្ណុការឃើញនឹងមានគ្រោះថ្នាក់
អ្វីអាចនឹងរួចទៅហើយក៏បានព្រះពិស្ណុការ នឹង ចាប់ផ្តើមថាមិនអីពើនឹងប្រុងរស់លើកដល់ពេលក៏
បានខនេះនឹងគួរយ៉ាងណាអ្នករាត់រានបំប្លែងប្រមូលគ្រឿងឧស្ម័នជាពិស្ណុការឃើញ ។

ព្រះរាជពិធីនេះ ដោយគំនិតដើមរបស់លោកអ្នកផ្ដើមធ្វើឡើង ដើម្បីអោយ បហាជន
ដែលនៅក្រោមអំណាចមានសេចក្ដីស្វាមីភ័ក្ដិស្រឡាញ់ព្រះរាជាធិបតី ឬ ប្រជាធិបតីជាច្រើន
ផែនដីរបស់ខ្លួន ហើយជាមិត្តភាពក្រុងដាច់ស្រយាលជា លើសពីស្ដីដល់ព្រះនគរផង
ហេតុនោះព្រះបហាគ្យត្រូវពិចារណាបើកដំណើរ ធ្វើកកជាច្រើនប្រទេសផងគ្នាប្រទេសកម្ពុជា
យើងអំពីបុរាណកាលក៏ធ្លាប់ធ្វើហើយ បកដែរតាមដែលពួកគាត់មិនអាចបកថាទើបនឹងលេច
ក្នុងរជ្ជកាលព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចនរោត្តមបរមរមេវរ្ម័ន « ព្រះសុវណ្ណកោដ្ឋ » ដោយសារ
ហេតុដែលមានព្រះរាជពិធីនេះអាស្រ័យឡើង « ទីហកុដាតក » ដែលពោធិ៍ក្នុងគម្ពីរនិពាតជាតក
ជាឡើងដែលព្រះបរមរាស្ត្រាទ្រង់នាំមកប្រាសសំដែង អោយគ្រប់វាំងលើផ្ទៃព្រះភិក្ខុសង្ឃ
ដែលរីករវៃកសាបគឺគ្នាមានសេចក្ដីសង្ឃឹមបង្កើនថាកាលបើហកុដាតកនៅក្នុងព្រះឧទេសនៃព្រះហ
តាហតាចេះតែមានប្រាថ្នាចង់ទតចតុរង្គសេនា នឹងចង់សោយផឹកដែលពោធិ៍ជំរះព្រះខ័នព្រះបាទ
ទីបីពិភោសលបានធ្វើឧបាយកល១យ៉ាង អោយព្រះបាទព្រហ្មទត្តតាត់ការរៀបចំចតុរង្គសេនា

ដែលរោងជំរះព្រះខ័នព្រះនាងក៏បានឃើញក្បួនចតុរង្គសេនានឹងបានសោយទឹកជំរះព្រះខ័នសោយ
ដូចគ្នាថា ។

ដោយហេតុមានសេចក្តីចែងនៅក្នុងទីយាវុជាតក ដូច្នេះព្រះបហាក្សត្រវិញ្ញាណទើប
និយមការប្រជុំចតុរង្គសេនាមករៀបរៀងជាប្រជុំទី៣ និងការលាងជំរះព្រះខ័នយកទឹកចែកគ្នាផឹក
ដោយសំគាល់ថាជាភិក្ខុរោយកើតសេរីស្ងួតស្តីដ៏យមង្គល និង រោយចំរើនពាក្យសត្វរម្ងាប់ពៀរ
វេរា មិនរោយមានផ្លូវគិតប្រទុស្តរាយគ្នា នូវគ្នាដូចយ៉ាងព្រះបាទព្រហ្មទត្តនិងទីយាវុកុមារ ។
របៀបក្បួនចតុរង្គសេនានោះដូចម្តេចខ្លះក្នុងរឿងទីយាវុជាតកក៏មិនរានពេលទុកដោយល្អិតដែរ
ក្នុងព្រះវិន័យព្រះពុទ្ធរង់ទ្រង់បញ្ញត្តិសិក្ខាបទៗថា « ភិក្ខុណាទៅមើលក្បួនចតុរង្គសេនាភិក្ខុនោះ
ត្រូវរាបត្តិបរិស្ថាន » តែរបៀបក្បួនចតុរង្គសេនានោះដូចម្តេចខ្លះក៏គ្មានពេលទុកដោយពិស្តារដែល
មានតែពាក្យព្រែកថាសេនាដំរី១ពួកសេនាសេះ១ពួកសេនារថ១ពួកសេនាដើរដើង១ពួកប៉ុណ្ណោះ ។
ពេលតាមទំនៀមទម្លាប់ ដែលធ្វើក្នុងប្របទេសកម្មជានេះកាលជិតដល់រដូវធ្វើពិធីនេះហើយ
សេនាបតីក្នុងក្រុងមានចុតហ្វាយ បង្គាប់ទៅចៅហ្វាយស្រុក ចៅហ្វាយខែត្រនិងប្រទេសរាជទាំង
ឡាយរោយកេណ្ឌសេនាទាហានចាស់ៗដែលធ្លាប់ធ្វើសេនាទាហានមកហើយ និង ប្រុសកម្លោះ
ដែលមានលក្ខណៈជាទាហាន និងមានថ្វី ដៃពូកែ គឺពូកែគុន ពូកែដាល់ ពូកែចំបាប់
នឹងសាច់ស្វិតនឹងកេណ្ឌបនុស្សពល រោយមកជួបជុំក្នុងក្រុងទាំងខ្លួនចៅហ្វាយស្រុកចៅហ្វាយ
ខែត្រឬប្រទេសរាជ « អ្នកគ្រប់គ្រងស្រុកចំណុះ » ព្រមទាំងអ្នករាជការរងៗចុះទៅក៏ត្រូវ
មកជួបជុំត្រង់ក្នុងឱកាសជាប្រយោគនោះចំណែកដំរីសេះគោបើរបស់ព្រះរាជទ្រព្យមាន និងគ្រប់
គ្រងសេនាបតី ទាហានដើរគោក ត្រូវចេញដឹកចាត់កេណ្ឌ យកក្នុងស្រុកខ្លះក្នុងខែត្រ
ក្រៅ ខ្លះមកបំពេញរោយខាងរាងតែបាន ល្អឆ្នួន ការគ្មានកំណត់ ប្រមាណចំនួនជា

ដាច់ខាតទេស្រេចហើយតែរាជការធំៗមកប្រុងទុកនឹងកៀវកេណ្ឌមកបានប៉ុន្មាន ក៏ធ្វើប៉ុណ្ណោះ
ទៅតែតាមសេចក្តីបំណងផ្ដើម ត្រូវការអោយបានចំនួនច្រើនជាបំផុត បានច្រើនប៉ុន្មាន ក៏តែ
ជាភិតភ័យសប៉ុណ្ណោះ គ្រឿងរាវធម្មទ្ធរណ្ឌនឹងទង់ផ្សេងៗ ត្រូវប្រើរបស់ព្រះរាជប្រពន្ធ ។
កាលសេនាបាហាន នឹងសត្វពាហនៈរំលោភនោះមកជួបជុំហើយ ដល់ថ្ងៃនឹងធ្វើព្រះរាជ ពិធីត្រូវ
សេនាបតីក្រសួងយុទ្ធនាទិការ ជាអធិបតីចាត់រៀបជាក្បួនបែបយ៉ាងក្បួនសិក្ខាបាណ ។

របៀបក្បួនចតុរង្គសេនានោះ ទោះបីលើកលែងធ្វើមកជារង្វង់ហើយក៏ពិត តែមិន
មែនដល់ទៅផុតរលត់គ្មានអ្នកណាដឹងដំណើរទំនងសោះនោះក៏ទេដែរ នៅមានបន្ទុកជាច្រើន
ក្នុងសម័យនេះដែលធ្លាប់ឮចាស់ទុំនិយាយត ៗ មកខ្លះដែរ មិនតែប៉ុណ្ណោះនៅមានរូបភាពដែល
ព្រះមហាក្សត្រប្រាណាទ្រង់អោយធ្លាប់ទុកនៅប្រាសាទបាវ៉ាន់ក្រុងនគរធំនឹងប្រាសាទនគរវត្តត្រង់
របៀបខាងត្បូងឈូមទុកជាគំរូបានហើយ តែក្បួនចតុរង្គសេនា ដែលមានពោលក្នុងរឿងទីបារម្ភ
ជាតកហើយនឹងក្បួនចតុរង្គសេនា ដែលលើកធ្វើក្នុងប្រទេសកម្ពុជានេះ គង់ជាមានរបៀបខុសគ្នា
ខ្លះមិនខានដូចគ្នាតែត្រង់ការសោតសម្លេងប៉ុណ្ណោះ ។

ក្បួនចតុរង្គ គេដេញដោលពេលតែឈ្មោះគឺក្បួនដំរី១ពួក ក្បួនសេះ១ពួក ក្បួនរថ១ពួក ក្បួន
ពលធ្វើជើង១ពួក ក្បួន១ពួក ត្រូវការអោយមានចំនួនច្រើនជាទីបំផុត តែក្បួននេះស្លូបពេល
ដោយសង្ខេបគ្រាន់តែត្រូវរាំងប៉ុណ្ណោះ ។

ប្រយោជន៍ដែលរកបានក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ពោលដោយសង្ខេបក៏
ដើម្បីទំនុកបម្រុងសេវា រោងចក្រ និងសកម្មភាព ដែលសម្រាប់ប្រើការក្នុងសង្គម
រោងចក្រមានចំនួនច្រើនឡើង រីឯការអភិវឌ្ឍន៍ក៏ឡើងល្អប្រសើរ គ្រប់គ្រាន់ និងរក្សាស្រុកទេសបាន

រីឯដើម្បីដឹកនាំចិត្តសេនាទាហានទាំងនោះអោយភ្លៀវភ្លាឡើង អោយជាទីញកោតក្រែងដល់ប្រមូលសេនីយ៍ និងពួកប្រទេសរាជគឺស្រុក ចំណុះរបស់ខ្លួន ។

ការដែលអោយទទួលព្រះរាជមានទឹកព្រះពិភពសច្ចានោះ ដើម្បីអោយមានសេចក្តីស្វាមិភក្តិស្មោះត្រង់នឹងម្ចាស់ផែនដីរបស់ខ្លួន កាលធ្វើបានដូច្នេះហើយឈ្មោះថា ជាសេរីស្ម័គ្រស្តីជ័យ មង្គលដល់នគរ ។

កាលដល់ថ្ងៃដែលនឹងធ្វើពិធីនោះវេលាព្រឹកក្បួនចតុរង្គសេនា ក៏លើកព្យូហយាត្រាកាត់មុខព្រះពន្លាសឹងតាំងនៅខាងមុខព្រះបរមព្រះរាជវាំង ព្រះករុណាអម្ចាស់ជីវិតលើត្បូង ទ្រង់គង់លើព្រះពន្លានោះ គន្ថត្រាយរាត្នាទតជាមួយនឹងប្រទេសរាជ និងបន្តីខ្លះ ដែលមិនបាន ចូលក្បួនហែកាលហែផុតព្រះពន្លាទៅហើយ មានកើយខ្ពស់បានព្រាហ្មណ៍១ពួក ឈរលើកើយនោះគាំរលាស់ទឹកបន្តបង្កប់ប្រសិទ្ធសត្វពាហនៈ នឹងសេនាទាហានរំពាលនោះតាំងពីដើមក្បួនរហូតដល់ផុតក្បួន ។

លរស្ម័គ្រដេនាហាន ១៣

កាលក្បួនចេញទៅផុតឆ្ងាយបន្តិចហើយ ពួកទាហានខ្លះដែលបានស្ម័គ្រដេនិសត្វពាហនៈ ត្រូវបត់ត្រឡប់មកវិញបរមំបោលថ្វាយព្រះករុណាទត គឺអ្នកពូកែជិះក្របីក៏បំបោលក្របីមកប្តូងមួយៗ ទាហានខ្លះពូកែដល់ទៅជិះឈរបាន ក៏ឈរមំបោលមក ។ អ្នកពូកែជិះសេះក៏បំបោលសេះមកអ្នកពូកែជិះដំរី ក៏បំបោលដំរីមក តែដំរីនោះកាលមកដល់ក្បាលទីហើយមានបរាជ័យដល់រាង ដែលរួចធ្វើបំរុងទុកនៅទីនោះផង ដើម្បីបង្អាតដំរីអោយចេះដល់ ចេះចាក់ស្អាត

ជាប្រយោជន៍ក្នុងការចូលធ្វើសង្គ្រាមដែលត្រូវប្រជុំដំណើរនឹង ដំណើរការរាជរដ្ឋាភិបាល

បាន ។

កាលបរិច្ឆេទគ្រប់រយៈពេលហើយព្រះករុណាស្តេចយាងចូលក្នុងព្រះបរមរាជវាំងក្នុងហែក

លើកហែ ។

ដល់វេលាស្ងៀមសេនាបតីទាហានជើងគោក ត្រូវជ្រើសរើសសេនាទាហានរំបាល
នោះដែលមានស្នាដៃខ្លាំងក្នុងការលេងគុនដាស់ ចំបាប់បកផ្ទុះហើយរោយទៅលេងថ្វាយព្រះ
ករុណាទតព្រះនេត្រនៅទីព្រះលានក្នុងព្រះបរមព្រះរាជវាំងរួចហើយទ្រង់ព្រះរាជទានប្រាក់រង្វាន់
ដល់អ្នកលេងទាំងនោះទាំងអ្នកឈ្នះទាំងអ្នកគាត់ទាំងអ្នកស្មើគ្នាតែអ្នកជិះបានរង្វាន់ច្រើនជាងធ្វើ
តែដូច្នេះគ្រប់ ៣ ថ្ងៃ ដល់ថ្ងៃទី៤វេលាព្រឹកប្រជុំសេនាទាហាននឹងប្រទេសរាជរំបាលនោះរោយ
ទទួលព្រះរាជទានទឹក ព្រះពិភពសក្ការៈបៀវត្សព្រះរាជទានទឹក ព្រះពិភពសក្ការៈនោះ នឹងមាន
ពោលក្នុងលំដាប់តទៅ -

ព្រះរាជពិធីគង់ប្រជុំសេនាទាហាននេះ ពេលសេចក្តីនិយមត្រូវធ្វើរាល់ឆ្នាំ គឺក្នុង១ឆ្នាំធ្វើម្តង
តែព្រះបរមរាជវាំងក្នុងព្រះបរមរាជវាំងដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រងប្រទេសនោះ រមែងធ្លាក់នៅក្នុងរំលោភនៃគតិ
ធម្មតាគឺជួនកាលមានតេជានុភាពរុងរឿងជួនកាលរាត់ខ្លីរំលោភថាសពហេតុនោះទើបមិនអាច
នឹងបំពេញកិច្ចនោះរោយបរិបូណ៌តាមនិយមដើមកំណើតក្នុងសម័យនេះគ្រឿងយុទ្ធភណ្ឌជាដើម
បានប្រែប្រួលត្រឡប់ប្រើរបស់ដ៏ទៃជំនួសទៅហើយរបស់គាត់នោះជារបស់កន្លង កាលកន្លង
សម័យបកហើយប្រើការមិនបានទើបសម្រេចថា ត្រូវលើកលែងធ្វើនៅមានតែត្រឹមការប្រឡង
ដាស់ប្រឡងចំបាប់ដែលជាភាគ១ នៃការបង្វឹកសេនាទាហាហើយ រួចចូលក្នុងពិធីចូលឆ្នាំបាន
ធ្វើរៀងរាល់ឆ្នាំបមក ដល់រដ្ឋកាលបច្ចុប្បន្ន តែការប្រឡងដាស់ ប្រឡងចំបាប់នោះ

ក្នុងជាន់ដើមមានមនុស្សនិយម ច្រើនបានធ្វើកិច្ចលក្ខណៈមែនៗគឺអ្នកប្រឡងសុទ្ធតែបានរៀន
បានហាត់ស្អាតគ្រប់គ្នាការលេងក៏បុគ្គលរោយមើល អំណើសយូរមកហើយការនោះក៏រៀនរោយ
ចុះមកទៀតមានមនុស្សជាច្រើន ដែលមិនបានហាត់រោយត្រឹមត្រូវតាមរបៀបតែដល់អំណាច
សេចក្តីលោភចង់បានបំណាច់រង្វាន់ដែលទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោសព្រះរាជទាន ដល់ពេលលេងក៏ទៅ
សូមចុះឈ្មោះលេងការលេងបែបនេះ ទ្រង់ឆ្ងល់យល់មិនមានប្រយោជន៍អ្វីដល់ព្រះនគរទើប
ទើបទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោសរោយលើកលែងតាំងពី ព.ស ២៤៧៥ គ.ស ១៩៣២ មក ។ នៅ
មានតែព្រះរាជពិធីព្រះពិភទ្ទសច្ចាដូចជាជូនជានឹងបានពោលតទៅ ។

ព្រះរាជពិធីពិភទ្ទសច្ចា

«គឺជីវិតសំបងលាងរាត្រី»

ព្រះរាជពិធីនេះធ្វើតាមលំនាំរាន ដែលពោលក្នុងរឿងទីហ្មត់ជាតកដែលបានសសំដែងមក
ហើយនោះឯងដូច្នេះត្រូវយល់ថារឿងនេះជាខត្តិយប្រវេណីមានមកអំពីបូរាណកាល ។ និយាយ
តាមទំនៀមក្នុងកក្កដានេះ គឺដំបូងរោយយកទឹកទៅតាំងរោយព្រះសង្ឃចំរើនព្រះពុទ្ធមន្ត៣ថ្ងៃ
ជាមុនវេលាដែលនឹងផឹកបានចៅ ភ្នាក់ងារសូត្រពាក្យសំបងនឹងយកសាស្ត្រារាវុធទៅក្នុងទឹក
ពុទ្ធមន្តនោះរួចទើបចែករោយផឹក ។ ការដែលដាក់រោយព្រះសង្ឃចំរើនពុទ្ធមន្តក៏ដើម្បីចំរើន
សេរីសួស្តីដល់អ្នកផឹកការដែលសូត្រពាក្យសំបងដាក់ ក៏ដើម្បីចងចិត្តអ្នកផឹករោយតាំងនៅក្នុង

សេចក្តីសុច្ឆរិតស្ងួតត្រង់ 'ដ៏រាបទៅកុំអោយប្រែចិត្តក្បត់ប្រទូស្តរាយធ្វើតែពីរយ៉ាងនេះហើយជា
 ល្មមគួរការហើយតែហេតុម្តេចទើបយកសាស្ត្ររាវុធមកកូរអោយផឹកទៀត ខនេះឃើញជា
 កើតដោយវិធីរបស់ពួកខត្តិយឬហៅថាក្សត្រ ដែលរាប់ថាជាជាតិអ្នកចំបាំងជាតិក្សត្រនេះមិនបាន
 ចិញ្ចឹមជីវិតដោយការកសិកម្ម ឬ ពាណិជ្ជកម្មដូចបុរស្សទាំងពួងទេ ជាអ្នកចិញ្ចឹមដោយកំលាំង
 សាស្ត្រារាវុធនិយាយដោយសង្ខេប គឺជាអ្នកឈរកាន់រាវុធ ចាំការពារស្រុកទេសរបស់ខ្លួនមិន
 អោយសត្រូវខាងក្នុងនឹងខាងក្រៅកើតឡើងនឹងសម្រាប់ប្រទេសដ៏ទៃ ដែលប្រព្រឹត្តខុសគន្លងធម៌
 ឬច្បាប់របស់ក្សត្រនោះខ្លះដោយពេលដោយ សម័យដែលមានហេតុដូច្នេះកើតឡើងដោយហេតុ
 នេះពួកក្សត្រទើបជាអ្នកសន្សំគ្រឿងសាស្ត្រារាវុធ ដែលឈ្នួលសេសទុកសម្រាប់អង្គរបស់ខ្លះក៏យក
 មកទុកជិតអង្គសម្រាប់ការពារអង្គជាគ្រឿងធ្វើអោយក្សត្រនោះរុងរឿងសង្ហាសូមដូចពាក្យបាលី
 ថាខត្តិយសន្នោតបតិក្សត្រដៃអេប្រង់គ្រឿងរាវុធ រមែងសង្ហាដូច្នេះរមែងប្រកាន់ថារាវុធនេះល្អ
 មានគុណវិសេសកាលមានហេតុអ្វី ដែលគួររាំមកប្រកបអោយឃើញជារស្មារតីសន្មត់ថារាវុធ
 នោះមានបារមីរក្សជាគ្រឿងជួយកំលាំងខ្លួន ដែលនឹងប្រហារកាច់កិនសត្រូវអោយបាននៅក្នុង
 រំណាចរបស់ខ្លួនហេតុនោះក្សត្ររំពឹងរាល់ តើយករាវុធមកកូរទឹកអោយអ្នកនៅក្រោម
 រំណាចនឹងធ្វើទោសដល់អ្នកគិតក្បត់ដូចពោធិ៍ក្នុងដូច្នេះត្រូវយល់ថាការផឹកទឹកលាងរាវុធនេះ
 ជាទំនៀមរបស់អ្នកចំបាំងគឺក្សត្រមិនមែនជាទំនៀមរបស់ព្រាហ្មណ៍តែបើព្រាហ្មណ៍ បានធ្វើជា
 ព្រះរាជាក៏ប្រហែលជាកាន់ទំនៀមក្សត្រនេះដែរ ។

ការផឹកទឹកលាងរាវុធនេះក្សត្ររំពឹងរាល់លោកកាន់ថាជាសេរីស្ងួតដ៏យមង្គលដល់អ្នក
 ផឹកហាក់បីដូចជាផឹកទឹកបន្តដូចមានប្រាកដក្នុងទីយារុធជាតកដូចមានពោលមកហើយហេតុនោះ

បើកការសម្រេចចិត្តរបស់សម័យនេះ។ បុគ្គលជំនួញណាខ្លះដែលត្រូវផឹកទឹកពិភពសុទ្ធតាមបង្កើត
រាជក្រុមវេលីនៃប្រទេសកម្ពុជានេះគឺព្រះរាជវង្សានុវង្សទាំងក្សត្រាទាំងក្សត្រីមន្ត្រីនិងអ្នករាជការ
គ្រប់ក្រុមគ្រប់ក្រសួងព្រមទាំងពួកខុនណាង «គឺភរិយារបស់មន្ត្រីធំៗ» និងសម្តីខ្ញុំរាជការក្នុងព្រះ
បរមរាជវាំងរំបាលនេះត្រូវផឹកទាំងអស់រៀបរៀងព្រះជាម្ចាស់ផែនដីនោះ មិនទ្រង់សោយផងទេតែ
បើនឹងទ្រង់សោយជាការសំដែងវិទ្យាព្រះហឫទ័យអោយឃើញថាទ្រង់ស្លូតត្រង់នឹងព្រះរាជវង្សានុវង្ស
រហូតដល់ប្រជារាស្ត្រផងក៏បាន ។ ការផឹកទឹកពិភពសុទ្ធនេះកំណត់ផឹកក្នុងពេលណាខ្លះ ? និ
យាយតាមទំនៀមបច្ចុប្បន្នលោកកំណត់អោយផឹកក្នុងឱកាសចូលឆ្នាំថ្មី ដែលមានប្រជុំចតុរង្គ
តេជានេះក្នុងក្នុងវេលាដែលមានពិធីរាជាកិសេកក្នុងក្នុងវេលាដែលមានមនុស្សចូលធ្វើទាហានថ្មី
ក្នុងក្នុងវេលារាជការបន្តិចក្នុងក្នុងកាលដែលពួកបច្ចាបិត្តរត់ចូលមកពីងបុណ្យបារមីក្នុង ។

យ៉ាងទី ១ : អំពីដើមមានព្រះរាជកំណត់អោយផឹកនៅថ្ងៃពាក់កណ្តាលខែចេត្រជានិច្ចរាល់ឆ្នាំ
ទៅហេតុដែលលោកកំណត់ខែចេត្រនោះ តាមសេចក្តីសន្និដ្ឋានថាក្នុងសម័យព្រងនាយឯណោះ
និយមថា ខែចេត្រចូលឆ្នាំនេះ ជាខែដែលមាននក្ខត្តបូក្សមហាជនគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ រាប់តាំងពីក្សត្រ
ចុះទៅរមែងឈប់សំរាកលែងធ្វើការងារទាំងពួងជាឱកាសសម្រាប់បង្គំទទួលទឹកពិភពសុទ្ធតា ដោយ
ព្រមព្រៀងគ្នាបានវេលាក្រោយមកកំណត់អោយផឹករួមគ្នាក្នុងពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំតែមិនដឹងចាប់ថា
ផ្លាស់ពីត្រីមរជ្ជកាលណាមកលុះមកដល់ពុទ្ធសករាជ២៤៤៧ក្នុងរជ្ជកាលព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេច
ស៊ីសុវត្ថិចម្រតក្សត្រ ទ្រង់ព្រះបេត្តាប្រោសអោយទទួលទឹកពិភពសុទ្ធតានោះនៅថ្ងៃហើយបុណ្យចំ
រើនព្រះជន្មវង្សាព្រោះសម័យនោះ ពិធីបុណ្យចំរើនព្រះជន្មវង្សាជាពិធីបុណ្យធំកំណត់ធ្វើ៥ថ្ងៃក៏
មាន ៧ ថ្ងៃ ក៏មានពួកមន្ត្រីទាំងក្នុងស្រុក ទាំងក្នុងខែត្រក្រៅ គ្រប់ខែត្ររមែងមកជួបជុំព្រម
ដើម្បីថ្វាយជ័យបង្គំល ហើយមានធ្វើរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ « ព.ស ២៤៧៧ » ។

យ៉ាងទី ២ : ក្នុងវេលាធ្វើពិធីភិសេក ផ្លាស់ព្រះរាជាថ្មីនោះមានការព្រះរាជកំណត់
អោយអ្នករាជការទាំងឡាយទឹកពិភទ្ធសច្ចាដែរ ដើម្បីអោយអ្នករាជការទាំងនោះតាំងចិត្តស្តាប់
ត្រង់ស្វាមីភក្តិនិងម្ចាស់ជីវិតថ្មីនោះ ។

យ៉ាងទី ៣ : ក្នុងវេលាដែលមានទាហានថ្មីបកចូលធ្វើរាជការទោះក្នុងវេលាដែលស្រុក
សាងព្រះភ្នំនោះក្នុងវេលាដែលស្រុកកើតសឹកសង្គ្រាមក្តី ត្រូវអោយទទួលទឹកពិភទ្ធសច្ចាជាមុន
សិនទើបប្រគល់គ្រឿងសាស្ត្រាវុធអោយកាន់ ។

យ៉ាងទី ៤ : ក្នុងវេលាដែលតាំងរាជបុរសអោយមានយសសក្តិពេញជាមន្ត្រីតាំងពិធីហ្នឹង
ជាដើមទៅមានព្រះរាជប្រកាសកំណត់អោយទទួលទឹកពិភទ្ធសច្ចាដែរ ។

យ៉ាងទី ៥ : ក្នុងវេលាដែលសឹកសង្គ្រាមនឹងប្រទេសឯណាមួយហើយមានទាហានជា
ដើមក្នុងប្រទេសនោះរត់ចូលមកពឹងរុណ្យការបី ជ្រកក្រោមច្បាប់ពោធិសប្បារនោះត្រូវបង្គាប់
អោយទទួលទឹកពិភទ្ធសច្ចាដែរ ។

របៀបដែលទទួលទឹកពិភទ្ធសច្ចា សម្រាប់ប្រចាំឆ្នាំយ៉ាងសម័យនេះក្រុមព្រះរាជបន្តិវជា
ភ្នាក់ងារចាត់បង្គាប់អោយរៀបចំក្រុមព្រះក្រាលត្រូវក្រាលព្រះសុទ្ធនីនឹងព្រំតាមទីកន្លែងក្រុមព្រះ
ប្តាំងបន្តិវត្ថវត្រូវរៀបដាក់ក្នុងទឹក២០ ចាំងទឹក២ ទឹករប់១គូ ស្អាតបិទ ទៀន៥ ធ្នូ៥
ក្រុបសង្ឃការត្រូវនិមន្តព្រះសង្ឃបកចំរើនពុទ្ធបន្តប្រសិទ្ធិទឹករស់វារៈ៣ថ្ងៃ នៅក្នុងព្រះវិហារ ។

ដល់ថ្ងៃដែលនឹងទទួលទឹកពិភទ្ធសច្ចាវេលាប៉ោង៨ព្រឹកក្រុមបាគូបុរោហិតនឹងក្រុមព្រះរាជ
បណ្ឌិតហែរព្រះពុទ្ធរូប ព្រះត្រៃបិដក ព្រះខ័នរាជ ព្រះលំពែង ត្រិសព្វញ្ញគ្រាប់កាំភ្លើងក្រុមមហា
តលិករញើញព្រះសែងក្របី៨ ព្រះសែងដាវ២ ព្រះទម្រង់រត្ន២ក្រុប ព្រះសែងធ្នូរញើញ
ព្រះសែងអាសូរ២ ព្រះសែងដាវ២ មកប្រជុំនៅព្រះវិហារ ។

ការរស់នៅលោកសេនាបតីនឹងមន្ត្រីទាំងឡាយអញ្ជើញទៅ ដូចជុំព្រមហើយក្រុមបុរាណវិទូ
ត្រូវរកប្រាសាទប្រាសាទឃើញ យកគ្រឿងសាស្ត្ររុករានទាំងឡាយដែលពេលហើយខាងលើក្នុង
ក្នុងថ្នាក់ក្នុងទឹកនៅទីចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះរាជវង្សានុវង្សនឹងមន្ត្រីទាំងអស់ ។ រួចហើយក្រុមព្រះរាជ
និពន្ធសូត្រសច្ចាធិស្ឋាន ថ្វាយព្រះរាជវង្សានុវង្ស អោយមានបន្ទូលតាមរួចក្រុមព្រះរាជក្សណ៍
សូត្រសច្ចាធិស្ឋានជូនលោកសេនាបតីក្រុមព្រះរាជក្សណ៍ ថ្នាក់ទៀតសូត្រជូនមន្ត្រីធំតូចទាំងអស់
មន្ត្រីទាំងនោះទទួលថាតាមដីរាបដល់ចប់ ។ លំដាប់នោះក្រុមព្រះរាជមន្ទីរយកផ្តិលមាសដាក់
ទឹកពិភទ្ឋសច្ចានោះថ្វាយព្រះរាជវង្សានុវង្ស នឹងលោកសេនាបតី យកផ្តិលចោងក្រឡែមាសនិង
ផ្តិលប្រាក់សិតទឹកនោះជូនអស់លោកមន្ត្រីទទួលសោយនិងពិសារបន្តិចៗថ្នាក់រៀងទៅ ។

វេលារសៀលចៅភ្នាក់ងារហែទឹក ពិភទ្ឋសច្ចាដែលបម្រុងទុកទៅដាក់ក្នុងព្រះទីនាំសុ
ភារបរិវេណក្នុងព្រះបរមរាជវាំងដើម្បីថ្វាយព្រះរាជវង្សានុវង្សក្សត្រសោយនិងជូនខ្ញុំរាជការស្ត្រីទទួល
ព្រះរាជទានតទៅបុរាណបណ្ឌិតនិមន្តព្រះពុទ្ធរូបទៅតាំងដំកល់លើតុគ្រានោះ នឹងដូចជុំដោយព្រះ
វង្សានុវង្សក្សត្រី នឹងខ្ញុំរាជការស្ត្រីជំទាវខុនណាងនឹងចៅ ភ្នាក់ងារក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
មានសេនាបតីឬភូមិយរាជករដំណាងជាដើម ដែលមានទាក់ទាបដោយកិច្ចនេះ។ ពួកព្រះរាជវង្សានុ
វង្សក្សត្រីថ្វាយបង្គំព្រះតាំងព្រះហឫទ័យស្វាមីភក្តិ នឹងព្រះករុណាជារប្ពាល់ជីវិតលើត្បូងហើយចៅ
ភ្នាក់ងារក្រុមរាំងត្រូវសិតទឹកថ្វាយសោយដោយមិនបាច់ចាំសូត្រសច្ចាធិស្ឋាន ក្រៅរំពឹងនោះត្រូវ
ក្រុមព្រះរាជក្សណ៍សូត្រសច្ចាធិស្ឋានជូនហើយចៅភ្នាក់ងារក្រុមរាំងត្រូវសិតទឹកជូនខ្ញុំរាជការស្ត្រី
ចៅភ្នាក់ងារក្រុមព្រះរាជមន្ទីរត្រូវសិតទឹកជូនទៅជំទាវខុនណាងទាំងឡាយពិសារ ។

ប៉ុណ្ណោះឈ្មោះថា ស្រេចកិច្ចទទួលទឹកពិភទ្ឋសច្ចាហើយ ។

បទពំណាច

សាស្ត្រាធិព្រះឥន្ទ្រា ទុកជាតិជា សណ្តាប់ទម្លាប់ច្បាប់ច្បង សិទ្ធិ
 ការិយពិស្តារដ៏កន្លង ទោះបីអ្នកផង ចង់ដឹងអស់បូព៌ានិរិច្ឆេត ។ ព្រះចន្ទ្រនូវ ព្រះរាទិត្យ
 កេតុរាហូស្ថិត នាពពកមេយា ។ រន្ទះស្ទួនសែងមហិមា ផ្អែកបន្ទោលវេហាស៍
 មហាជន្ននន្ទចរចុះ ។ គិរីវិបត្តិឆ្ងាយឆ្ងុះ ពាក់បែកដីលុះរលំរណ្តំខ្នុរខ្នារ ។
 ប្រថីពិប្រះបែកអស្ចារ្យ ទ្រោមទ្រុឌស្រុត ស្រាបេររំរេងរោយខ្មោចខ្មាត ។ ទោះសត្វ
 ទ្វេបាទចតុបាទ ឃើញពុំត្រូវខ្មាត អាស្រ័យហើយត្រូវកាចក្រៃ ទក្សិណ និរតិ
 ឯងពូ បស្ចិមសោតនៃឧត្តរ ពុំអវិច្ឆាលើឡើយ ។ ទិសបូព៌ាឃើញរងរងហើយ
 អគ្គេយ៍ជាត្រើយពីងពាក់សំណាក់ ផ្អែកក្តៅ ។ ទិសទីល្បឿនសោតសល់ ចំរើនបង្គួល
 មកដល់កូនចៅផងជា ។ ឯមិនរោលកើតៗនោះណា ពុំស្ងៀមកាចជាមើលនាឈប់នៅក្នុងក្រៅ ។
 លក្ខណាធិរិយាឥតគេរ ធម្មតាមកដល់ពុំបានភ័យភិតឡើយណា ។ ត្រូវបក្សយាមពារវេលា
 មើលបុរាណវា ប្រែប្រាណឆ្ពោះផ្ការដេរដេរណា ។ អោយរៀបប្រដាប់បូជា គ្រឿងគន្ធមាណា
 ប្រដាប់នូវផ្កាប្រាសាទ(១៤) ។ សំពត់រំពៃរុក្ខត័សឹងល្អឆ្វេងស្តាំ ហើយយកគន្លឹះរបប់ទឹកពីរផង ។
 ហាសប្រាក់ឆ្នោតឆ្នាក់កែវកង ចង់ស្លាផងរងកោត ពានសឹងមានឆ្ងុបឡើង ។ ចំណីបង្អែបទៅ
 សែននៅទីនោះដែន ជុំញាតិសណ្តានចាស់ថ្មី ។ អោយសែបូជាទឹកឃ្មុំ សូត្រសែបរាគមបន្សំ
 ប្រណម្យសិទ្ធិសា «ឧបឥន្ទ្រានារាយណ៍សិ គន្ធាវិរាមគ្រប់ព្យញ្ញនិស្វាយ» ។ ទោះនិមិត្តសូរ្យ
 គ្រាសទាំងឡាយ ព្រះរាហ៍ខ្វល់ខ្វាយ ទៅចាប់ព្រះសូរ្យលេបណា ។ ងងឹតទាំង
 ផ្ទៃមេយា ដូចយប់សោះសា អ្នកធំក្រែវក្រោធផងគ្នា ។ ជាទោសទាស់ទែងវាចា

នឹងបង់នគរ អោយរៀបចំជាជាធំ ។ ភ្លេងភ្លាត់សោតស្ទាត់ប្រគំ អោយសង់រា
ស្រប សោតសប្បជានូវពិណ ។ សូត្រហោមពិធីអាចិណ្ឌ ធីបួសពិធីន ពិធីត
បក្កោបារមី ។ អោយប្រកក់រស់ហោមស្ដុតិ ហើយសង្ឃការី និមន្តរស់គប្បែងសង្ឃ ។
គ្រប់វត្តសោតស្ទាត់ផ្ចិតផ្ចង់ បានបួសគ្រប់អង្គ ចំរើនទិព្វបន្តរម្លាប់ ។ និមិត្តយល់ផ្កាយ
ពុំគាប់ដុសកន្ទុយ គាប់ប្រញាប់កន្ទុយខ្ពស់ឡើង ។ ក្រហមដូចរង្សីក្រើង ក្បួនពិរដ្ឋ
កន្លើង កន្លើងដណ្ដើមតេជដៃ ។ ទោះកន្ទុយ ចុះក្រោមនូវប្រល័យ ខុសណាងចៅទៃ
ប្រុសស្រីនិងឈ្មោះពុំលែងនឹងកើត កង្វល់ទាស់ទែង ឧត្តាទវនោះឯង អោយរៀប
ចំជាហោងណា ។ ទោះផ្កាយនៅ ប្ដូរពិទិសា រស្មីជ្រុះថ្លា បូកល្អប្រសើរប្រាយប្រុះ ។ សឹងមាន
រាជទូតពីរភ្លោះ ថ្ងៃប្រាំចំពោះ នោះនឹងមកដល់រឹងឆាប់ ។ ទោះផ្កាយព្រោងព្រាយគួរគាប់
នៅទិសពាយ័ព្យ រស្មីល្អៗជ្រុះថ្លាថ្ងៃប្រាំថ្ងៃនោះនៃនឹងឮ ពតិមានអង្គរី មានក្មេងអ្នកពន្លក ។
ពុំនោះ រាជទូតចូលមក ប្រសើរនឹងរក ស្រែដីពិរោះសោះសា ។ ទោះផ្កាយទៅទិសទក្សិណ
មានភ័យមមហិមា អោយរៀបចំជាស្ដុតិ ។ សូត្រព្រះអាទិត្យមន្តមេត្រី១៥ ប្របដាប់សោតក្ដី
តាបក្បួនចង្កាប់នោះហោង ។ ទោះផ្កាយនិរតីនោះផង នឹងកើតនោះឆ្លង មានក្ដីមានទោស
ហៀបស្លាត់ទោះផ្កាយ នៅទិសពាយ័ព្យ មានគេអោយទ្រព្យ ពុំនោះនៅសុខសាទរ ។
ទោះផ្កាយនៅទិសឧត្តរ មានលាភដ៏វេរ នឹងអរក្រៃឥតប្រមាណ ។ ទោះផ្កាយនៅ
ទិសឦសាន នោះនៃនឹងមាន បងប្អូនអោយលាភសប្បាយ ។ ហើយអោយបើលនិមិត្តផ្កាយ
ទិសទិពណិនាយ ទក្សិណបស្ចិមឧត្តរ ។ ល្អិតដូចផ្សែងភ្លើងអម្ពរ រាស្ត្រផងនឹង
បរណី នឹងបរនគរព្រាត់ព្រាយ ។ ទោះភ្លៀងឱរចុះព្រះពាយ ចក់មកខ្ចាត់ខ្ចាយ
ទិសទាំងបួនរូបិយ ។ ទិសទីបស្ចិមផងក្ដី ឧត្តរទោះបីរលឹមទូទឹមចម្លែក ។ ទឹកធំ

ក្រៅខ្នាតពន់ពេក ហេតុអ្វីបានជា អនេកនឹងស្លាប់ច្រើនផង ។ ទោះបីដូច្នេះ
ព្យុះបោក ក្បាលស្រុកអីងពង ហេតុអ្វីបានជា អនេកកាត់ក្រែក ។ ទោះបីដូច្នេះ
ប្រសើរពីព្រៃព័ទ្ធ រឹងជាងកងក្បាលស្រី ។ ទោះបីដូច្នេះ ប្រសើរពីបីនៅទីស្ថាន
លំនៅឯណា ។ ទោះបីដូច្នេះ ស្បែកស្រស់ស្អាត គុកខ្នងរាង និង ក្បែរកំពស់ឆ្នេរ ។
ទោះបីដូច្នេះ ខ្មៅដូចឆ្នេរ ទិសប្រព័ន្ធនៃ បណ្តាញឆ្នេរ ។ រឹងមាំនឹងបង់នគរ អោយរៀប
ប្រជា តាមដោយបង្គាប់នេះណា ។ ទោះបីដូច្នេះ ឱរ្យាភ័យ ដូចទឹកដោះជា គុណប្រសើរ
ពេកពន់ ។ ស្រុកទេសពិសេសក្បែរសន់ ដោយសារតែពន់ នឹងកើតដំណាំភោជនា ។
ទោះបីដូច្នេះ ខ្មៅដូចរាចរគោណ ប្រសើរថ្លៃថ្នា រឹងជាងកងក្បាលស្រី ។ ព្រះហឫទ័យ
ចន្ទ្រាភ័យអស់ស្មើ អោយព្រះចក្រស្រាងអង្គ ។ កក់ជ្រះជ័រស្រេចស្រង់ ហើយទើប
ស្តេចទ្រង់ ព្រះពន្លឺសរសុទ្ធហើយណា ។ ប្រុងគ្រឿងរុងរឿងជាង ប្រុងប្រៀបរាជ្យ
លើលាទៅថ្វាយបង្គំ ។ ព្រះស្រីរតនត្រ័យសោភ័ណ ល្អិតខ្ពស់ ប្រកក់សេះដី
សេះរោង ។ ព្រះហឫទ័យព្រះសូរ្យផង ដូចគ្នាឯងហោង អោយចូល រៀបចំដូចគ្នា ។
ឥន្ទ្រចុះបូព៌ា អោយរៀបប្រជា នោះណាខឹងស្រងាង ។ ឥន្ទ្រចុះអគ្នេយ៍ប្រសើរ លើសគេ
វេរាប្រជាព្រះឥន្ទ ។ ឥន្ទ្រចុះទិសទក្សិណ ទិសនោះកាត់ អង្គអោយរៀបប្រជាអីងខ្លី ។ ឥន្ទ្រចុះ
ទិសនិរតី នឹងកើតអប្រិយ អោយរៀបប្រជា សង្ឃឹម ។ ឥន្ទ្រចុះទិសបស្ចឹម កាត់ក្រៃឥតផ្ទុយ
អោយរៀបប្រជាអោយឆាប់ ។ ឥន្ទ្រចុះទិសពាយ័ព្យ ពុំកាត់ពុំគាប់ អោយរៀបប្រជា
ត្រេកអរ។ឥន្ទ្រចុះទិសឧត្តរ មានលាភស្មោះសរ អំណរច្រើនបាន ។ ឥន្ទ្រចុះទិសល្ងាសាន
ពលផងនឹងមាន ជម្ងឺដក់ស្លាប់ហោង ។ ពុំអោយអ្នកធំផង ធ្វើទោសអោយគ្នា
រងទុក្ខពុំសុខភិតភ័យ ។ ទោះបីដូច្នេះ ត្រូវដាច់ដោយព្វតំបន់ ទិសចូលពេកពន់។

អោះផ្នែកបន្ទោលមិសប្បពិទ្ធកិរិណ បស្ចិមគ្រប់គ្រាន់ឧត្តរកុកុរពុំជា ។ និរមិត្តបណ្តោលនោះណា
កាចក្រែមហិមា រោយរៀបបូជាតាមផ្កាយ ។ ទើបយើងព្រះ ឥសូរសិល្បសាយ ប្រើភ្នាតទាំង
ឡាយបកទំងឹបូលផ្ទះគេ ។ និរមិត្តទាំងនេះឯង មិសប្បពិរគ្នេយ៍ វារេរោយយសសក្កា ។
បើបានចុះក្នុងផងណា ប្រែមុខមិសជា រោយសាធុការស្រេចបាន ។
ទោះភ្នាតទំងឹបូលសាន នោះសោតនឹងមាន កូនចៅដៅពណ៌គួរគាប់ ។
ទោះភ្នាតទំងឹបូលពាយ័ព្យ ពុំខុសពុំគាប់ ពុំជាពុំកាចឡើយនៃ ។ ទោះភ្នាតទំងឹបូលនិរតិ
ទក្សិណនោះក្តី បស្ចិមឧត្តរពុំជា ។ ទោះភ្នាតភ្លើងចឹកគ្នា ចូលក្នុងព្រះពន្លាជ័យ
រោយបូជារោយមាន ។ បើពុំបានធ្វើដោយដាន ទំនងបូរណ ឡើយនឹងព្រាត់ប្រាស
ដល់រង្គ ។ ទោះភ្នាតចូលក្រោបផ្ទះត្រង់ កណ្តាលកំលុង រោយរៀបបូជាពេចែង ។
សួនរូបស្នងខ្លួនឯកង ប្រដាប់តាក់តែង យកផ្ទះប្រគេនសង្ឃបាន ។ ទោះភ្នាតចូល
ក្នុងគ្រឹះស្ថាន នោះសោតនឹងបាន ក្របីគោសេះសរី ។ នឹងបានខ្ញុំប្រុសខ្ញុំស្រី
មានជ័យសួស្តី រោយរៀបបូជាកុំយូរ ។ ទោះភ្នាតទំងឹបូល ឯកើតពុំយូរ
មានលាភនូវបានធីស្រុក ។ ហើយបានហាសប្រាក់ផងទុក នូវបានក្សេបសុខ
ស្រណុកសប្បាយសព្វកាល ។ ទោះភ្នាតទំងឹបូលកណ្តាល ម្ចាស់ផ្ទះរាសារ បណ្តាល
នូវក្ស័យជន្មា ។ តែប្រាំពីរថ្ងៃនោះឯងណា រោយរៀបបូជា ទេសនាកំសាន្តកំ
ស្តាយ ។ ឯផ្ទះរោយរុះខ្ចាត់ខ្ចាយ យកទៅថ្ងាត់ថ្ងាយ ព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃ ។
ទោះភ្នាតទំងឹបូលត្រង់ ឯលិចពុំលង់ ដូចកល់កណ្តាលព្រំច ។ ទោះភ្នាតចូល
ដោយបង្អួច បូជារោយរួច កើតក្នុងហាសប្រាក់ច្រើនណា ។ ឯរបៀបរោយ
រៀបបូជា ហាសប្រាក់នូវផ្កា គ្រប់ពណ៌ដោយចារប្រាយផង ។ សំពត់សរខ្មៅច្រាល

បែតង បាយទឹកសោតពោង ប្រដាប់ត្រីសាច់ញាំភ្លា ។ ទៀតត្រូវបញ្ជូនមាណស៊ីដាក់ក្នុង
រៀបចំពេទ្យចែងរោងគ្រប់ ។ បំពង់ទឹកស្រាអោយសព្វ ឆ័ត្រទង់អោយបានដក់ ប្រសព្វ
សូន្យបស្ទង់ខ្លួន ។ អោយរៀបសង់រោងសង់ជួន អោយខ្លាច់អោយខ្លួន កម្រាបព្រៃព្រំ
អោយសព្វ ។ បានទាំងតាំងយូរពាំងប្លប់ បង្អែបផងគ្រប់នូវ ស្រូវអង្ករដាក់ផង ។ នូវរូប
សណ្តែកគ្រប់ហោរ ប្រដាប់ឥតគ្គង បង្អែបសព្វហើយរៀបដាក់ « ខ្របព្រះឥសូរស្រី »
គន្ធទូបវិវាទគ្រប់ព្យញ្ញនន្តិស្វាហាយ » ។ ទោះខ្លែងនូវកុកសម្បាយ នាំគ្នាជើង វាយចុះជា
កណ្តាលភូមិស្រុក ។ ពីថ្ងៃនោះនៃកើតទុក្ខ រត់ចេញចោលស្រុក ពុំសុខភ្លើង
នេះផងណា ។ ទោះខ្លែងនូវក្អែកជាន់គ្នា ពុំត្រូវភាសា ពុំជាថ្ងៃពីរខែពីរ ។
នូវបង់អស់ស្រុកគល់កេរ្តិ៍ ពុំនោះចងចេរ មានភ្លើងនូវនេះផ្ទះសុះ ។ ទោះខ្លែង
ឆាបស្មៅធ្លាក់ចុះ ក្នុងរាងទឹកនោះ ចំពោះខុនណាងបូស្សា ។ ប្រាំខែកើតទោសផង
គ្នាអោយរៀបចំ ដូចគ្នាអស់ខ្លែងស្រឡះ ។ ទោះខ្លែងមកទំលើផ្ទះ មានចោរមាន
នឹងលួចនឹងប្លន់មិនមែន ។ តែ១៤ថ្ងៃជាក់ស្តែង ភ្លើងនេះពុំលែង អោយរៀប
ចំដូចគ្នា ។ ទោះខ្លែងស្ទូនស្ទែងហើយណា ឆាប់ឆក់ថ្មីម្នាក់បានទៅជាអាហារ ។
បរិភោគនឹងច្បារត្រូវរាល់ រឹងកើតភពុករាវ អ្នកផងអោយទ្រព្យស្រឡះ ។ ទោះខ្លែងក្អក
ចូលក្រោមផ្ទះ ឥតជ័យជំនះ រឹងកើតកង្វល់ផងគ្នា ។ នូវកើតជម្ងឺរោគា ពុំនោះសោតណា
នឹងមរណាដល់ខ្លួន ។ អោយរៀបធ្វើ បុណ្យអោយជួន អោយមាំអោយមួន ច្រូតតាម
ក្បួននេះណា ។ ទោះខ្លែងស្រាកទំផ្ទះពុំជា រឹងកើតទោសា អាត្មានឹងក្ស័យពុំលែង ។
នូវបាត់ទ្រព្យធនជាក់ស្តែង អោយអ្នកនោះឯង គិតប្រុងប្រយ័ត្នច្រូត ។ ទោះក្អែកយំ
យប់ជុំគ្នា ស្រុកទេសនោះណា អោយជាកង្វល់មានហ្មង ។ ទោះក្អែកយំថ្ងៃរីងកង

ក្រុមគ្រួសារជីវិត នោះហោងនិរមិត្តមានសឹក ។ ទោះក្អែកកាចក្រៃពន្លឹក ចុះស្រោចទឹក
ពន្លឹកត្រូវអង្គរាត្នា ។ ដូច្នេះចង្រៃមហិមា បើពុំបូជា ព្រាត់ប្រាស់និរាសឯងហោង ។
ទោះក្អែកចូលក្នុងផ្ទះផង ឧត្តាទីសៅហ្មង មានបងនូវប្អូននឹងស្លាប់ ។ ពីថ្ងៃនោះនៃប្រញាប់
បើពុំចេញឆាប់ រណ្តាប់បូជា សូត្របន្ត ។ ទោះនឹងមានទោសទុក្ខធ្ងន់ អោយរកទិស្ថានតំបន់
លំនៅឯទៀតទើបជា ។ ទោះក្អែកនូវមានជាន់គ្នា ប្រាំបីទិវា នឹងខូចនឹងខាតបង់ស្រុក ។
នឹងកើតកង្វល់កល់យុគ ហើយនឹងកើតទុក្ខ ពុំសុខសប្បាយបរិច្ចណ៍ ។ ទោះក្អែកពាំក្អែក
ប្អូនចូល ក្នុងស្រុកពុំយូរ នឹងប្រាសលំនៅទិស្ថាន អោយរងបាត់ស្តង់ពីកំសាន្ត សូត្របន្តអោយ
បាន ធ្វើបុណ្យរម្ងាប់ទើបជា ។ ទោះក្អែកនូវក្រលែងវេកណា ត្រេកសោមនស្សា
ស្គាល់គ្នាក្នុងភូមិក្នុងស្រុក ។ ពីថ្ងៃនោះនៃកើតទុក្ខហើយ នឹងបង់ស្រុក ពុំសុខភ្លើងនេះ
គ្រឹះហា ។ ទោះក្អែកនូវកុកផងគ្នា នឹងមានអ្នកឯណា ប្រាថ្នាអំពីចម្ងាយ ។ ទិសប្រព័ន្ធមិន
ងាយ យកស្រុកអន្តរា អោយរៀបបូជាស្រឡះ ។ ទោះកុកនូវតូបទំផ្លុះ ចឹកគ្នាតតះ
ប្លាស់ផ្ទះអោយរៀបបូជា ។ ធ្វើបុណ្យអោយមានផងណា ចោលផ្ទះទើបជា ម្ចីម្នាយក
ទៅថ្វាយព្រះ ។ ទោះឪឡាចូលភូមិដ៏ស្រឡះ អោយគរងរធ្វើបុណ្យអោយមានបូជា ។
បើពុំដូច្នោះណា នឹងនាំរាត្នា បង់ស្រុកកើត ទុក្ខភ្លើងនេះ ។ ទោះទោមដក់រនាល
នោះជុំគ្នាវា ដោយស្រែសព្វថ្ងៃឯណា ទោះនឹងកើតហេតុកោលា ហាលហើយពុំជា
នោះណាអោយសូត្របន្តជីវៈ ។ ទោះទុកក្អែកទឹកទំផ្លុះអគ្គេយ៍គេហៈ និរតិរម្រិយសឹងកាច។
បស្ចឹមទក្សិណគួរខ្លាច ទិស៤ឯងរាច អោយរៀបមានបូជា ។ ទោះទុកចុះពាសទន្លេណា
ទាំងទូកនាវា ខាងនាវាលំនៅជ្រិះស្រុក ។ មានហេតុច្រវាក់រុកឡុក គ្នាហើយពុំសុខ
ខុសណាង នូវក្សត្រច្បាំងណា ។ ទោះមានមានកូនហើយយណា ពុំស្រឡាញ់គ្នា រត់ចោល

កូនឯងសាត់ព្រាត់ ។ តែប្រាំពីរថ្ងៃរៀងរាល់ បើប្រាំបីប្រាំបី ឬប្រាំបីប្រាំបីប្រាំបី ។ អំពី
លំនៅដេរដាត បើកភ្នែកពេញពាន គោរពភ្នែកលំនៅដេរដាត ។ ទោះបីច្រវាក់ព្រាត់ព្រាត់
ចូលភូមិខ្ពស់ខ្ពស់ ព្រំពេញពេញស្មើស្មើ ។ បកអំពីមិនមែនក្រក់ នោះនឹងមានមុត
ពុំសុខសប្បាយឡើយហោង ។ អោយប្រថាប់គ្រប់ គ្រឿងនោះផង ឬជាច្បង ព្រះគ្រោះ
ហើយប្រកក់ទើបជា ។ ទោះបីច្រវាក់ អស់ហើយណា ក្រាបយូរលង់ជា ខាចខ្លាត
កូនចៅជីវ ។ ទោះបីច្រវាក់ ពុំលុងចុងចិត្ត នូវស្លាប់កូនចៅនៅពេល ។ អោយរៀបចំ
អស់អាទិ បង្គាប់អំបាល ជួនអស់សត្វស្លាប់នោះណា ។ មានញឹកញាប់ពុំជា ចង្រៃបរិហា
អោយរៀបចំ វិងខ្ចី ។ ទោះបីច្រវាក់កូនឯងក្តី ឧត្តាទីរម្រើយ ព្រាត់គ្នាខ្ពស់ខ្ពស់
បង់ស្រុក ។ អោយរៀបចំ ទើបសុខគ្រាន់បើគ្មានមុតហើយ និងស្រណុកវិញណា ។
ទោះបីលក់ទំនុកពុំជា នឹងបង់ទ្រព្យ អោយរៀបចំកុំយូរ ។ ទោះបីទំនុកមិនប្រព្រឹត្ត
ព្រះហឫទ័យ អោយមកធ្វើទោសធ្វើគុណ ។ បើអ្នកឯណាដឹងបុណ្យ អោយរៀបចំសូត្របន្ត
ប្រកក់ប្រជាអោយជ័យ ។ ទោះបីទំនុកនៅអគ្គេយ៍ គេដៀលគេដេរ នឹងកើតជំលោះពេកក្រៃ
។ ព្រួយចិត្តតែងគិតសព្វថ្ងៃ បារម្ភមែន សន្លឹកស្លឹកពុំជា ។ ទោះបីទំនុកនិរតិ នឹងកើត
អប្រិយ ដូចដល់អំបាលអាត្មា ។ ទោះបីទំនុកប្រព្រឹត្ត នឹងកើតទោស អោយរៀបចំ
ទើបបាន ។ ហើយអោយ ប្រព្រឹត្តខ្លួនប្រាណ ធ្វើបុណ្យអោយទាន ប្រគេនផ្ទះនោះ
ទៅឆាប់ ។ ទោះបីទំនុកពាយ័ព្យ ប្រសើរគួរគាប់ អោយរៀបចំបង្គោល ។ គេយកទ្រព្យ
ធនមកដល់ នោះពុំអម្បាល បង្គោលសឹងតែត្រេកអរ ។ ទោះបីទំនុកឧត្តរមង្គលដ៏បរ អរអោយ
តេជះក្សេមក្សាន្ត ។ ទោះបីទំនុកស្លៀកសាន នោះសោតនឹងបាន ខ្ញុំប្រុសខ្ញុំស្រីកែវកង ។
ឯរៀបអោយ រៀបសោតហោង តាមដោយគន្លង អស់សត្វមានស្លាប់ឯងបាន ។

ទោះបីហើរពិស្សសាន ទំក្រោមផ្ទះប្រាណ នូវបានជោគជ័យជំនះ ។ ទោះបីប្រហឹងទុំផ្ទះ
ហើរចេញស្រឡះ នោះកាចអោយរៀបចំ ។ ព្រះរាហ៍ប្រើមកម្នីម្នា បើ ពុំប្រជា
នោះណាមានភ័យពុំជ្រះ ។ ទោះបីចូលខាំក្នុងផ្ទះ អោយប្រជាជំរះ នូវមាន មាសប្រាក់ទ្រព្យផង។
ទោះបីផ្គិតទុំផ្ទះហោង ទិសទីទំនង ដំណើរហើរចូល ទិសឯណា។ ទាំងបួនបីសឹងមានកាចជា
មើលលំនាំវា អោយរៀបចំប្រជាស្មានស្មោះ ។ ទោះបីទំដោយច្បារនោះ ព្រះរាហ៍ចំពោះ ប្រើ
មកធ្វើទោសឯណា ។ អោយរៀបចំប្រដាប់ប្រដា សត្វស្លាបដូចគ្នា ប្រដាប់ដូចគ្នា ។
ទៀនធូបលាជម្ពុ នូវក្រចេះប្រេងប្លែកសំណេះ ចំរាបបង្អែមផ្លែឈើ។ ចង់រងសឹងមានដាក់លើ
តោករងហើយ ធ្វើស្លាធម៌ពិពណ៌ពិសី ។ ប្រដាប់មាសប្រាក់រតន៍បណី សំពត់អាវថ្មី នូវស្បែក
កាសាយបនា ។ ស្រាបពានមែនមានដាក់ផ្កា ប្រដាប់ផងគ្នា នូវលាជម្ពុសាចផង ។
នូវប្រេងព្រះគោលោតហោង ប្រដាប់ដោយគន្លង កន្លងលំនៅខាងជិត ។ ទោះបីទុំផ្ទះឯង
ស្និទ្ធអោយវិះគន់គិត អោយរៀបចំប្រជាសព្វសាយ ។ « ខ្មែរព្រះរាហ៍ ទេវតា អាគន្ធនុ ភុព្វនុ
ស្វាហាយ » ប្រោមព្រួតទុំផ្ទះមិនងាយនូវព្រាត់ខ្ចាត់ខ្ចាយ អន្តរាយខ្លួនឯងកូនចៅ ។ អោយ
រៀបចំប្រដាប់ប្រេងប្លែក ប្រដាប់នេះនៅ ដូចលលក សត្វស្លាបឯណា ។ ទោះសេកផ្អើល
យប់សន្លឹម ព្រាត់ប្រាស់ពីគ្នា អោយរៀប ប្រដាប់សន្លឹមៗ ។ បើពុំប្រជាស្មើ ហើយនឹងអប្រិយ
ចោលភូមិចោលស្រុកជាប្លង់ ។ ទោះពស់ពីសពន់ដីកន្លង ឡើងផ្ទះឥតគ្លងទិសបូព៌ាអគ្នេយ៍មង្គល។
ឡើងមកពេនព័ន្ធ ដកល់សុខសប្បាយអស់ ដល់អោយទាំងសំណាកផង ។ នឹងបានកូនចៅតបស្នង
មាសប្រាក់កែវកង សម្បត្តិសម្បូណ៌ស្និ ។ ចូលទិសទក្សិណនិរតី បស្ចឹមអប្រិយ ឧត្តរនោះ
សោតពុំជា ។ អោយរៀបធ្វើបុណ្យទេសនា ប្រដាប់ប្រដា អោយ រៀបសូត្រមន្តរំដោះ ។
អោយជៀសពីលំនៅនោះ នឹងស្បើយអស់គ្រោះ នឹង សុខសប្បាយសព្វគ្រា ។

ហើយអោយសូត្របន្តបូជា ព្រះឥន្ទ្រចេស្ដា នូវមន្តគាថា ពស់ពាយ « ខ្មែរព្រះឥន្ទ្រ
ស្រីសន្តបបរិវារាយ សព្វព្យញ្ជន្តិស្វាហាយ » ។ ទោះពស់ចូលក្នុងឆ្នាំងបាយ ព្យាធិរាំង
ឡាយ រោគាបៀបបៀនដល់អង្គ ។ អោយរៀបបូជាផ្ចិតផ្ចង់ កុំទុកបង្អង់ អោយជ្រះស្រឡះ
លំហែ ។ ទោះពស់ចូលទិសបូព៌ាអគ្នេយ៍ ព្យាសានឯងឯ សឹងតែប្រសើរថ្លាថ្លៃ ។ ទក្សិណ
និរតីចង្រៃ បស្ចឹមសោតនៃ ឧត្តរទិសបូព៌ាដូចគ្នា ។ ឯទិសពាយ័ព្យសោតណា ពុំសូវកាចជាចន្លោះ
លង្វែកតែឯង ។ អោយរៀបបូជាតាក់តែង ប្រយ័ត្នគិតក្រែង និរមិត្តដូចមាត់
គេថា ។ ទោះថ្នាន់គោមភ្នំក្តីណា ឡើងលើនាវា លេលាលើផ្ទះសព្វថ្ងៃ ។ បូជាព្រះកេតុនោះ
នៃ ស្មៅកខ្មៅប្រពៃ រៀបប្រដាប់ដូចគ្នា ។ នូវមានមាស់ប្រាក់នានា បើដុះហើយណា
អោយទាំងសំណកនោះផង ។ បើត្រូវទិសបូព៌ាឯងហោង អគ្នេយ៍ ទំនង ដំណើរទិសពីរសឹងជា ។
អោយយកទុកដាក់រក្សា ធំរឹងស្រួច អោយរៀបបូជាសាទរ ។ ចូលទិសទក្សិណឧត្តរ ចូលពុំ
ស្មោះសរ និរមិត្តបស្ចឹមសោត ។ ឯទិសពាយ័ព្យ ឯងកាច ពុំជាពុំកាច បូជាដូចគ្នារៀងរាយ
។ « ខ្មែរស្រីសន្តប បរិវាគ្រប់ ព្យញ្ជន្តិ ស្វាហាយ » ពស់ព្រៃ នូវនៃពស់ក្រោយឡើងផ្ទះគប្បាយ
អោយរៀប បូជាឆាប់ៗ សំពត់សរគ្រាលខ្មៅញាប់ អោយរៀបប្រដាប់ដង្ហាយព្រះឥន្ទ្រខ្ចី ។
ចំរាប ផ្លែឈើនូវចំណី រោលប្រាក់ផងក្តី ទៀនធូបភ្នំប្រាលប្រេងម្សៅ ។ ទោះពស់
វាកើតកូនចៅ ក្នុងភូមិលំនៅ ថ្ងៃប្រាំបង់ស្រុកគល់កេរ្តិ៍ ។ ពស់ចូលក្នុងចរម្លូរ
កន្ទេល នឹងកើតចុងចេរ គេនឹងធ្វើទោសកាចក្ដាត់ ។ អោយរៀបបូជាប្រសិទ្ធិ ហើយអោយ
គន់គិត តាមដោយបង្គាប់សព្វសាយ ។ ទោះបីស្រីផងទាំងឡាយ ប្រសូត្រកូន ក្លាយ
ជាពស់ៗឆ្នាំបង់ស្រុក ។ ទោះជាកូនជាភ្នែកអោយទុក្ខ ឆ្នាំពីរបង់ស្រុកបង់ភូមិលំនៅដ្ឋាន ។
ទោះបុរសនោះ សោតបែនមាន កូនចៅពីរប្រាណនោះ ជាត្រមោចវិញហោង ។ ចង្រៃនូវ

កើតសៅហ្មង ឧត្តារទីនេះហោង ថានូវបង់ស្រុក ពុំលែង ។ ទោះលាញ់ខ្មៅចូលស្រុកស្តែង
អោយរិះតាក់តែងប្រាក់មាសនូវសេះ ។ ឯមន្តប្រដាប់នៅនេះ កុំបង្អង់ទុកស្មោះ សឹងរៀប
ប្រដាប់ដូចគ្នា ។ ទោះស្វាចូលស្រុក នោះណា អោយរៀបប្រដាប់ មានស្រូវនូវអង្ករផង ។ ទោះ
ទោចចូលស្រុកឯងហោង បង់ស្រុកតែម្តង ពុំនោះមានភ្លើងនូវឆេះ ។ អោយរៀប
ប្រដាប់សិរិះ តាមដោយក្បួននេះ តាមមនុស្សតាមសត្វស្រឡះ ។ ទោះឆ្អែងឡើងដំបូលផ្ទះ ចិត្ត
នោះមនោមានៈ ម្ចាស់នឹងស្លាប់បង់ស្ថាន ។ អោយរៀបប្រដាប់កុំខាន ទើបនឹងក្សេមក្សាន្ត
ស្មោះលែងទុក្ខភ័យ ។ ទោះពពែនូវឆ្អែងជាន់គ្នា ឆ្នាំ១ពុំជា នោះណានឹងបង់ ស្រុកស្រែ ។
ឧត្តារទីមួយមិញឆ្អែង ពុំត្រូវរដូវខែ ស្តារគ្នាពុំចាំហេមន្ត ។ ទោះក្របីព្រៃចូលតំបន់
ក្នុងស្រុកកាចលន់ សម្រាលកូននៅឯងហោង ។ ឧត្តារទី ដល់ឆ្នាំពីរផង នឹងកើតមានហ្មង
ក្បត់ក្សិណហិនហោចស្រុកស្រែ ។ ទោះចេកចូល មកឯង ក្នុងស្រុករវេ រវល់ចល់កើតកាច
។ ប្រដាប់បាយទឹកនូវលាជ មាសប្រាក់ដ៏សម្ងាត់ រណ្តាប់ប្រដាប់អោយថៃ ។ និរមិត្តសត្វទោចនូវឆ្អែង
ដេញគ្នាឯងនៃ នឹងប្រាស់ វិនាសទីស្ថាន ។ អោយយកដីសេះយាន ខែលដាវគ្រឿងមាន
អោយលាង ក្នុងទឹកហើយណា ។ អោយរៀបប្រដាប់ប្រដាប់ ផ្តល់ឡើងប្រដាប់ សូមតេជះជោគជ័យ។
ទោះឈ្នួសចូលភូមិឯង រួចសឹងកាចពេកក្រៃ បីថ្ងៃពេកក្រៃ បីថ្ងៃនឹងក្តៅស្មោះ ។
នឹងប្រាសពីលំនៅនោះ កើតទុក្ខស្លូតស្មោះ ចំពោះអោយរៀបប្រដាប់ ។ ទោះគោ
សម្រាលកូនណា កើតជាមនុស្សឧត្តារទីពុំជានៃ ។ នឹងមានហេតុភេទទុក្ខភ័យ ខុសណាចៅថៃ
អោយចាំលិលា ។ អោយប្រាំពីរទេវា បើពុំធ្វើណា នូវបង់ខុស ពលនូវខ្លួន ។ បង់ខុសណាងនូវ
ចៅមឿងថៃឆ្នួន ប្រដាប់អោយម្ខាង កុំអោយប្រហែស ឡើយណា ។ ទោះត្រកូតចូល
គ្រឹះហាឡសានណា ប្រពិទសពីរចង្រៃ ។ អោយរៀប ប្រដាប់នោះនៃ មាសប្រាក់នូវចំណី

ស្រាលាជប្រេងក្បៅគន្ធិ ។ នូវស្រូវអង្ករផ្កាភ្លឺ សំពត់ សរដ្ឋីនូវលូរសណ្តែកនោះផង ។
ទោះមនុស្សបាត់ស្រែកោលបោង ឧត្តាទ័រក្បាលជាម្តង នូវក្បយជីវិតវិញណា ។ ធ្វើបុណ្យ
បង្ក្រាបរវិនិច្ឆ័យ អោយទានផងណា សំដោះអស់គ្រោះកាចបាន ។ ទោះផ្សិតដុះក្នុងចង្ក្រាន
នោះសោតនូវមាន សិរីសួស្តីឯងហោង ។ នឹងបានមាសប្រាក់កែវកង រំពឹមិត្រផង សំឡាញ់
សំលូតអោយទ្រព្យ។ អោយរៀបចំជាស្រេចស្រាប់ តាមក្បួនបង្គាប់ មាសប្រាក់សំពត់ច្រាលសរ។
សំពត់ខ្មៅម្សៅប្រេងលូរ នូវស្រូវអង្ករ ផ្កាសរទៀនធូបបួរស្លា ។ ចំណីចំរាបញ្ចាំភ្លា
បង្អែមគ្រប់ណា យកទៅបូជាឆាប់វៃ ។ ទោះបាញ់ឆ្អឹងហើយដុះក្តី នឹងមានរាជភ័យ អោយ
រៀបចំជាអោយទាន ។ សំពត់ស្រូវអង្ករ កាន់ចំណីផងមានមួរស្លា ទៀនធូបភ្លឺច្រាល ។
ទោះអង្ករត្រាំងដុះដាល នឹងកើតសិកសាអកដេញ អោយបែកគ្រប់គ្រា ។ ទោះផ្សិតដុះ
ក្នុងឆ្នាំងបាយណាជឿវោតាជរាស្ត្រាត់កាត់ខ្លាត់ខ្លាញ ។ អោយរិះគិតខ្វល់ខ្វាយ បូជាសព្វសាយ
អោយចេលឆ្នាំងបាយនោះចេញ ។ កោះដង្កូវដុះ លើខ្លួនមិញអោយ រំដោះគ្រោះចេញ
ស្រូវពេញកញ្ជើៗណា ។ អោយរៀបចំប្រដាប់បូជា បានបីទេវា អាត្មាភរិយាសួស្តី ។ ទោះឃើញ
ក្នុងផ្ទះ ក្នុងផ្ទះក្តី បូជាផ្កាភ្លឺមាសប្រាក់ នឹងកាន់រាភរិយា ។ ទោះដីដុះក្រោមផ្ទះពេញ អោយ
បូជាចេញស្រឡះ នឹងមានលាភក្រៃ ។ កោះត្បាល់ដើរឯងយប់ លែងលំនៅនៃ អោយរៀប
បូជាឯងឯង ។ ទឹកឃ្មុំនូវទឹកទន្លេ ទឹកដូងកាក់ពែ យកព្រហ្មចារីអង្គុយឯង ។ នូវស្រូវ
មួយផ្នែកតាក់តែង ព្រួតពែចែង សំពត់សរក្រហម ។ បើពុំបូជាអោយព្រម រៀបចំ
អោយល្អម ម្ចាស់ផ្ទះនឹងស្លាប់ពុំខាន ។ កោះឆ្នាំដើរពីក្រាន ម្ចាស់ឆ្នាំនឹងមាន
ទុក្ខអោយ ហិនហោចព្រឡា ។ អោយរៀបប្រដាប់បូជា ដូចត្បាល់នោះណា នឹងបាន
ប្រកបសាន្តសុខ ។ ទោះអទេះដើរឯងក្នុងស្រុក ថ្ងៃៗសុខកើតទុក្ខ ចោលស្រុកទីស្ថាន

ស្រុកទីស្ថាន ។ អោយរៀបចំជាទើបបាន សូត្រមន្តកំសាន្ត ប្រគេនរទេះចេញទៅ ។
ទោះស្រមោចសង្ហារឡើងនៅ ចោមផ្ទះចៅរោ ប្រសេចប្រសាចសោភ័ណ ។ ក្រែងខុនណាង
នូវរាស្ត្រប្រជា ស្រដីផងគ្នា ពុំត្រាពុំស្តាប់ពាក្យគ្នាឡើយ ។ នូវលំអៀងពុំទៀង ប្រដើយ
កាចពេកណាចស់ហើយ ថ្ងៃប្រាំនូវបង់ស្រុកពិត ។ ដូច្នេះយល់ ទុច្ចរិត ខុនណាងព្រួយចិត្ត
ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យកងល់ ។ អស់រាស្ត្រប្រជាអំពល់ នាងដីជេរខ្វល់របស់ពុំស្រុកឡើយ ទោះទួកលើ
បង្គងជាស្រែកហើររោ ហើយ លូនលឿនពីបង្គងចេញ នឹងស្លាប់ខ្លួនក្នុងចេរិញ ។
នឹងកើតទុក្ខចិត្ត អោយរៀបចំជារំដោះ ។ អោយសូត្រមន្តមន្តរំដោះគ្រោះហើយ
អោយចំពោះ ប្រគេនទួកនោះទៅឆាប់ ។ បើឈប់យូរទៅពុំស្តាប់ ប្រាំពីរថ្ងៃពុំគាប់
កុំអោយប្រហែលអោយក្រែង ។ ទោះដឹងបែកភ្នែកដៃឯង ប្លាតាក់តែង ដីសេះ
អោយទ្រព្យផង ។ ទោះដូងជ្រុះទាំងឆ្ងាយហោង បង់ខ្លួនជាម្តង ។ អោយផ្ទុះប្លាតាក់អោយគ្រប់ ។
អោយប្រដាប់បាយទឹកអោយសព្វ ទៀនផ្កាទឹកអប់ សូត្រមន្ត អោយទានចម្លែក ។ ទោះដូង
ដុះច្រូងជាមែក ជាពីរចុងព្រែក នូវបង់ក្នុងចៅផៅពណ៌ ។ ទោះអំពៅខ្មៅផ្កា សោតនូវប្រាសជា
ម្តងអំពីលំនៅទីស្ថាន ។ ទោះដំបូកទិស ប្លាតាក់បាន គោក្របីយាន ដីសេះសោតរក្សា ។
ទោះដំបូករក្សាទិសា ភ្លើងឆេះពុំជា ជួយគ្នាប្រដាប់អោយគ្រប់ ។ អោយរៀបចំសាយសព្វ
ស្រេចហើយផ្គត់ផ្គង់រំលាយដំបូកចេញជា ។ ទោះដំបូកនៅទិសទិសណានៅបង់ទ្រព្យប្លាតាក់រំលាយ
ចេញខ្លី ។ ទោះដំបូកនៅទិសនិរតី អោយទោសឯងក្តី ហើយអោយរំលាយចេញណា ។ ទោះ
ដំបូកនៅទិសបទ្ទិមា អោយផ្គត់រក្សា ប្លាតាក់ស្រែវអង្គារ ។ អោយគុណលើសលន់ក្តាត់
ណា នឹងមានបរិវារ បរិពារខ្ញុំប្រុសខ្ញុំស្រី ។ រទេះនូវសេះដី នឹងមានស្នូស្តី មានទ្រព្យ
ធនច្រើនគួរគាប់ ។ ទោះដំបូកនៅទិសពាយ័ព្យ នោះនឹងគួរគាប់ បានខ្ញុំអាយាត់វេរ ។

ទោះដំបូកនៅទិសឧត្តរ កង្កែបដំបូក ឆ្លុះបានមាសប្រាក់កែវកង ។ ឬជាផ្កាភ្លឺលាជផង បើកក្បុរ
សោតហោង ទៀនធ្លុះប្រេងម្សៅអោយបាន ។ ទោះដំបូកនៅទិសឦសាន នោះសោតនឹងពារ
ទ្រព្យធនពេកពន់បរិហា ។ អោយរៀបប្រដាប់ឬជា គ្រឿងគន្ធមាហា ផ្កាភ្លឺទៀនធ្លុះ
លាជផង ។ បើពុំដូច្នេះឡើយហោង ដំបូកខឹងផង អារក្ខនូវធ្វើទោសា ។ អោយស្លាប់បាត់
បង់ជន្មា បង់ទាំងទ្រព្យា បង់ភូមិលំនៅស្រឡះ ។ ទោះដំបូកនោះដុះក្រោបផ្ទះ មានជ័យជំនះ
អ្នកផងអោយ ទ្រព្យត្រៀមត្រា ។ ទោះបីក្នុងខ្លោះក្រានណា ប្រេះបែកចេញជាពីរបីជំពូក
ពុំគាប់ ។ អោយរៀបឬជាដោយសណ្តាប់ តំរាស់ស្រេចស្រាប់ ដំរីនូវសេះរោជនា ។
បើពុំធ្វើដូច្នេះណា នឹងកើតទោសា កាត់កង់ប្រព្រឹត្តនូវកូនចៅ ។ ចោលស្រុកទីស្ថានលំនៅ
អោយកើតទុក្ខក្តៅ ព្រាត់ព្រាសវិវាទពុំក្បាល ។ ទោះស្រា ពុះក្នុងដបដាន នឹងផឹកពុំបាន
អោយរៀបឬជាមាសប្រាក់ ។ តំរាស់ស្រេចស្រាប់ ស្រូវអង្ករដាក់ កន្លែងសណ្តែកនូវល្អ ។
បើពុំឬជាទល់មុខ នឹងកើតទោសាអរហេ ដល់ខ្លួនដល់ស្រុកបង់ទ្រព្យ ។ ទោះខឹងចូលស្រុកគួរគាប់
អោយរៀបប្រដាប់ស្នេហ៍ក ឈរលើកក្រកក់ណា ។ ទោះត្រកូតឡើងផ្ទះសឹងជា អោយ
រៀបថ្មីថ្មា ឬជា មាសប្រាក់គ្រប់ហោង ។ នឹងកើតស្លូត្តីដឹកនឹង នូវមួយស្រូវផង ពេញ
តឹកពេញឃ្លាំងឯណា ។ ទោះអណ្តើកត្រូវភូមិពុំជា អោយយកអស់គ្នា ថ្មីថ្មាឬជាក្នុងស្រុក ។
បើពុំឬជានូវកើតទុក្ខ នោះនឹងចោលស្រុក ព្រាកដពុំលែងឡើយហោង ។ ទោះ កណ្តៀវ
នៅសសរផង កើតទុក្ខសៅហ្មង អោយរៀបឬជាឯង ។ ទោះកណ្តៀវ នៅទិសអគ្នេយ៍ផ្ទៃ
មកណ្តាលទេប្រមេកណ្តាលកាចក្រៃ ។ នៅសសរកណ្តាលចង្រៃ នឹងកើតទុក្ខភ័យ រំពល់នូវ
ទ្រព្យពេកពន់ ។ ទោះកណ្តៀវនៅសសរ ទក្សិណកាចក្រៃលើសលន់ នឹងមានរាជភ័យ
ដិតដល់ ។ អោយទានចាំសិលសោតសល់ ហើយអោយខ្លាយខ្វល់ និមន្តសូត្រមន្តផងខ្លី ។

ពោះកណ្តៀវនៅសសរនិរតិ នឹងកើតអប្រិយ៍ គេនឹងធ្វើទោសឥតផ្ទឹម ។ ទោះកណ្តៀវនៅ
វិសេសស្ទើរ ជាកាចសន្សឹម ឬជាសន្សំងងក ។ ស្រូវអង្ករនូវលូរសណ្តែក លាជផ្ការនេក
ប្រេងម្សៅទៀនឆ្នបគួរគាប់ ។ ទោះកណ្តៀវនៅសសរពាយ័ព្យ គេនូវអោយទ្រព្យ
សម្រាប់ប្រសើរបរ ។ ទោះកណ្តៀវនៅសសរឧត្តរ មានលាជរំណរ កុំបីសន្លឹកនឹងបាន ។
ទោះកណ្តៀវនៅទិសឦសាន នោះសោតនឹងមាន សាច់ញាតិបងប្អូនសំណាក់ ។ ឧត្តរាទី១២
ជៀងជាក់ ព្រះឥន្ទ្រាធិបតី ព្រះកេតុទេវតាសំដៅ ។ ប្រើអ្នកអោយដឹងខុសត្រូវ អោយអ្នកផងក្នុង
រៀបចំទទួលបូជា ។ ទៀនឆ្នបគន្ធមាលាគ្រឿងបាយ គ្រឿងបាយគ្រឿងស្លា ផ្កាស្លាពីរពណ៌
អតិរេក ។ សំពត់សរខ្មៅច្រាលពេក នូវលូរសណ្តែក ម្សៅប្រេងលាជសឹងព្រមគ្នា ។
បង្អែមសោតថែមញ៉ាំភ្លា ទឹកអប់ផងណា សំពត់អង្កាញ់ឆ្វេងស្តាំ ។ មាសប្រាក់ ដាក់ពាន
ប្រចាំ កន្លែងមួយនាំ តែទៅដោយទិសសម្គាល់ ។ អោយសូត្របាន មួយដងថ្វាយ១៧គ្រប់
គ្រឿងទាំងឡាយ ថ្វាយទៅព្រះឥន្ទ្រទេវតា ។ រំដោះទុក្ខ ទោសភ័យា សែនព្រេនបូជា
រម្ងាប់និរមិត្តកាចក្រៃ ។ អំពិលអំពែកនោះនៃ ចូលផ្ទះសព្វថ្ងៃ មានលាភអោយបូជា ។
ទើបបានដូចចិត្តចិន្តាបើពុំបូជា ឡើយលុះអំពើសៅហ្មង ។ ស្រេចចប់គ្រាន់គ្រប់ហើយ
ហោង តាមតម្រាផងសឹកលើកជាល្បើកតទុក ។ អោយបានក្តើកបទៅមុខ ជាច្បាប់ក្បួនទុក
អ្នកផងដឹងឧត្តរាទីទាំងឡាយ ។ សូមជ័យព្រះឥសូរ ព្រះនារាយណ៍ឥន្ទ្រ ព្រហ្មសម្គាល់
ចំរើនអាយុយិនហោង ។ ហើយអោយមហាជនផង បានស្តាប់ហើយយោង អោយស្មើយ
ជម្ងឺទុក្ខភ័យ ។ អោយស្មើយអស់ទាំងចង្រៃ គ្រោះកាចនោះនៃ នូវសូមស្រាកស្រាន្ត
រោគា ។ ទោះផ្ទះទ្រោមទ្រុឌក្តីណា សូមអស់ទេវតា មកជួយដប្រុងជ្រោមជ្រែង ។
ទោះភ្លើងឆេះចង្ក្រានស្តែង សូមជួយតាក់តែង បន្ទាត់បំបាត់ចង្រៃ ។ ទោះកុកឃ្មុំពពស់នោះ

នៃពង្រួលពស់ព្រៃ នូវសត្វអណ្តើកពិរច្ឆារ ។ រដ្ឋបាលទឹកមិស្ថាន អ្នកផងមែនបានបន្តស្យូ
នា លោកីយ៍នេះណា ។ កម្រងកន្លែងនេះផ្លែសោតជា បន្ទាបអស់អាថ៌ នូវពីសកម្មអប្រិយ ។
អោយបន្តស្យូនាផងការព្រឹទ្ធិ ដូចគេជះអំពីព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ព្រះសង្ឃផង ។ កុំអោយកើត
ក្តៅក្រហាយកម្រង ត្រជាក់ជាប្តង ដូចទឹកអម្បត្តិស័យ ។ ព្រះព្រហ្មឥសូរនោះនៃ សឹងអោយ
ពរជ័យ រក្សាសត្វព្រៃក្រោយ ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

របស់ដែលជាឧត្តារទីដែលពេលហើយមកនេះ ក៏ពិស្តារសមគួរហើយតែងនៅមិនទាន់
អស់ជើងនៅឡើយ នៅមានហេតុរបស់សត្វយ៉ាងដទៃទៀត ដែលទោសបណ្តាលអោយកើត
មានឡើងហើយ ក៏រាប់ជាឧត្តារទីដូចគ្នានោះក៏មានអ្នកនឹងប្តូរជាតិឬជាទៅតាមប្រភេទសត្វ
ស្លាប ឬ សត្វចតុប្បាទជាដើម ។

ន័យ១ទៀត សូម្បីពួកឧត្តារទីដែលពេលចេញមកហើយទាំងប៉ុន្មាននោះប្រការខ្លះ
នៅមានសេចក្តីល្អិតពិស្តារចេញទៅទៀត គួរនឹងអធិប្បាយទុក ដើម្បីអោយអ្នកដែលបាន
ប្រទះហេតុនោះនឹងបានចាត់ការប្តូរជាត្រូវតាមរបៀបវារៈវិបាកណាដូចមានតទៅនេះ -

ជំពូកសត្វពិស គឺឃ្មុំ ឪម៉ាល់ពស់ ជាដើមបើចូលមកហើយវាដេញទឹកដេញ ខាំកុំអោយ
នៅក្នុងផ្ទះនោះឡើយអោយប្តូរជាប្រកក់ហើយអោយចុះចេញចោលផ្ទះចោលភូមិនោះ ។

ឯឃ្មុំសោតបើវាមកទំបែកគ្នា ឯណោះខ្លះឯណោះខ្លះសឹងពុំជាឡើយអោយរៀបប្តូរជា
ប្រកក់ហើយអោយចុះចេញវិបាកភូមិនោះ តែបើនឹងរើយកផ្ទះនោះទៅសង់នៅទីដ៏ទៃបាន ។
បើវាមកចូលគ្នាមកទំនៅទិសណាក្តីសឹងជាហោងអោយរៀបប្តូរជាដូចក្នុងក្បួន ។ បើឆ្កែមកកូន
លើផ្ទះកុំអោយរៀបធ្វើរានទេវតាឡើយអោយរកលើចន្ទល់បាន១០០មកទល់ ក្រោមកន្លែង
ដែលឆ្កែកូននោះ អោយរៀបប្តូរជាដូចពោលក្នុងក្បួននឹងស្បើយឧត្តារទីចង្រៃឧបទ្រូតទាំងនោះ
ហើយនឹងត្រឡប់កើតលាភសក្ការៈវិបាកខុសណាងហោង។ បើឆ្កែស្តារគ្នាលើផ្ទះក្តីលើទួកលើសំពៅ
ក្តីអោយ រៀបប្តូរជាដូចក្នុងក្បួន នឹង បានទ្រព្យចូលពុំលែងឡើង ។ បើឃើញឆ្កែវាមកកូនលើ
ផ្ទះក្តីវាពុំកូនមកឡើងលើផ្ទះក្តី បានបណ្តេញបរវាហើយពុំឈ្នះវាឡើងមកបានអោយរៀបប្តូរជា

ប្រកក់ខ្លួនរួចហើយអោយចុះចោលទាំងផ្ទះទាំងភូមិ។ បើឆ្កែមកកូនក្តីពាំកូនមកក្តី ឬស្អាតស្អាតហើយ
 លើទូកលើសំពៅក្តីតែម្ចាស់ផ្ទះម្ចាស់ទូក - សំពៅពុំបានឃើញវាទេលោកថា ជាបច្ច័យពុំសូវអាច
 ទេអោយរៀបចំជាប្រកក់ប៉ុណ្ណោះ ក៏បានហើយ ។ បើវាចូលមកអំពីទិសដែលពុំជាហើយវាចេញ
 ទៅខាងទិសដែលជានេះក៏ជាបច្ច័យដែរ ។ បើវាចូលមកអំពីទិសពុំជាហើយចេញទៅខាង
 ទិសពុំជានោះលោកអោយរៀបចំជាប្រកក់ដូចក្នុងក្បួននេះនៅបានហោង ។ បើវាចូលមកអំពី
 ទិសជាហើយចេញតាមទិសជានោះជាឧត្តមប្រសើរពេកហោង ។

បើចេកលេចបណ្ណាលក្តីត្រឡប់ក្តីអំពីកណ្តាលដើម ពុំជានឹងកើតឈឺថ្គាត់ដល់អ្នកម្ចាស់
 ចេកបើលេចបណ្ណាល១-២-៣រហូតដល់១០០ក្តី នឹងពុំជាឡើយព្រាយមកបង្កើតជាឧត្យាទ័រនៅ
 ក្នុងស្រុកនោះនោះនឹងកើតជាជម្ងឺរំលោភរំលងជាដើម នឹង បង្កើតជាខ្លោចព្រាយចាំជាន់ប្រុសស្រី
 ទំនាយផ្ទៃក្រោមនឹងពុំសុខសប្បាយឯម្ចាស់ចេក នឹងកើតរំលងច្រើន កុំអោយប្រហែសឡើយ
 បើឃើញឧត្យាទ័រកាណែងហើយ អោយធ្វើរានពីរថ្នាក់នៅក្រោមដើមចេកនោះហើយធ្វើពិធី
 ចែងផ្លូវតម្កើងព្រាម៧កន្លែង២០ ចំអាប១ស្លក បង្អែម១ស្លក ពែរាយ៨ ច្រមុះដោយ
 ដុំរានគ្រប់ ទិសរាំង៨ ធ្វើកំណល់ស្លាដម៤ ស្លាប្លូរ៨២៧ ស្លាត្រួយ៤ ទៀន៤ សំពត់សរ១ផ្ទុត
 ហើយធ្វើឆ័ត្ររំលោភជាភ្លឺហើយ នឹងមានសំពត់លឿងបញ្ចូលណ៍ប្រេងម្សៅ រួចហើយរក
 អាចារ្យមកបូជាប្រកក់ហោងឧត្យាទ័រនោះហោងលេងភ្លេងត្បូងតន្ត្រីយកសាន្ត ឧត្យាទ័រនោះនឹង
 រលាយទៅហោងនឹងកើតសិរីសួស្តីហើយនឹងកើតមានប្រាក់វិញហោង។ បើបូជាហើយនឹងយក
 ចេញពីទីនោះបាន ។

ឯនឹងបូជាដំបូងក្តី កណ្តៀវក្តី ហើយនឹងរំលាយចេញនោះអោយធ្វើពិធីផ្លូវត កន្លែង១៥
 ដាក់ បង្អែម ចេក អំពៅ លាជ ហើយបូជាប្រកក់ជូនទៅទិសបូព៌ ហើយរំលាយចេញបាន ។

១. បៀវត្សកណ្តាលរដ្ឋបាលក្រុង ក្រុងក្រោមជង្គុកស្រូវក្តី លើនរាបលើក្តារក្តី អោយគង់
នៅពេលព្រឹកៗឆ្នាំ ៧ខែ យ៉ាងក្រៃ យ៉ាងពេក រំលងអំពីនោះទៅនឹងត្រមប់អោយទោស
វិញ កាលទើបនឹងកើតឡើងអោយយកប្រេងម្សៅទៅលាបរក្សាបូជាទៅហោង ។ កាលនឹង
បូជាអោយធ្វើរានពីរថ្នាក់គឺថ្នាក់ ត្រីបដិមទ្រូង ១ថ្នាក់ទៀត ត្រីមភ្នែក ហើយចំណាប់១ស្លក
បង្អែម១ស្លក ទង់៤ឆ័ត្រ ៤ប្រេងម្សៅខ្ពស់ ខ្លឹមសំពត់គ្រប់ពណ៌ បាយសរបាយក្រហម ស្រូវ
អង្ករ ។ ឯថ្នាក់ក្រោមមានតែរូត៩ ពេច្រមុះជ្រូក២ ទង់ឆ័ត្រដាក់លើរានពេចែងកន្លែង៩ ដាក់
ចំណាប់ពេច្រមុះជ្រូក កន្លែង៤ ដាក់បង្អែមកន្លែង១០ទៀត ដាក់ចំណីអោយកប់ក្រោមជើង
ដណ្តើរ១កណ្តាលភូមិ១សល់ក្រៅអំពីនេះ អោយកប់ទិសទាំង៨ពេរ១៨ ច្រមុះ អោយដោត
ទាំង៨ទិសជុំរាននូវស្លាជម សំពត់១ផ្នត់ ស្រូវ១កញ្ជី រៀបប្រក់ប្រសិទ្ធិបូជាលេងភ្លេងត្បូង
តន្ត្រីយីនឹងត្រឡប់កើតជាសិរីសួស្តីវិញហោង ។

សេចក្តីឧត្តាទ័រទាំងឡាយ តាមដែលពោលមកខាងលើនេះលោកថា ទេវតាវរង្គតិព្រះ
ឥន្ទ្រ១ ព្រះភ្លើង១ ព្រះយម១ ព្រះនារាយណ៍១ ព្រះភិរុណ១ ព្រះពាយ១ ព្រះសោម១ ព្រះព័ន្ធ
ស្រពណ៍១ជាអ្នកបណ្តាលអោយកើតឡើងជាឧត្តាទ័រផ្សេងៗគ្នា មកអោយមនុស្សរួមដែល
ទទួលសេចក្តីឧបទ្រពអន្តរាយនោះ ឃើញជាក់ស្តែងដោយខ្លួនឯង ។ ក៏ក្នុងឧត្តាទ័រអំបាលនោះ
ឧត្តាទ័រណាជារបស់ទេវតាណាបណ្តាលអោយកើតឡើងរឿងនេះ មានក្បួនព្រែកប្រភេទទុកដែរ
តែឃើញហាក់ដូចជាមិនល្អិតសព្វគ្រប់តាមក្នុងក្បួនឧត្តាទ័រនោះទេជួនកាលក្នុងក្បួនឧត្តាទ័រដែល
ពោលមក ហើយខាងលើនេះគ្មានឈ្មោះឧត្តាទ័រវិបេសនោះ ស្រាប់តែមកមានក្នុងវិបេសព្រែកប្រ
ភេទនេះក៏មានដែរដូចមានតទៅនេះ -

«១» ឧក្សាធុព្រះឥន្ទ

រន្ទៈពាញ់ផ្ទះ-ភូមិ-ក្លោងទ្វារ-រោងសេះ-រោងដំរី-ដើមឈើ ដែលទេពរក្ខតនៅ-ឥន្ទ្រវរុណ
ផ្នែកចម្លែក - ស្តេចធ្លាក់ពីព្រះទេវតាសេះពីដំរី-សត្វព្រៃចូលស្រុក-គោញី ញាក់គោឈ្មោល-
ដងវែកបាក់នៅដៃ។ល។ជាឧក្សាធុព្រះឥន្ទ ។

«២» ឧក្សាធុព្រះភ្លើង

ផែនដីប្រេះកណ្តាលស្រុកស្រុតកណ្តាលនគរខែលំពែងព្រះខ័នបាក់ឬនៃបដិដោយឥត
មានហេតុដ៏សមគួរ មានទង្គិចគ្នាឯងដល់ទៅនៃបដិកណ្តុរមិនខ្លាច បនុស្សចេញមករត់ ច្រវាត់
ពេញទាំងផ្ទះ ចេកចេញត្រួយ ឬ ត្រួយកណ្តាលដើមឬ មានត្រួយមានត្រួយច្រើនខុសប្រក្រ
តិរស្មីព្រះចន្ទត្រឡប់ជាក្តៅស្ករស្កាប់ គឺម្តងរដូវត្រឡប់ជាភ្លៀងផ្កា ជោរជន់ភ្លើងក្នុងចង្ក្រាន
គ្មានហើយបណ្តាលនេះឡើងឯងក្នុងផ្ទះគ្មានភ្លើង តែមើលពីក្រៅឃើញជាភ្លើងភ្លើងវេលាយប់
ដេកមិនលក់ អោយរសាបរសល់ហែកដូចជាមានស្រមោច ស្រមើល ឬ ឆ្ងល់ធ្លាក់ពាសទាំងខ្លួន
សេចក្តីដែលអោយនឿយណាយមិនចង់នៅក្នុងផ្ទះ ។ល។

«៣» ឧក្សាធុព្រះយម

គោក្របីគាបកំពុងទីបរទេះឬកំពុងព្យួរស្រែសេះជាដើមកូនមកមានក្បាលពីរបួក៏អវៈយវៈ
ឯទៀតមានខុសប្រក្រតិខ្មោចចោលផ្ទះបានទាំងពួកមាត់ស្រែកហើយសើចផងស្រមោចឬស្រមើល
កើតក្នុងផ្ទះច្រើនពេកសត្វខ្លាំងស្រាករលកខ្មោចមានព្រៃ ឈ្នួស ពស់ ឯណាមួយមូលផ្ទះចូលភូមិ
។ល។

«៤» ឧក្សាធួព្វះនារាយណ៍

គង់-ស្ដេច-រតាំង-ជួង-ស័ង្ក ឯណានិមួយឥតមានគេវាយស្រាប់តែឮឡើងឯងក្នុងខែមួយ
កាន់រាំងស្ងួតរិយគ្រោះ ទាំងចន្ទីគ្រោះទឹកជន់បកអោយឃើញជាពណ៌ក្រហម ដូចជាឈាម គ្រឿង
សាស្ត្រារុក្ខប្រកាប់ប្រចាក់គ្នាឯងត្បាល់រង្រៃវាយគ្នាឯងដំបូកដុះនៅផ្ទះព្រះរាទិត្យបាំងឆ័ត្រមាន
សប្បុរដូចផ្សែងភ្លើង លោកសង្ឃសាងសាស្ត្រារុក្ខគ្រឿងចំបាំងទុកដាក់នៅក្នុងកុដិ ។ល។

«៥» ឧក្សាធួព្វះភិរុណ«ភ្លៀង»

ផ្លែឈើដែលធ្លាប់ផ្ដែប ត្រឡប់ជាផ្លូវ ភ្លៀងធ្លាក់ជោរជន់ ក្នុងអង្គរដូវកាល
មេឃងងឹតរួមរាប់ក្នុងអង្គ រដូវកាលបនុស្សកើតកូនជាសត្វផ្សេង ៗ សត្វចិញ្ចឹមកើត
កូនជាបនុស្សគឺដង្កូវចូលចង្រ្កាន ។ល។

«៦» ឧក្សាធួព្វះពាយ«ខ្យល់»

ខ្យល់ព្យុះខ្លាំងដល់ទៅបាក់ផ្ទះសំបែងនូវព្រៃព្រឹក្សា សត្វប្រឹកបក្សីផ្ដើមនោ ឡោរត់ទី
ជ្រកកោនពន្លឺពពានលើគ្នា ឬ ក៏ឃើញប្រាកដជាបនុស្សរូបសត្វដ៏រាជសីហ៍-ខ្លា-សេះ
-គ្រុឌ-ក្អែកជាដើមនៅលើផ្ទៃមេឃ ។ល។

«៧» ឧក្សាធុពះសោម

មីកប្លូមីកអំពៅដែលដាក់ក្នុងដបក្នុងឱទិនជាដើម ពុះដូចជាដាំដោយភ្លើងផ្លែឈើឈ្មោះ
នេះត្រឡប់ប្រែក្លាយជាផ្លែដទៃ ឆ្កែឡើងកូនលើផ្ទះ - លើទួក - លើសំពៅ ដែលបនុស្សនៅ
ឬឆ្កែឡើងដំបូលផ្ទះឮសម្លេងខ្លោច និយាយក្នុងព្រែកឈ្លៀវឡើងតម្ក្រានភ្លើង ជាដើមផ្សិតដុះ
នៅចម្រ្កានឬនៅឆ្នាំង ។ល។

«៨» ឧក្សាធុពះព័ន្ធសពណ៌

សំពត់ពិន្ទុរលើកប្តូរកាត់ពីកាកប្តូរកាត់សំពត់ ពិន្ទុរលើនឹងមានភ្លើងនេះស្រាប់
តែមានភ្លើងនេះដូង-ប្តូរជា ដើមត្រឡប់ជាគ្មានប្រេងស្រូវត្រឡប់ជាគ្មាន គ្រាប់ប្រាក់ចាស់ទុក
នៅក្នុងផ្ទះសុខៗត្រឡប់ទៅជាមេរោគរាត់រាយនៅទីដទៃរលើកចូលផ្ទះ ឆ្មាចូលកូន លើដំ
ណែកអ្នកម្ចាស់ផ្ទះក្នុងអណ្តូងក្រពើផុសឡើង អង្ករដុះសសរចេញជាហូរឈូកដុះក្រោបផ្ទះ
បែបលបកងាប់ក្រោមផ្ទះឆ្នាំងប្រព្យ ក្តៅរាបរួងដល់ទៅបាក់បែកផ្ទុះឆ្ងាយ ។ល។

ពាក្យសូត្របូជាទេវកា

ការឧត្តាហររំលោភនោះយ៉ាងណាមួយកើតឡើង បុគ្គលត្រូវការនឹងប្តូរជាទេវតាដែល
ជាអ្នកកេរដោយឧត្តាហររំលោភនោះអោយកើតឡើង ដើម្បីរំលាប់គ្រោះកាចនោះចេញអោយ
ប្រែក្លាយកើតមានតែសេចក្តីសុខសម្រាន្តវិញសោតត្រូវរៀបចំស្រៀងប្រដាប់សម្រាប់បូជាតាមក្នុង
តម្រា ហើយគប្បីសូត្របូជាភាសារបស់ខ្លួនឬក៏ នឹងសូត្របូជាទាំងភាសារបស់ខ្លួន នឹងភាសា
បាលីផងក៏បាន។ ក៏រៀបសូត្របូជាជា ភាសាបាលីនោះដូចមានតទៅនេះ ៖

ពាក្យបូជាព្រះអាទិត្យ

ខ្មែរច្បងទិសឥន្ទ្រទេវតា សហគណបរិវា រាវាគច្ឆន្ត បរិភុញ្ញន្តស្វាហ ។
ខ្មែរសព្វទុក្ខ សព្វលោក សព្វរោគ សព្វឧត្តាហរវិនាសសាយ សព្វសត្រូហិមបុច្ឆតិ ។
ខ្មែរឥន្ទ្រទេវតា សទារក្ខន្ត ស្វាហាយ ។

ពាក្យបូជាព្រះភ្លើង

ខ្មែរអាកនេយ្យទនសរគ្គនិទេវតា សហគណបរិវា រាវាគច្ឆន្តបរិភុញ្ញន្ត ស្វាហ ។
ខ្មែរសព្វទុក្ខសព្វលោកសព្វរោគ សព្វឧត្តាហរវិនាយសព្វសត្រូហិមបុច្ឆតិ។
ខ្មែររគ្គនិទេវតា សទារក្ខន្តស្វាហាយ ។

ពាក្យបូជាព្រះយម

ខ្មែរទក្ខិណទិសយមទេវតា សហគណបរិវា រាវាគច្ឆន្តបរិភុញ្ញន្ត ស្វាហ ។

ខ្រុមសព្វទុក្ខសព្វសោកសព្វរោគ សព្វឧត្តាទរីរិនាសាយសព្វសត្រូហិបមុច្ចតិ ។

ខ្រុមយបទេវតា សទារក្ខន្ត ស្វាហាយ។

ពាក្យបូជារូបនារាយណ៍

ខ្រុមហរិទិស នារាយណ៍ទេវតា សហគណបរិវាវា អាគច្ឆន្ត បរិភូត្យន្ត ស្វាហ ។

ខ្រុមសព្វទុក្ខ សព្វសោកសព្វរោគ សព្វឧត្តាទរីរិនា សាយសព្វសត្រូ ហិបមុច្ចតិ ។

ខ្រុមនារាយណ៍ទេវតា សទារក្ខន្ត ស្វាហាយ ។

ពាក្យបូជារូបភិរុណ

ខ្រុមបច្ឆិមទិសវរុណទេវតា សហគណបរិវាវា គច្ឆន្តបរិញ្ញន្តស្វាហ ។

ខ្រុមសព្វទុក្ខសព្វសោក សព្វរោគ សព្វឧត្តាទរីរិនា សាយសព្វសត្រូ ហិបមុច្ចតិ ។

ខ្រុមវរុណទេវតា សទារក្ខន្ត ស្វាហាយ ។

ពាក្យបូជារូបពោធិ

ខ្រុមពោធិទិសវរោទេវតា សហគណបរិវាវា អាគច្ឆន្ត បរិភូត្យន្តស្វាហ ។

ខ្រុមសព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគសព្វឧត្តាទវិនាសាយ សព្វសត្រូវ ហិបមុច្ចតិ ។
ខ្រុមវាយោទេវតា សទារក្ខន្ធ ស្វាហាយ ។

មន្តសម្រាប់បូជាព្រះសោម

ខ្រុមឧត្តរទិសសោមទេវតា សហគណបរិវារា រាគច្ឆន្ទ បរិភុញ្ញន្ទ ស្វាហ ។
ខ្រុមសព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វឧត្តាទវិនាសាយ សព្វសត្រូវ ហិបមុច្ចតិ ។
ខ្រុមសោមទេវតា សទារក្ខន្ធ ស្វាហាយ ។

មន្តសម្រាប់បូជាព្រះព័រសពណ៌

ខ្រុមឡើងសានទិសវេស្សវណ្ណទេវតា សហគណបរិវារា រាគច្ឆន្ទ បរិភុញ្ញន្ទ ស្វាហ ។
ខ្រុមសព្វទុក្ខ សព្វសោក សព្វរោគ សព្វឧត្តាទវិនាសាយ សព្វសត្រូវ ហិបមុច្ចតិ ។
ខ្រុមសោមទេវតា វេស្សវណ្ណទេវតា សទារក្ខន្ធ ស្វាហាយ ។

ព្រះរាជពិធីច្រក់ព្រះនង្គ័លភ្នំខែពិសាខ

ទំនៀមច្រក់ព្រះនង្គ័លនេះ ជាអាជ្ញាប្រវេណីរបស់ព្រះមហាក្សត្រ តាំងពីបុរាណកាលមក មិនមែនជាទំនៀមរបស់ព្រាហ្មណ៍តែមិនមែនជារបបចិញ្ចឹមរបស់ក្សត្រដោយត្រង់តែម្តងទេគ្រាន់តែក្សត្រនោះទ្រង់ដំណែងជាម្ចាស់ស្រែទូទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ សម្រាប់ចែកចាយទីដីអោយរាស្ត្រធ្វើ ដោយកន្លែងៗ រាល់គ្នាទៅតាម ដែលអាចនឹងធ្វើបានសល់ក្រៅអំពីនោះ ទុកជាដីហ្លួង។ កាលរាស្ត្រធ្វើបានផលប្រយោជន៍មកហើយត្រូវបែងផលប្រយោជន៍ ថ្វាយជាអាជ្ញាព្រលឹងដល់ព្រះមហាក្សត្រ ដែលយើងហៅថាថ្វាយស្វយសារភាក្សត្រនោះ ពិតមែនតែបានផលប្រយោជន៍ដែលរាស្ត្របែងធ្វើហើយតែក៏នៅត្រូវធ្វើស្រែបន្តិចបន្តួចអោយគ្រាន់តែជាពិធីដើម្បីជាសិរីមង្គលដល់ការធ្វើស្រែរបស់រាស្ត្រផង ។

ទំនៀមនេះក្សត្រអំពីបុរាណជាច្រើនប្រមេសទ្រង់ធ្លាប់ធ្វើមកហើយ ដូចយ៉ាងក្នុងរឿងរាមកេរ្តិ៍ដំណាលថាគ្រាមួយនោះព្រះបាទជនកព្រះចៅក្រុងមិថិលា ទ្រង់ទៅច្រក់ព្រះនង្គ័លនៅឆ្នេរទន្លេយមុធាទ្រង់រើសបានកូនក្មេងស្រីមួយយកមកចិញ្ចឹមជាព្រះធីតា ព្រះរាជទាននាមថាសិកាតាមហេតុដែលរើសបានក្នុងវេលាកំពុងព្យួរស្រែ ។ វេលាក្រោយមកនាងសិកានោះបានជាមហេសីព្រះរាម ។

ក្នុងរឿងព្រះបឋមសម្តេចធិកថាដំណាលថាគ្រាមួយនោះព្រះបាទសុទ្ធាទនៈព្រះចៅក្រុងបិណភស្តុនៅក្នុងដែនជម្ពូធិរស្តេចយាងទៅច្រក់ព្រះនង្គ័ល ទ្រង់អោយយកព្រះសិទ្ធត្ថកុមារ១៨ គឺព្រះពុទ្ធអង្គរបស់យើងនេះ កាលនៅជាកុមារតូច « ទៅផង ។ ពួកព្រះស្នំមេនំរៀបចំគ្រែនិងបិទបាំងរាំងននអោយផ្ទុំក្រោមដើមព្រឹងហើយ នាំគ្នាចេញទៅមើលស្តេចច្រក់ព្រះនង្គ័ល ។

ព្រះរាជក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ក៏រណ្តែតទាំងព្រះរាជទេសន៍នៅលើ
ចុងដើមព្រំដែន។ ពួកនាងព្រះស្នំមេនំត្រឡប់មកវិញមិនឃើញព្រះក្រុមក៏ផ្អើលនោទឡើងនាំគ្នា
រត់ទៅឃើញរណ្តែតនៅលើដើមព្រំដែន ។ ព្រះបាទសុទ្ធាននៈស្តេចមកថ្វាយបង្គំព្រះរាជបុត្រហើយ
ហើយ១៩ព្រះរាជក្រុមទើបស្តេចយាងចុះមក ។

ក្នុងសេចក្តីកត់ហេតុរបស់ចិននិយាយ អំពីទំនៀមទម្លាប់ចិនថា ក្នុងសម័យរវាងបួនពាន់
ឆ្នាំកន្លងទៅហើយនោះកាលដល់រដូវធ្វើស្រែព្រះរាជាម្ចាស់ផែនដីចេញ ច្រត់ព្រះនង្គ័លព្រះរត្ន
មហេសីចិញ្ចឹមនាង ។ រឿងរំលោភនេះនាំមកសំដែង ដើម្បីអោយឃើញការច្រត់ព្រះនង្គ័លជាអាជ្ញា
ប្រវេណីរបស់ព្រះបហក្សត្រអំពីបុរាណរៀងមកហើយមិនតែក្នុងប្រទេសកម្ពុជានេះទេប្រទេស
ប្រទេសដទៃក៏មានពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័លដែរ ។ ក្នុងជាន់ដើមនោះព្រះបហក្សត្រទ្រង់ ច្រត់ដោយ
អង្គង់តែម្តងដូចពោលមកហើយខាងលើនោះ លុះរំលោភបកក្សត្រទាំងឡាយក្នុងប្រទេស
ផ្សេងៗដែលកាន់តាមទំនៀមនោះ ទ្រង់ច្រត់ដោយអង្គង់ ក៏មានទ្រង់អោយព្រះរាជវង្សាឬមន្ត្រី
ដែលមានបណ្តាស័ក្តិធំដូចយ៉ាងមន្ត្រី ដែលជាអធិបតីក្នុងក្រសួងឬត្រាធិការឬស្តេចមាយជា
ដើមក៏មានទំនៀមក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើង ក៏មានអនុវត្តទៅតាមលំអាននោះមកហើយដែរ
គឺក្នុងសម័យជាន់ដើម ដែលស្តេចគង់នៅក្នុងនគរធំនោះប្រហែលជាទ្រង់ច្រត់ព្រះនង្គ័លដោយ
ព្រះអង្គង់ព្រោះក្នុងវេលានោះនៅកាន់ទំនៀម ដើមព្រឹងតមកក្នុងសម័យកណ្តាល ប្រហែល
ជាទ្រង់ច្រត់ដោយព្រះអង្គង់ខ្លះ ទ្រង់អោយជំនួសខ្លះដល់មកសម័យបច្ចុប្បន្ននេះទ្រង់អោយ
ជំនួសព្រះអង្គរាល់ ១ ឆ្នាំ ។

កាលដែលព្រះមហាក្សត្រ ចេញទ្រង់ច្រត់ព្រះនង្គ័លដោយព្រះអង្គឯងនោះដើម្បីជាតួ
យ៉ាងដល់អ្នកនគរបោះព្រះអង្គទ្រង់ដំណែងជារាជបតី ក្នុងការធ្វើស្រែត្រូវផ្ដើមធ្វើការនោះ

កាលដល់រដូវនោះហើយ មានក្រុមសួយសារាករចេញទៅប្រកាសប្រាប់អ្នកផ្សាយ
 អោយដឹងជាមុន ។ ចំណែកឯស្តេចមាយកាលដល់ថ្ងៃដែលព្រះរាជទានអំណាចនោះហើយក៏តែង
 ក៏តែងតាំងចំណាយរបស់ខ្លួនជាស្រីខ្លះប្រុសខ្លះអោយចេញទៅហូតពន្ធតាមទំនៀមដែលរាជាធ្លាប់
 ហូតមកអំពីដើមតែសេចក្តីលោភរបស់មនុស្សរមែងមានជាធម្មតា កាលបានអំណាចនោះមក
 ហើយរមែងកាន់យកអំណាចនោះទៅកំហែងអ្នកឃ្លាញហូតពន្ធយកថ្លៃ ហួសព្រះរាជកំណត់ទាល់
 តែជាហេតុអោយកើតវិវាទគ្នាជាលំដាប់ តែរមែងកាន់យកចាញ់ពួកអ្នកហូតពន្ធជាធម្មតាទំនៀម
 នេះមានបករហូតដល់រជ្ជកាលព្រះករុណាព្រះបរមកោដ្ឋ ហើយឈប់លើកលែងព្រះរាជទានអំ
 ណាចយ៉ាង នេះតាំងអំពីរជ្ជកាលនោះមកដល់រជ្ជកាលបច្ចុប្បន្ន មិនតែឈប់រឿងព្រះរាជទានអំ
 ណាចអោយហូតពន្ធប៉ុណ្ណោះ បានឈប់ទាំងការព្រះរាជទានព្រះខ័នរាជ្យ អោយកាន់ក្នុងវេលា
 ហែទៅច្រត់ព្រះនង្គ័លនោះផងសព្វថ្ងៃនេះអ្នកជំនួសព្រះអង្គ នៅមានតែអំណាចទាំងពួងលើក
 លែងព្រះរាជទានអស់ហើយ ដោយហេតុសេចក្តីគ្រប់គ្រងរបស់លោករមែងប្រែប្រួលទៅតាម
 សម័យមិនចំពោះតែប្រទេសកម្ពុជានេះទេប្រទេសទាំងឡាយដែលកាន់ទំនៀមនេះក៏ឈប់ព្រះរាជ
 ទានអំណាចអស់ហើយដូចគ្នា ។

ពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័លនោះមានទំនៀមរើសរកបូក្យល្អ ថ្ងៃល្អដែរ តែក្នុងជាន់ដើមឯណោះវា
 មានទំនៀមដូច្នេះដែរ ឬ ទេមិនអាចដឹងបានជាប្រាកដតែបើសង្កេតមើល ក្នុងរឿងរាមកេរ្តិ៍
 ដែលតែងជាភាសាខ្មែរគ្រងរឿង ដែលព្រះបាទជនកច្រត់ព្រះនង្គ័លនោះថា « ដងនោះព្រះបាទ
 មិចិលាស្តេចធ្វើធូរយាបីដោយនូវក្រិតដ៏ពិធី។លុះពិសាខសុភតិវិជ្ជាមុខមន្ត្រី ប្រយោជន៍នូវប្រែពសុ
 តា ។ដើម្បីនូវធ្វើអោយក្សេមដ៏ប្រជារាស្ត្រ រដ្ឋដោយធាតុក្រិតាធិការដ៏បុរាណ » ។ ស្តាប់មើល
 តាមពាក្យនេះ ឃើញថា រើសរកបូក្យសុភតិវិជ្ជាដែរ ឬ មួយក្នុងជាន់នោះមិនបានរើស

រកឃើញបែបណាដែលនៅក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួនក៏មិនអាច
 ដឹងបានទេ ហើយក្នុងឱកាសធ្វើស្រែ តាមទំនៀមបុរាណនោះលោកកំណត់
 ទុកឈ្មោះបុគ្គលទាំង ៣ គឺ ១ អោយចៀសចាកច្បាប់ក្នុងដែលហៅថាបុគ្គលខ្មោចស៊ីមនុស្ស
 ២ អោយកាត់កែក្នុងបុគ្គលភូមិភូមិថ្មី ៣ អោយបានតែក្នុងបណ្តាបុគ្គលគឺបុគ្គលពេញ ៤ អោយ
 បានតែក្នុងថ្ងៃសម្រេចប្រកាសបុគ្គលភូមិភូមិខាងអាក្រក់ « ដែលថាខ្មោចស៊ីមនុស្ស » នោះខាងកើតគឺថ្ងៃ
 ១,៥,៧,៨,៩,១០,១១,១៥កើត ។ ខាងលិចគឺថ្ងៃ ១,៥,៦,៧,៨,១០,១៣,១៤ រោច ថ្ងៃរំពាលនេះ
 ប្រើមិនបានអោយវេជ្ជបុគ្គលភូមិភូមិគឺបុគ្គលដែលប្តូរចាកច្បាប់ក្នុងដែលពេលមកហើយ
 នោះ។ បុគ្គលនោះគឺបុគ្គល ២,៤,៥,៦,៨,១១,១៤,១៧,២២,២៤,២៦,២៧ ។ ថ្ងៃសម្រេចប្រកាសនោះ
 គឺថ្ងៃច័ន្ទ ពុធ ព្រហស្បតិ៍សុក្រ និង កំណត់យកឆ្នាំមួយយ៉ាងទៀត តាមថ្ងៃដែល ហោរចែក
 ជាបទវិរាជាភេទដាច់ពីអោយអោយបានភាគគ្នាហើយទុកជាប្រើបាន។ ក្នុងនេះមិនចំពោះបើបុគ្គល
 ភូមិស្រែប៉ុណ្ណោះទេ ហើយបុគ្គលសាបព្រួស ស្ទឹង ច្រូត និងជញ្ជូនស្រូវដាក់ដង្កែកទៀតផងក៏បាន។
 តែតាមក្នុងក្បួនព្រហ្មជាតិមានន័យខុសគ្នាខ្លះ និង ក្បួនដែលពេលមកហើយខាងលើនេះខ្លះ គឺ
 ថ្ងៃអាទិត្យអោយផ្ដើមភូមិស្រែល្អ ថ្ងៃច័ន្ទអោយផ្ដើមសាបព្រួសល្អ ថ្ងៃអង្គារអោយផ្ដើមបកព្រ
 លឹងស្រូវល្អថ្ងៃ ពុធ និង សៅរ៍ អោយផ្ដើមធ្វើលានស្រូវល្អថ្ងៃព្រហស្បតិ៍អោយផ្ដើមជញ្ជូនស្រូវ
 ដាក់លានថ្ងៃច័ន្ទ និងពុធអោយផ្ដើមបោកបែនស្រូវល្អ ។ ក្បួនក្រោយនេះជាទំនៀមទម្លាប់របស់
 រាស្ត្រក្បួនទាំងពីរនេះជាក្បួនអោយហើយមានតាំងអំពីបុរាណកាលមកដែរ តែកម្ពុជាសម័យ
 នេះគេលើកលែងកាន់ជាច្រើនណាស់ទៅហើយ ។

រកៀបច្រូតត្រូវនឹងបែបក្បួនបុរាណ ដែលក្រុមបាវគ្គបរាហិតរក្សាទុកមាននៅ
 ដល់សព្វថ្ងៃនេះមិនកាត់ដោយសង្ខេបថាៈ

« ខែពិសាខ បើព្រះបាទអ្នកជាអម្ចាស់នឹងរៀបច្រត់ព្រះនង្គ័លនោះ » ត្រូវធ្វើរោង
 មណ្ឌល៥នៅទីព្រះស្រែ«អោយចៅហ្វាយឃ្លាំងមណីរតនៈដាក់ប្រាក់ដង្វាយទេវតា ដំឡើង៥គ្រប់
 មណ្ឌលទាំងប្រាំ ទៀនធំមួយទម្ងន់ដំឡើង៥ទៀនបែរមក២៥ទៀន ត្រែង៦០ធ្នូបសំណុំ៣អោយ
 រៀបដូច្នេះគ្រប់មណ្ឌលទាំងប្រាំនឹងរៀបកន្ទេលពីរថ្ងាងពីរក្អមពីរដាក់គ្រប់រោងទាំងប្រាំ ។ ចៅ
 ហ្វាយឃ្លាំងកោសែយរាស្ត្រអោយដាក់សំពត់ ក្រាលអាសនៈ អាវពិរ សំពត់វាន់បំពុងអាវមួយ
 សំពត់ថ្វាយអ្នកតារាវ៨ឆ្វេង៤ស្តាំ៤ កន្ទេល២ ស្លាធិប៨ ស្លាត្រួយ១០ ជម្រង២ដង ឡៅ ១ល្អៈ
 សណ្តែកកន្ទោង១អោយរៀបដាក់គ្រប់រោងមណ្ឌលទាំង៥ ក្នុងរោងមណ្ឌលមួយៗមានចំនួនដូច
 ពោលមកនេះហើយត្រូវរៀបតាំងគ្រប់៣ថ្ងៃ។ ឯចៅហ្វាយឃ្លាំងកោសែយសាលីអោយដាក់ផ្លែលើ
 តោក៨មានអង្ករទ្រាប់ក្រោមបាយបញ្ចូតាប?សម្រាប់មួយបាយសិរ្ស៦០លាជ ពានមួយម្សៅកន្ទោង
 មួយរបស់វិបាលនេះអោយរៀបតាំងដូចគ្នាគ្រប់មណ្ឌលទាំង៥ តាំងគ្រប់៣ថ្ងៃ » ។ ចូរហើយថ្ងៃ
 ច្រត់ព្រះនង្គ័លស្តេចមាយចេញច្រត់ព្រះនង្គ័លនឹងផ្សងគោឧសុភរាជ អោយស៊ីរបស់៧យ៉ាងដូច
 ពោលទៅខាងមុខ ។

ឯទំនៀមទម្លាប់នឹងរបៀបដែលធ្វើក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ រៀបរៀងតាមសេចក្តីកត់
 ហេតុកម្មវិធីដែលធ្វើសព្វឆ្នាំនោះគឺមុនថ្ងៃ១រោចខែពិសាខ ចៅភ្នាក់ងារក្រុមមេការត្រូវរៀបធ្វើ
 រោងមណ្ឌល ពិធីនៅទីព្រះស្រែអន្លើគឺនៅត្រង់ទិសបូព៌ា ត្រង់ទិសអគ្នេយ៍១ ត្រង់ទិសនិរតី១
 ត្រង់ទិសពាយ័ព្យ១ត្រង់ទិសឦសាន១រោងមួយៗទំហំទទឹងពីរហត្ថកន្លះបណ្តោយបួនហត្ថក្រាល
 នាបជញ្ជាំងផ្តល់ប្រក់ស្លឹក ។

នឹងធ្វើព្រះពន្លាមួយខ្នងទទឹង១៤ហត្ថបណ្តោយ៦ហត្ថពាស់សំពត់បាំងដោយសំពត់វាំងនន
 រៀបតាំងកៅអីព្រះទីនាំងនឹងកៅអីសម្រាប់ខ្ញុំរាជការនឹងប្រដាប់ដោយទង់ផ្សេងៗតាមសមត្ថភាព ។

រោងមិនប្រើ ជាភ្នាក់សេនាបតីទី១ រៀបចំតែងតាំង

រោងមិនប្រើ ជាភ្នាក់សេនាបតីទី២ រៀបចំតែងតាំង

រោងមិនប្រើ ជាភ្នាក់សេនាបតីទី៣ រៀបចំតែងតាំង

រោងមិនប្រើ ជាភ្នាក់សេនាបតីទី៤ រៀបចំតែងតាំង

រោងមិនប្រើ ជាភ្នាក់សេនាបតីទី៥ រៀបចំតែងតាំង

ដល់ថ្ងៃ១រោចខែពិសាខ ត្រូវប្រាហ្មណ៍បរោហិតនិមន្តទៅរៀបចំនៅរោងទាំងប្រាំ ៥ ហើយធ្វើហោមពិធី៣ថ្ងៃតាមរបៀបប្រាហ្មណ៍ គឺរោងមិនប្រើត្រូវព្រះរាជគ្រូនិមន្តព្រះកថាយន៍ ទៅតាំងនិងធ្វើហោមពិធីរោងមិនប្រើត្រូវព្រះជ័យភាគីនិមន្តព្រះគម្ពីរទៅតាំងនិងធ្វើហោមពិធី រោងមិនប្រើត្រូវព្រះចិន្តាធិបតីនិមន្តព្រះឥន្ទ្រទៅតាំងនិងធ្វើហោមពិធី រោងមិនប្រើស្រីស្រាវត្រូវ ព្រះកថាយន្តិបតីនិមន្តព្រះពិរាជយោធា ទៅតាំងនិងធ្វើហោមពិធី ទៅវេលាស្រៀងរៀងៗ ប្រាហ្មណ៍រំលឹកនោះរៀបចំក្នុងរោងនិងលើកការប្រើប្រាស់ហោមពិធី ២០គ្រប់រោង រៀងប្រាំពីររាត្រីគ្រប់ថ្ងៃ ។

ដល់គ្រប់ថ្ងៃបើកវេលាប្រាំពីររាត្រីរៀងៗ ព្រះករុណាស្តេចចេញច្រត់ព្រះនង្គ័លដោយ ក្បួនហែតែសាវ័កនេះក៏ដូចជាស្តេចគ្រប់ដោយព្រះរង្គងៗទៀតនៃជំនួសព្រះរង្គងៗអ្នកជំនួស ព្រះរង្គ ក្នុងការនេះគ្រប់ស្តេចការ២១ពុំនោះ សោតក៏យកឧកញ្ញាពហុលទេពរាជិបតី ក្រុមក្រុមប្រាជ្ញការអ្នកដំណើរនេះ បើតាមសេចក្តីប្រារព្ធទោះបីបីនៃស្តេចក្នុងពេលនោះក៏ ត្រូវហៅថា«ស្តេច» ដើម្បីរៀនរោងការ ដែលធ្វើទៅនោះស័ក្តិសិទ្ធិដូចពេលមកហើយខាងដើម ទំនៀមនេះគ្រប់ស្តេចការជំនួសព្រះរង្គហេតុនេះទោះបីអ្នកដទៃជំនួសព្រះរង្គ គេក៏ច្រើន ហៅអ្នកនោះថាស្តេចការ២២ ។ វេលានោះស្តេចដំណាងនោះតែងខ្លួនតាមរបៀបបុរាណពាក់

អារាមណ៍ក្រហមពាក់មួកប្រពាតភរិយាស្តេចដំណាងនោះសន្មតជាព្រះទេពីហៅថា ព្រះមែហ្វតែង
ខ្លួនតាមរបៀបបុរាណ គឺស្លៀកសំឡីពាក់អាវបំពង់វែងដល់វេលាស្តេចដំណាងជិះសាលៀង
នាងព្រះមែហ្វជិះរង្រឹងហែរចេញពីព្រះបរមរាជវាំងដោយក្បួនហែ គឺភ្លេងពិណពាទ្យមួយវង់ហែរ
មុខនឹងមនុស្សអ្នកហែប្រមាណ៥០នាក់ ហែរទៅកាន់ទីព្រះស្រែ វេលានោះព្រះករុណា
ក៏ស្តេចយាងទៅនគរនៅព្រះពន្លាដើម្បីទតព្រះនេត្រច្រត់ព្រះនង្គ័លដូចដុំដោយព្រះរាជវង្សានុវង្ស
នឹងសេនាបតីមន្ត្រី ធំតូចជាច្រើនជួនកាល មិនស្តេចចេញទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស អោយព្រះរាជ
វង្សរង្គណាមួយជំនួសព្រះរង្គ និយាយតាមសម័យនេះលោកឡឺវេស៊ីដង់សុប៉េរីយើវីប្តីអ្នក
ដំណាងអញ្ជើញមកដែរ ។ កាលទៅដល់ព្រះស្រែហើយស្តេចមាហេនឹងព្រះមែហ្វចូលទៅថ្វាយបង្គំ
ទេវរូបនៅរោងមណ្ឌលទិសនិរតីរួចចេញច្រត់ព្រះនង្គ័ល មាននង្គ័លយោងមុខមួយនង្គ័លតាម
ក្រោយមួយព្រះមែហ្វដើរតាមក្រោយមកទៀត ចាប់ស្រូវពូជនៅកន្លែងដែលស្រីម្នាក់ទៀត
កណ្តៀតបាចទៅឆ្វេងទៅស្តាំច្រត់គ្រប់បីជុំព្រះស្រែហើយ ព្រះនង្គ័លទៅឈប់ទៀបរោងមណ្ឌល
ទិសបូព៌ាស្តេចមាហេចូលថ្វាយបង្គំទេវរូបនៅរោងមណ្ឌលនោះហើយ ចេញមកលំដាប់នោះក្រុម
បុរោហិតស្វត្រពាក្យអធិដ្ឋានផ្សេងខុសភរាជដែលទើបច្រត់ព្រះនង្គ័ល អោយស៊ីរបស់៧យ៉ាងដែល
ចៅភ្នាក់ងាររៀបដាក់តុប្រាក់តាំងទុកនៅទីមុខព្រះពន្លាស្វត្រចប់ហើយក៏ដឹកគោអោយស៊ីរបស់រំ
បាលនោះគឺទឹកមួយតុគ្រាប់ស្រូវមួយតុ គ្រាប់សណ្តែកមួយតុ គ្រាប់ពោតមួយតុ គ្រាប់ល្ងាមួយតុ
ស្មៅស្រស់មួយតុស្រាមួយតុ។បើគោស៊ីរបស់អ្វីម្នាក់ទឹកនោះ ត្រូវព្រាហ្មណ៍ទំនាយផលរបស់វត្ថុ
នោះទំនៀមទំនាយនោះសម្បូរបែកតែបើស៊ីស្មៅទំនាយថានឹងកើតជម្ងឺគោ ។ បើដឹកស្រាត្រូវ
ទំនាយថាក្នុងឆ្នាំនោះនឹងកើតមានមនុស្សពាលមនុស្សស្រវឹងស្រានឹងចោរលួចប្លន់ច្រើន។ ក្រោយ
ពីនោះទៅរាស្ត្រ អ្នកនគរទើបនាំគ្នាធ្វើស្រែរបស់ខ្លួន តទៅតាមទំនៀម ។

កំណត់ហេតុ

- ១ - អ្នកខ្លះគេរៀបសូត្រនៅទីសង់ផ្ទះហើយទើបសែនក្នុងពលី
- ២ - ជួនកាលអ្នកខ្លះគេរៀបសូត្រមន្តនៅទីសង់ផ្ទះហើយ ទើបសែនក្នុងពលីជាក្រោយ។
- ៣ - ពលីជាឈ្មោះស្តេចយក្ខ១ តែងមានវិទូគេថា ជាប្អូនវិកប្អូនវិទូលម្អិតក្នុង រឿងនារាយណ៍ការ ។
- ៤ - ពាក្យនេះច្បងមកច្រើនតហើយគង់ជាមុសឃ្លៀងឃ្លាតច្រើន ។
- ៥ - បើធ្វើការក្រៅពីសង់ផ្ទះពានបង្គុលការជាដើមអោយថាចេញឈ្មោះការនោះ។
- ៦ - បើធ្វើការក្រៅពីសង់ផ្ទះអោយថាចេញឈ្មោះការនោះ ។
- ៧ - ខ្មោចអារក្សនេះពានភាសាហៅឈ្មោះរបស់ នឹងហៅមនុស្សជំពូកខ្លះផ្សេង ពីមនុស្សលើដូចយ៉ាងកូនសិស្សបើមនុស្សធំហៅថាផ្កាឈូកបើក្មេងតូចហៅ ថាកូនចាបលោកសង្ឃហៅថា តាបុណ្យផ្លែចេកហៅថាក្រទន់បាក់កណ្ត័ប្រាក់ ហៅថាក្របាំងអ្នកសួរយកការខ្មោចហៅថាស្នំ ។ល។
- ៨ - ចូរបើលសេចក្តីពិស្តារក្នុងរឿងសាសនា ប្រវត្តិរបស់ព្រះមហាពិធូក្រសេម ដែលបោះពុម្ពនៅព្រះរាជបណ្ណាល័យ ។
- ៩ - ព្រះពោធិវង្សថេរតែងទុកជាភាសាអមកធិ :និយាយពីពង្សាវតារស្រុក ហិរុញ្ញយ ។
- ១០ - ជាប់ជាទំនៀមមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ អ្នកដែលថ្វាយមាន់ដល់អ្នកតាច្រើនតែ

យកមាត់សទៅថ្វាយ ។

- ១១- ចូរមើលសាស្ត្រាប្រណិធានដែលសម្រាប់សូត្រស្បថ នៅសាលាតុលាការ សព្វថ្ងៃនេះ ។
- ១២- ជួនកាលគេធ្វើពិធីបូជាស្រូវ១ទៀតផងដូចពោលហើយក្នុងរឿងបណ្តោះគ្រោះ។
- ១៣- សេនាបាបកនដឹងទឹកក៏បានប្រជុំម្នាក់ម្នាក់ដែរតែគេធ្វើក្នុងខែកក្កដា ។
- ១៤- ផ្កាច្រាលសគឺផ្កាពណ៌ក្រហមនិងពណ៌ស ។
- ១៥- មេត្រីជាឈ្មោះទិព្វមន្តគឺមហាមេត្រី ។
- ១៦- សន្លឹកប្រែថាយថ្ម ។
- ១៧- មានពាក្យសម្រាប់សូត្របូជាថ្វាយទេវតាដូចមានសំដែងទុកខាងក្រោយ ។
- ១៨- ព្រះសិទ្ធត្ថកុហារប្រសូតិបុនពុទ្ធសករាជ៨០ឆ្នាំគិតពីនោះមកដល់ឥឡូវនេះត្រូវជា ២៥៥០ឆ្នាំហើយ ។
- ១៩- ព្រះបាទសុទ្ធាននជាបិតាទ្រង់សំពះព្រះរាជបុត្រក្នុងគ្រានេះជាដំបូងដោយទ្រង់ ឃើញថាជាបុត្រស្រីមានបុណ្យអស្ចារ្យណាស់ ។
- ២០- របៀបធ្វើហោបពិធីនឹងពោលពិស្តារក្នុងរឿងព្រះរាជពិធីសម្រាប់ខែផល្គុន ។
- ២១- រឿងស្តេចមាយនឹងមានពោលល្អិតក្នុងរឿងព្រះរាជពិធីសម្រាប់ខែមាយ ។
- ២២- រឿងស្តេចមាយនឹងមានពោលក្នុងព្រះរាជពិធីដុតភ្នំស្រូវ ។
- ២៣- ដើម្បីទុកជាឯកសារ រយើងសូមបន្ថែមនូវអត្ថបទស្តីពីក្រុងពាលីដែលបាន

ព្រះបណ្ឌិត ហ៊ុន សែន ជា អ្នក រៀន ក្នុង វិទ្យា យ៉ាង ណា ៖

អត្ថបទសន្យាក្នុងពាណិ

- «១. ថ្ងៃនេះថ្ងៃដ ។ ពេលពេល ៣ ន ជួបជុំសន្តា ន រស់ទាំងប្រុសស្រី
រៀបចំលើការ រាបរាចរណ៍ គ្រប់ស្តុកប្រាំបី លែងក្រប្រប់បុរ ។
- ២. បង្អែមចំរាប រៀបតាមរបៀប ចងចាំដាក់ទុក បើមានខ្វះខាត
សូមតែក្តីសុខ ទៀនឆ្ងុបនេះទុក ជាគ្រឿងលើការ ។
- ៣. ខ្ញុំសូមអញ្ជើញ យាងបកទតហើញ លើការនេះណា ស្តេចក្រុងពាណិ
មានវិទ្យាចេតនា ទាំងនាងអេក្តិណា នាងហ៊ុនធរណី ។
- ៤. ខ្ញុំសូមរំលឹក ដល់ព្រះគុណធំៗអង្គព្រះព្រហ្ម មានគុណតេជៈ
ច្បាស់រោងវិទ្យា ជាទីខ្ពង់ខ្ពស់ រំណាចខ្លាំងក្រៃ ។
- ៥. សក្កៈទេវរាជ លោកមានរំណាច ឥន្ទកោសិយ ចតុលោកបាល
ទាំងបួននោះនៃ វិទ្យាខ្លាំងក្រៃ លើរស់ទេវតា ។
- ៦. ទាំងលោកមានវិទ្យា ច្បាស់ៗពិតៗ មហាអស្ចារ្យ លោកតាបាំងបាត់
អារក្ខរក្សតា នៅស្រែចំការ ទីវារាបស្មើ ។
- ៧. នៅទីជ្រោះជ្រង ព្រៃជ្រៅហាត់ហោង ខ្ពស់ស្រោងទៅលើ
គីរិបពិត នោះហ្ន៎ហើយតើ ជួរភ្នំដងវែក ។
- ៨. ភ្នំស្រួចភ្នំស្រង់ ខ្ពស់ត្រដែងត្រង់ នោះខ្ពស់ចម្លែក ឯភ្នំក្រវាញ
វែងខ្ពស់ពន់ពេក ចម្លែកខ្លាំងណាស់ នៅភ្នំកំចាយ ។

៩. ដីរមាល នៅចំរើវាល ក៏ល្អឆើតឆាយ មានប្រាង្គប្រាសាទ
នៅជិតមិនឆ្ងាយ សប្បាយខ្លាំងណាស់ ហៅភ្នំដីសួរ ។
១០. មានរូបចម្លាក់ ចូរណាលោកឆ្លាក់ ទុកជាគំរូ អ្នកខ្លាំងពូកែ
លោកអ្នកតស៊ូ មានមកយាយ ហៅភ្នំសន្ទុក ។
១១. វត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិ មានប្លែកពិតៗ មានទាំងគ្រប់មុខ អ្នកស្វែងរកធម៌
ប្រាថ្នាយកសុខ គឺមានគ្រប់មុខ ហៅភ្នំគូលេន ។
១២. ប្រាសាទអង្គរ ខ្ពស់ធំជ្រៃងោ ក្បាច់ក្បូរពន់ពេក មានកំពូលប្រាំ
នោះល្អមែនទែន ល្បីប្រាកដមែន លើសាកលលោក ។
១៣. លោកមានវិទ្ធិ ពូកែពេញទី សូមររញ្ជើញមក តាផងឃ្លាំងមឿង
លោកមានជ័យជោគ សូមររញ្ជើញមក នៅទីនោះណា ។
១៤. អស់លោកបុរិស្ថាន វិទ្ធិឆ្លើមប្រាកដ មហាអស្ចារ្យ នាងពៅពណ្ណារាយ
នោះទៀតឯងណា វិទ្ធិចេស្ដា សែនអស្ចារ្យក្រៃ ។
១៥. លោកក្រហមក ទាំងលោកតេជោ ពីរនោះឯងនៃ លោកដំបងដែក
សឹងសុទ្ធតែល្បី ឯបួននោះនៃ គឺលោកតាយ៉ង់ ។
១៦. នាងចេកនាងចប សេនាហែហម រឿងវិទ្ធិរុង បើបានឮហើយ
សូមកុំបង្អង់ អញ្ជើញស្មោះត្រង់ កាន់ទីនេះណា ។
១៧. អស់លោកដទៃ សូមលោកអភ័យ កុំយកទោសា ព្រោះពុំបានរាប់
សព្វគ្រប់ឡើយណា សូមលោកមេត្តា អញ្ជើញទាំងអស់ ។
១៨. យើងខ្ញុំរៀបចំ ពលីការចេកនំ មិនអោយមានទាស់ ជ្រកក្បាលប្រាំបី

ឈើឈូក រៀបចំដាក់ទុក ជាគ្រឿងពលិការ ។

- ១៨. រុក្ខជាតិរុក្ខជាតិទៀន ដប់ទិសក៏មាន ព្រាងព្រាតភ្លឺថ្លា សូមទទួលយក
នូវគ្រឿងពលិការ ចំណីអាហារ សូមសុខសួស្តី ។
- ២០. យើងខ្ញុំលើកសង់ នូវគ្រឿងសំណង់ នូវសំណាក់ថ្មី ថ្វាយអង្គសម្តេច
ធនធិបតី ស្តេចគ្រគងទឹកដី រដ្ឋកម្ពុជាយើង ។
- ២១. សូមបានក្តីសុខ ជោគជ័យគ្រប់មុខ សម្តេចឪយើង កុំអោយមានទុក្ខ
គ្រោះថ្នាក់កើតឡើង ឯករាជ្យថ្មីថ្មោង តរៀងទៅហោង ។
- ២២. ជ័យហោងជ័យ ថ្ងៃសៅរ៍ លើកតំណាក់ ថ្វាយសម្តេចឪ
ពេលបានបែនហោង បែន បានធ្វើបន្ទាល់ ហោង ។
- ២៣. ថ្ងៃនេះថ្ងៃជា ពេលឧត្តម លោកមកជួបជុំ សេពសោយអាហារ
មានឱជារស យ៉ាងឆ្ងាញ់ពិសា ចំណីអាហារ ឥតមានខ្វះវិ ។
- ២៤. ស្តេចក្រុងពាលី លោកមានវិទ្ធី លើរសំទឹកដី នាងគង្គីធរណី
នេះជាសក្ខី សេពសោយចំណី យ៉ាងឆ្ងាញ់ពិសា ។
- ២៥. ទេវតាឥន្ទព្រហ្ម ទាំងតូចទាំងធំ សូមត្រៀមត្រា សុទ្ធតែមានបុណ្យ
វិទ្ធីចេស្តា ទទួលពលិការ សាទរពេកក្រៃ ។
- ២៦. អារក្សអ្នកតា មានវិទ្ធីចេស្តា មហាជោគជ័យ លោកតាបាំងបាត់
ប្រាកដនោះនៃ សេពសោយចំណី សប្បាយក្រៃលែង ។
- ២៧. ទាំងតូចទាំងធំ បានមកជួបជុំ សុខដុមជាក់ស្តែង សុទ្ធតែមានវិទ្ធី
អំណាចធំធេង ប្រាកដជាក់ស្តែង ក្នុងកម្ពុជា ។

២៨. ថ្ងៃនេះមានសេរី មានជោគមានជ័យ មង្គលនានា
លោកបានសេពសោយ នូវភោជនាហារ ពលីបូជាច្រើនណាស់ឥតខ្ចោះ។
២៩. ទាំងបាយចំណី ជ្រូកក្បាលប្រាំបី មាន់គួរឆ្ងាញ់ណាស់ មានចេកមានក្រូច
ទឹកក្រូចផ្លែបណាស់ ល្អតទុំល្អណាស់ ផ្លែមន្ទាញ់រសសាយ ។
៣០. បារីស្លាប្លូ រៀបសុទ្ធតែគួរ ជម្រង់ទាំងឡាយ ជមទិសប្រាំបី
ដុំវិញបិនឆ្ងាយ បាយសីទាំងឡាយ កាកឆាបឥតឃ្លាត ។
៣១. មានទាំងខោអាវ កន្ត្រៃកាំបិតកោរ កញ្ចក់ឆ្មុះឡើង អុជឡើងអុជធ្លុប
ភ្លឺច្បាស់ព្រោងព្រាត ជឿច្បាស់ឥតរវាត សូមសុខសាន្តត្រាន្ត ។
៣២. ពិធីប្លង់ស្ទង់ លើកដៃសំបូង លោកទាំងប៉ុន្មាន លើកសង់តំណក់
ថ្វាយអង្គក្សត្រក្សាន្ត សីហនុឡើងថ្កាន សម្តេចឪយ៉ែង ។
៣៣. ជ័យហោង ជ័យ ថ្ងៃសៅរ៍ លើកតំណក់ សម្តេចឪ
ពេលាឧត្តមមែនហោង មែន បានអ្វីធ្វើបន្ទាល់ មង្គលឡើងថ្កាន ។
៣៤. ថ្ងៃនេះថ្ងៃជា ពេលាជោគជ័យ បានសុខសួស្តី មង្គលឡើងថ្កាន
ឈ្នះអស់សត្រូវ ទាំងអម្បាលម៉ាន បានសុខក្សេមក្សាន្ត ទាំងគ្រប់ទិសទី។
៣៥. ខ្ញុំសូមប្លង់ស្ទង់ លើកដៃសំបូង ប្រណមអញ្ជូលី ចំពោះលោកធំ
ស្តេចក្រុងពាលី នាងគង្គីធរណី នោះជាសក្តិ ។
៣៦. ចំពោះគុណដ៏ធំ សូមថ្វាយបង្គំអង្គព្រះព្រហ្ម ព្រះឥន្ទ្រកោចក្រ
ទេវតា ទេវតាសួគ៌ា សោឡសួគ៌ាវាន ។
៣៧. លោកអារក្សអ្នកតា លោកថែរក្សា ទឹកដីប៉ុន្មាន គឺរឹបពិត

ឯងព្រៃស្មោះ វាលរាបភូមិស្ថាន ទីស្រែចំការ ។

- ៣៨- សូមលោកឱ្យឆរ ជោគជ័យបវរ ល្អប្លែកស្មារ្យ លើកសាងតំណក់
មហាក្សត្រា រដ្ឋកម្ពុជា សីហនុរាជ ។
- ៣៩- បានសុខបានជ័យ មានជោគសួស្តី ថ្នាំថ្លៃអង់រាច លើកសាងតំណក់
ថ្វាយសីហនុរាជ ព្រះអង្គជាអាជ បិតារាស់យើង ។
- ៤០- សូមកុំកើតមាន គ្រោះថ្នាក់ប៉ុន្មាន កុំកើតឡើង ទោះបីតិចតួច
ភ្លាត់ភ្លាំងដៃដើង កុំអោយកើតឡើង ជាធ្ងន់ពិការ ។
- ៤១- អស់លោកពូជធំ សូមប្រមូលផ្តុំ ដោះស្រាយបញ្ហា សូមរួមចំណែក
ដេញយួនមោហា ចេញពីសីមា កម្ពុជាឧត្តម ។
- ៤២- លោកសុទ្ធតែមាន វិទ្យាចំណេះ ច្រានយួនខិតខំដេញត្រប់មធ្យោបាយ
អោយវាសោកយំ ត្រជាក់ក្ដៅងំ កើតទុក្ខខ្លាចភ័យ ។
- ៤៣- តើវាវឹងឆ្អឹង សូមលោកខំព្រឹង កុំត្រាប្រណី បង្កើតចលាចល
ដាក់ដៃក្នុងផ្នែក បាញ់ចាក់កាប់វៃ តែងងង្គាវា ។
- ៤៤- ប្រាំមេដំបូល អាយុស្មើឆ្នាំ ដឹកកម្ពុជា កើតក្ដៅក្រហាយ
មាត់បែងឆ្មាវា ដករតម្លើង ត្រឡប់ទៅស្រុក ។
- ៤៥- សូមជួយការពារ ក្សត្រកម្ពុជា អោយបានក្តីសុខ ដោះស្រាយកម្ពុជា
ដែលមានស្មារតីស្អុក អាយុអុកឡុក ឈ្លានពានទឹកដី ។
- ៤៦- អោយវាបាក់បប ភិតភ័យខ្លាចខ្លប តបៈមានជ័យ អាយុស្មើឆ្នាំ
កើតទុក្ខកើតភ័យ អោយវាបរាជ័យ កុំបីខកខាន ។

៤៧. សូមអោយព្រះអង្គ ព្រះទ័យស្រេចស្រង់ ថ្លៃថ្នាចំណាន
ដោះស្រាយកម្ពុជា អោយរួចផុតបាន អោយនឿយវិនាស ចោរហានយំ ។
៤៨. ខ្មែរបានឯករាជ្យ សុខសន្តិភាព ដ៏រុងរឿងរុងរឿង មានទុក្ខសោក
ទាំងក្រៅក្នុង ឧត្តមឧត្តុង្គ តយូររៀងទៅ ។
៤៩. យើងជាទេវតា វិទ្យុចេស្តា មានវិទ្យុពេញទី យើងនេះជាស្តេច
ឈ្មោះក្រុងពាលី នាងហ៊ុនធរណី នេះជាសក្ខី ។
៥០. យើងជាទេវតាធំ គឺជាព្រះព្រហ្ម ត្រួតលើលោកិយ សក្កទេវិន្ទ្រ
ស្តេចមានឈ្មោះល្បី ក្នុងសួគ៌ាលៃ លើលោកក្រៃ ។